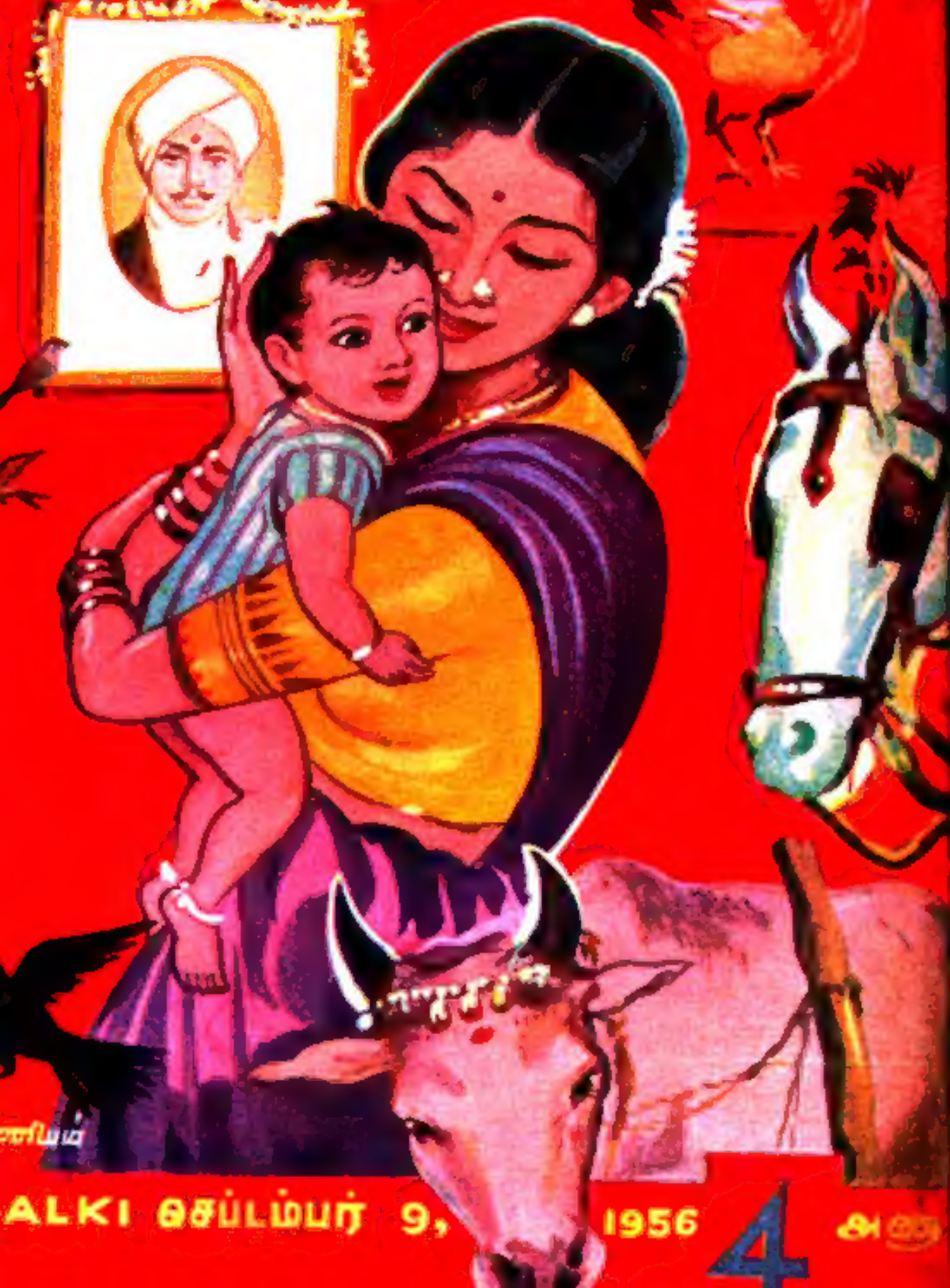

கல்கி

சாமி

ALKI சப்தம்பர் 9,

1956

4

அஞ்சல்

ஹிமாலயா புக்கே

அளிக்கும் மிகுந்த
புதுமைப் பொலிவை
- நீங்கள்
நான் முழுதும்
உணரலாம்!

ஹிமாலயா புக்கே

டீயர், டீயர்
பவுடர்

கலைகீ

பொருளடக்கம்

செப்டம்பர் 9, 1956

பாட்டுக்கு ஒரு பாரதி	(தலைவங்கம்)	...	3
பிரிவினைக்குப் பின்னும்....	(சார்ட்டூம்)	...	4
புது கபகா முறை	6
கொண்ட கொண்ட...	6
நிதிநியா? ஆய்வியமா?	7
மாஜி மத்திரியின் எச்சரிக்கை	8
தமிழ்த்தாய்	மகாகவி பாரதியார்	...	10
அபிஸ் அஞ்சகம்	சி. ரா. கோபாலன்	...	13
ஞானத்திருமயன்	லாங்குடி கிருஷ்ணமூர்த்தி	...	18
பாடுவோம்....	பேராலியார் கங்கி	...	21
என் தந்தை	ந. சகுந்தலா பாரதி	...	22
மூன் நெழுத்து வளர்த்த...	பகீரதன்	...	24
பூதவா வட்சியம்	கரேஷ்ராம்	...	31
உடல் உண்ட கலையு	கோமு	...	35
ஆடை அலங்காரம்	வசுமதி ராமசாமி	...	43
திரைக்கல் சிவ்வம்	சி. வெ. சீனிவாசன்	...	45
சுருபதி சாகவ	ராஜாஜி	...	53
காசி யாத்திரை	சுபாநி	...	54
படித்துப் பாரும்கள்	56
தந்தையின் ஆசி	ராஜலக்ஷ்மி	...	58
இன்னமும்	ராஜாஜி	...	66
காவை சாஜா	துரோணன்	...	69
நாவல்பு	ஸோமாய்	...	75
உள்ளத் தூய்மை	மகாகவி பாரதியார்	...	83
பொருள் சிவச்சை	கந்தரம்	...	85
நாகநாடு சிறுநெறு	சாத்தா ராமசாமி	...	88
அத்தக் கடிதம்	முராரி	...	91

"கங்கி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்கள்; உண்மையானவை கற்பனையே.

செய்ப்பயர் 20 முதல்

சீந்தை, அணு, ஒவ்வொன்றும் சீர்க்கவைக்கும்
செந்தமிழ்க் குடும்பச் சித்திரம்

எஸ்.கே.பிக்சர்ஸ்

குடும்பவிலம்

வசனம்
மாறன் எம்.ஏ.,

டைரக்ஷன்
கிருஷ்ணன் பஞ்ச

ஸ்டூடியோ
ஏவிஎம்

மலர் 16
இதழ் 6

தமிழ்த் திரை நகரம் - பெற்ற
தாயென்று கும்பிடா பாப்பா - பாரதிபார்

தஞ்சாவூர்
ஆவணி 26

பாட்டுக்கு ஒரு பாரதி

தமிழ்ப் பெரு மக்கள் போற்றும் செட்டம்பர் மாதம் பதினென்றாம் தேதி நான் மறுபின்னம் வருகிறேன்.

பாரதநாடு சுதந்திரம் பெற்ற ஆகஸ்டு பதினாத்தாம் தேதியை எவ்விதம் பாரத மக்கள் மறக்க முடியாதோ, அதுபோலவே செட்டம்பர் பதினென்றாம் தேதியைக் குறிப்பாகத் தமிழ்ப் பெருமக்கள் மறக்க முடியாது.

சுந்திர சூரியர் உள்ளனவும், சுதந்திரம் உள்ளனவும், தெய்வத் தமிழ் உள்ளனவும் கவிச் சகரவர்த்தி சுப்பிரமணிய பாரதியார் அமரரான அந்தப் புனிதத் திரு நாள் யாராவது மறக்க முடியுமா?

கீடவுள் சிறுஷ்டியில் மணம் மிக்க மலர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவை வேறு எதுவும் இல்லை என்று ஒரு பிரபல தத்துவஞானி கூறியுள்ளார்.

செண்களுக்குமே, கருத்துக்கும், சுதந்திரமும் ஒருங்கே விருந்து அளிப்பது மலர்களுதான் என்பது அவரது சித்தாந்தம்.

நீல வானத்தில் சுடர் விட்டு மின்னும் நட்சத்திரங்களைப் போல் பூமியில் மலர்கள் விதம் விதமான வண்ண நட்சத்திரங்களாக விளங்குகின்றன.

ஆம், நட்சத்திரங்கள் இல்லாத வானத்தை எவ்விதம் நாம் கற்பனை செய்து கொள்ள முடியாதோ, அதுபோலவே மலர்களற்ற பூமியை நாம் கற்பனை செய்து கொள்ள முடியாது.

இவ்வளவு உயர்ந்த மலர்களுடன்கூடிய பூமாவையைக் காட்டிலும் மகோன்னத ஸ்தானத்தை வகிக்கும் ஒன்றும் இந்த உலகில் இருக்கத்தான் செய்கிறது.

அதுதான் பாமாலை என்பதை யாரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள்.

பூமாலைக்கு இராத சில விசேஷ குணங்கள் பாமாலைக்கு இருப்பதே இதன் உயர்வுக்குக் காரணமாகும்.

நேரம் ஆக ஆகப் பூமாலை வாடி விடுகிறது; அதன் மணமும் குன்றி விடுகிறது. ஆனால், சிறிதும் லாடாமல், மணம் குன்றாமல், காலத்தை எதிர்த்து சீற்கும் சக்தி பாமாலைக்குத்தான் உண்டு.

அப்படிப்பட்ட சிறந்த பாமாலைகள் சிவஞ்சிவித் தன்மை பெற்றிருப்பதுபோல், அந்தப் பாமாலைகளை இயற்றிய கவிசையும் சிவஞ்சிவித் தன்மை பெற்றிருக்கிறார்கள்.

அதனுலேயே சிவஞ்சிவியான கவிச் சகரவர்த்தி பாரதியாரின் புகழுடலைத் தமிழ்ப் பெருமக்களான நாம் போற்றிப் பணிவிடும்பேரும்.

அந்த மகான் புகழுடல் எய்திய நன்னூலைத் தெய்விகக் கவிவின் திருநாளாக, பாட்டுக்கு ஒரு பாரதியின் தினமாகக் கொண்டாடுகின்றோம்.

எக்காவத்தும் பெருமை குன்றாத அவரது பாமாலைகளைப் படித்தும், பாடியும், கேட்டும் பரவசம் அடைகிறோம்.

பாரதியார் புனைந்த, சிவஞ்சிவித் தன்மை வாய்ந்த பாப்பாப் பாட்டின் வண்ண ஓவியமே பாரதி மலராகத் திகழும் இந்தக் 'கல்வி' இதழ் அட்டைகளை அவங்கரிக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

வாழ்க பாரதி நாமம்! வாழ்க தமிழ் மொழி!

பிரிவினைக்குப் பின்னால் ...

சிறிய ராஜ்யங்கள் சிவனின் நிர்வாகம் வரிமிகவும் குறைந்தும் பெரும் சமையலாக இருக்கும்!

சிறிய ராஜ்யங்கள் தெற்கெழுந்த காலும் மக்கள் சர்க்காரின் தீர்ப்பு நடவடிக்கை எடுக்காமல் மக்கள் சர்க்காரை நிர்வாகம் செய்யும் தொடர்ச்சியாகக் கூடு

நினைவு
காலம்
கிடைத்த
விடம்
என்பதாம்!

சிறிய ராஜ்யங்கள் சிவனின் நிர்வாகம் வரிமிகவும் குறைந்தும் பெரும் சமையலாக இருக்கும்!

சிறிய ராஜ்யங்கள் சிவனின் நிர்வாகம் வரிமிகவும் குறைந்தும் பெரும் சமையலாக இருக்கும்!

44 ஏற்பாட்டின்படி சிறிய ராஜ்யங்களாகப் பிரித்து விட்டால்
உப்படி வியல்லாம் விபரீதங்கள் நேரலாம் என்று நமது
இசுத்திரிகர் கற்பனை செய்கிறார்.

சிறிய ராஜ்யங்களில்
சட்டம், சிபியர்கள்
உயர் கொள்கை
இல்லை.

"இந்தச் சிறிய ராஜ்யங்களில் சமயத்தையும்
வர்க்கங்களையும் வேறுபாடு இல்லை."

சிறிய ராஜ்யங்கள், சந்தர்ப்பவாதம்,
இவற்றை கொண்டுள்ளார்கள். இவற்றையும்.

கலை, சந்தர்ப்பம், சிறிய
எல்லாம் சிறிய ராஜ்யங்களில்
சோமிக் காலம் போகலாம்.

புது பைசா முறை

விவசாயிகள் ஏதாவதும் இறங்குவதும் பண காரணங்களால் பொறுத்தது. ஆனால் இப்போது ஒரு புதிய விசேஷம் என்ன வென்றால் பாரத சர்க்காரினுடைய புது தானிய முறையும் ஒரு காரணமாக ஏற்பட்டு ஏழைகளின் விவாபாரத்தில் கஷ்டமும் சூட்டமும் உண்டாக்கி வருகிறது. தனியாக புது தானிய முறையைப் பற்றி ராஜாஜி பண முறை சொல்வி வந்தது என்ன வென்றும் தனியாக முறையைக் கீழிருந்து மேலுக்குக் கொண்டு போக வேண்டுமென தவிர ரூபாயை அப்படியே வைத்துக் கொண்டு அதற்குக் கீழ் செவா வணியிலுள்ள பணத்தை மாற்றி, ஏழைகளுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கக் கூடாது என்பதே, ஏழைகளுடைய விவாபாரமேயாவாம் அன்று ஸ்பீசர் மூலம் நடத்தது. சர்க்கார் இப்போழுது கொண்டுள்ள முறையின்படி ஒரு கூட்டுப் புயலின் விலை, ஒரு படி மோசின் விலை, அரை விலை உருளைக் கிழங்கின் விலை இவை வெவ்வேறு இடங்களிலும் ஏறியும் வர வேண்டியதாக இருக்கின்றன. ரூபாயைப் பற்றில் ஒரு பாகமாகப் பிரிப்பதும் தூதரின் ஒரு பாகமாகப் பிரிப்பதும் சர்க்கார் கணக்கில் எளிதாக இருக்கலாம். ஆனால் சிவ்வரைக் கடைவிலும் சந்தைவிலையும் விற்பனாக்களுக்கும் வாங்குபவர்களுக்கும் எளிதல்ல. உடனுக்குத் தகுந்தபடி அவ்வெடுத்துச் செல்காண்பதைக் கண்டுமே தவிர சட்டவியல் அளவுக்கு ஏற்றபடியாகவும் கருத்தும் சரிப்படுத்த வேண்டியது. ஆனால் தற்போது பண முறையின் பின்னாலும் மிச்சமும் ஏற்பட்டு அதை ஒழுங்கு படுத்தப் பண்டத்தின் விலைகளையே மாற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதற்கு உதாரணமாக உடனடியாக ஒரு தீவிரச்செயல் ஆரம்பித்து பாரக்கலாம்.

சர்க்கார் ஒரு சிவ்வரைக் கடை வைத்திருக்கிறார்களேயவா! ஒன்பது பைசாவுக்கு ஒரு கார்டும், இரண்டனுக்கு ஒரு உலரும் இது

வரையில் கொடுத்து வந்தார்கள். புது தவிர ஒன்றையொரு தபால், ரிஜிஸ்டர் செய்தல், மணியாட்டி முதலிய விஷயங்கள் உண்டு.

இவற்றின் எல்லாம் ஏழைகள் கொடுக்க வேண்டிய கட்டணம் ஏழைவு அதிகமாகிறது. பின்னக் கணக்கில் ஏற்படும் சிக்கல்களை யெல்லாம் ஏழைகளின் மேல் போட்டு விடுவதே முறை என்பது சர்க்காரின் தீர்மானம். அதாவது ஒரு கார்டின் விலை கொஞ்சம் ஏறும். உலர்ன் விலையும், எவ்வாக் கட்டணமும் கொஞ்சம் ஏறும். எவ்வாக் சிவ்வரைக் கடைகளிலும் சந்தைகளிலும் எந்தப் பண்டத்தின் விற்பனைவிலையும் இப்படி தடைபெறும்.

ராஜாஜியின் யோசனையை ஒப்புக் கொண்டிருந்தால் இதெல்லாம் நடந்திராது. எவ்வாக் சிவ்வரை விலைகளும் மூன்று போலவே இருந்திருக்கும். ரூபாய்க்குப் பதில் ஒரு ரூபாய் ஒன்பதனு புது சென்ஸ் ரூபாயும் கூடுதலாகவும் ஏற்படுத்தி விட வேண்டியதாக இருந்திருக்கும். அதாவது 100 காலனு கொண்ட பழைய ரூபாய்க்குப் பதிலாக நூறு காலனு கொண்ட ரூபாயாக இருந்திருக்கும். கார்டின் விலையும், உலர்ன் விலையும், ஒன்றையொரு தபால் கூடுதலாகவும் எவ்வாக் தபால் கட்டணங்களும் மூன்று போலவே இருந்திருக்கும். உலர்ந்த வேண்டிய அவசியம் இருந்திருக்காது.

பத்து ரூபாய் தோட்டுகளும் நூறு ரூபாய் தோட்டுகளும் புதிதாக அச்சிட வேண்டிய தாகும் என்று சில விஷயமறிவாதவர்கள் ராஜாஜியின் முறைக்கு ஆட்சேபித்து வந்தார்கள். இப்போழுது எவ்வாக் தபால் கட்டணமும் கார்டுகளும் உலர்ன்களும் புதிதாக அச்சிட வேண்டியதாகிறது என்பதை அவர்கள் கணம் விட்டு, அதனுமேதான் இந்த ஆட்சேபத்தை வைத் திவ் தீர்மானித்தி சொல்லவில்லை. விஷயம் தெரியாதவர்கள்தான் இதைச் சொல்லி வந்தார்கள்.

கொவ்வீசா கொண்ட கோரா விபத்தா

இம் மாதம் முதல் தேதியன்று இரவு தெத்திராபாத்-தரோணாகம் ரயில் பாதையில் ஏற்பட்ட கோரா விபத்து எவ்வாறு நடைய மையமும் துடிக்கும்படி சென்று விட்டது. அல் விபத்தில் நூறு பேர்களுக்கு மேல் மாண்டதுடன், பலர் காயமடைந்தனர். இத்தாலியன் ஒரு பகுதியும் மற்றும் இரு வண்டிகளும் பாலத்திலிருந்து ஆற்ற வேண்டத்தில் விழுந்து தொறுங்கி விட்டதே விபத்தின் கோரத்துக்குக் காரணமாகும். இரவு தேர மாணதாளும் மறை பெய்து கொண்டிருந்ததாலும் விபத்து பற்றிய செல்தி அதிகாரிகளுக்கு உடனே கிடைக்க முடியாமற் போயிற்று. பிரதமன் ஆற்ற வேண்டத்தில் நூறு ஐந்து மைல்களுக்கு அப்பால் கூட அடித்துக் கொண்டு போகப் பட்டன வெனின், மேற்படி விபத்தின் கொடுமையை எவரும் கற்பனைசெய்து கொள்ளலாம்.

இந்த செப்டம்பர் மாதம் ஹைதராபாத் துக்கு வரக்கூடுகிறது வருவதாகவும், முந்திய கருஷங்களிலும் இந்த மாதத்தில்தான் ரயில் விபத்துகளும் வெள்ளத்தின் கொடுமையும் பல உலர்ன்கள் பவி கொண்டு விட்டதாகவும் செல்திகள் கூறுகின்றன. ஆனால், இத்தகைய விபத்துகளுக்கு நாயியோ, மாதத்தையோ குறை கூறுவது அரித்தமற்ற காரியமாகும்.

ரயில் விபத்துக்குக் காரணமாக இருந்த பாலம் 1923-ம் ஆண்டில் கட்டப்பட்டதென்று கூறப்படுகிறது. சென்ற ஆகஸ்டு மாதம் முதல் தேதியன்று அது முறித்ததாலும் அதைப் பழுது பார்த்ததால் ரயில் போக்கு வரத்து 24 மணி நேரம் தாமதப்பட்டதென்றும் தெரிகிறது. மூப்பத்து மூன்று ஆண்டுகளுக்குமுன் அமைக்கப்பட்டுக் கட்டிடத்தில் பழுதான அந்தப் பழைய பாலத்தில், பெரு மனம் பெய்யும் போது பரிசோதனை

செய்யாமல் மறு
படியும் ஏன் ரயில்
வண்டி செல்ல அனு
மதித்தார்கள்? இ
ந்தக் கேள்விக்கு
ரயில் அதிகாரிகள்
சரியான பதில் கூற
வாக வேண்டும்.

இப்போது தடத்
துள்ள விபத்தைப்
பற்றிக் கூடிய சீக்கி
ரம் விசாரணை நட
பெறுமென்று தெரி
விற்று. விபத்துக்குக்
காரணமாக இருந்த
பாலம் அடிக்கடி
அதிகாரிகளால் பரி
சோதிக்கப்பட்டு
கூந்தலா என்பது
விசாரணையின் ப
யலாக வேலியாகும்
என்றுகருதுகிறோம்.
தவிர, பெருமளவு
பெய்து கொண்டி
ருக்கும் போது,
பாலத்தைப் பரி
சோதிக்க செய்ய
ஏன் தடுத்த முறை
கள் எக்கொண்டப்
படவில்லை என்பதும்
தெரிய வேண்டும்.
மேற்படி சீர்தடு
பத்தில் அடிக்கடி
ரயில் விபத்துகள்
தடந்தும் கூட,
இதுபோலக் கு
தப் பிரயாணி வண்டி
களை ஏன் இதைத்
நிரூபிக்க ஏன்
பதையும் அதிகாரி
கள் பரிசீலனை
செய்ய வேண்டும்.

விபத்தில் அமெரிக்காவின் உபரீம் கோட்டு நீதிபதி ஸ்ரீ எம்
ஸாசன் ஸாசன் நாட்டில் சில நாட்கள் தங்கிப் பல இடங்களில்
சந்திப்பார். ஸாசன், தேசிய முதலிய சோதனைத்
களைச் சந்தித்துப் பாரதத்தைப் பற்றித் தோன்றிய நம்புகூர்.
அதன்பயலாக உட்க சோதனைப் சதபட தேசுஜி - ஸாசன்
தோசன் சந்திப்பு சதபட்டேவாக வேண்டும் என்று சதபுத்த
நிபுர். தேசுஜியை அமெரிக்கப் போது மக்களின் சார்பில்
அமெரிக்காவுக்கும் வரவேற்று விட்டுத் தோசுர்.

இவ்விதங்குப் பின் இரண்டு ஸான்று கடல்
வண்டிகளை இதைத் திருத்தாக், இவ்வளவு
அதிகமான உபரிச் சோதனை ஏற்பட்டிருந்து.
சரக்குகளைக் காட்டிலும் மனிதனைப் பெரும்
பொக்கிதும் போன்றது என்பதை அநி
காரிகள் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ள
வேண்டும். இப்போது தடை பெறப்

போகும் விசாரணையின் பயலாக, இவ்வித
வாயது இந்தமையகோரவிபத்துகள் நவிரக்
கப்படுவதற்கான வழி வகைகளைக் கைக்
கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறோம்.
விபத்தில் மாண்டவர்களின் குடும்பத்தின
ருக்கு தமது ஆற்றத் துறாபத்தைத் தெரி
வித்துக் கொள்கிறோம்.

வெறித்தியா? ஆங்கிலமா?

தேசுஜி அவர்கள் சமீபத்தில் ஆங்கி
லத்தை நீக்கிவிட்டு அதற்குப் பதிலாக விரித்தி
பாஷையைக் கல்வி விஷயத்தில் புதுத்திட்ட
முடியாது என்று கண்டிப்பாகப் பேசி விடுக்
கிறார். கண்டினை ஸுடிக்கொண்டு காட்டுப்
பாதையில் நடப்பது போலாகும் ஸுரட்டுத்
தனமாக ஆங்கிலத்தை ஒதுக்கிவிடுவது. குத்
தறப்பது வறுதல்களாக நாம் கற்ற பாஷை
யைத் திடீர் என்று ஏன் தவிர்த்த வேண்டும்?
நாம் கற்றது நம்முடைய சொத்தாகும்

தவிர ஆங்கிலையருடைய சொத்தல்ல. கங்குக்
கடைபின் சம்பாதித்த பணமும் கூடப் பிற
ரார்த்தித் சொத்தென்று மக்கள் வைத்துக்
கொண்டிருக்கின்ற தவிர வேண்டாம் என்று
விட்டுவிடுவதில்லை. உலகத்தில் எல்லாம்
ஆங்கில மொழியும் ஆங்கில நூல்களும் மதித்
கப்பட்டு வருகின்றன. நம்முடைய அரசியல்
தீர்மானச் சட்டமூல்கூட ஆங்கிலத்தில்தான்
அசல் எழுதப்பட்டது. பிறகு மக்கள்
பேசுத்துக்களில் விரித்தியில் மொழிபெயர்க்கப்

பட்டது. நம்முடைய சட்டங்கள் இப்போது அவசரமாகச் செய்யப்படும் வாரியகமேச் சட்டம், கவிதாரச் சட்டம், தீவனம்ச் சட்டம் எவ்வாறோ ஆக்கிவந்திருந்தால் விஷய தீர்மானம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

ஆக்கிய ஒழிப்புக்கு விரோதமாக நேருஜி அவர்கள் சொன்னதை வரவேற்றிருக்கும். மத்திய சர்க்கார் நடவடிக்கைகளும் ராஜ்யத் திர நடவடிக்கைகளும் ஆக்கிவந்திருப்பேய் தடைபெற்று வந்தால் இந்தியாவில் எவ்வாறு பழித்திருக்கும் சொசைலமாக இருக்கும். தமிழ் மொழியைப் பணாத்வாரமாக மக்கள் படித்து முடிப்பதற்கு முன் புத்திசிறுத் தென்னாப்பியுள்ளவர்கள் கஷ்டத்துக்கும், தாடித்துக்கும் ஆளாவார்கள். இத்தகைய பிரச்சனைகளை நிறுபாக்கை, பெருத்தொகை எங்கிற நிலை செய்வது. கோடிக்கணக்கான மக்கள் தென்பாக்கத்தில் இருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் பேசுவது தமிழியல். அவர்கள் "தீக்கம் நிறு தொகையார்" என்று சொல்லி "உக்களுக்கும் தமிழியை அரசியல் மொழி" என்று உத்தரவிடுவது அநீதியாகும். ஆக்கி வந்ததைப் படிக்க அளவில் தமிழ் மொழி யைப் படித்துத் தேர்ச்சி அடையும் வகையில் தமிழியைப் புத்ததவாகாது. "நிலைக்க மட்டோம்" "நிலைக்க மட்டோம்" என்று சொல்லிக் கொண்டே நிலைக்கும் ஏற்பாடு தடைபெற்று வருகிறது. நேருஜி அவர்கள் பேசியதை இதைப்பற்றி ஏதும் சொல்வதில்லை, ராஜ்ய தீர்மானத்தில் அந்த அந்தப் பிரதேச மொழி தடைமுறையில் இருக்கலாம் என்பது நிபாயமாகாது. அதைப் பற்றிச் சந்தேகமோ, ஆட்சேபமோ எழுப்பத் தீக்கம், ராஜ்யத்திர பாணை தமிழியை அல்லது ஆக்கியவா அல்லது, இரண்டுமோ என்பதே தெளிவு!

மாஜி மந்திரியின் எச்சரிக்கை!

பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் எகிப்து சர்க்காரை விட்டபேய் தங்கள் காரியத்தைச் சாதித்துக் கொண்டிருக்கலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் பிரிட்டிஷ் பத்திரிகைகளில் தியாய உணர்ச்சியும் மூல் போசனியுள்ள பல பத்திரிகைகள் பிரிட்டிஷ் சர்க்காரின் இந்தப் போக்கைக் கண்டித்து எழுதி வருகின்றன. எவ்வாவற்றிலும் மேலாக மூலப் தொழிற் கட்சி ஆட்சி செலுத்திய போது ராஜ்ய மத்தியாக இருந்த நிருதூர் கூட்டரசி என் டவர் சொல்லி விடுப்பது ரொம்பவும் கவனித்த தக்கது. அவர் கூறுவதாவது:

"பிரிட்டிஷ்சர்க்கார் பிரஞ்சுத் தருப்புக்களை கைப்பரம் தீவுக்கு வரவழைத்திருக்கிறார்கள். இவ்வறைய பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் செய்துவரும் மூட்டாந்தனமான காரியங்கள் எவ்வாவற் றையும்விட மிகவும் அபாயகரமானது இது."

"பிரஞ்சு சர்க்கார் அரபு மக்களின் உத்திர உணர்ச்சியை ஒத்த மூலத்து வருகிறார்கள். ஒக்கியவா அந்நீர்ப் மக்களின் உத்திரப் போராட்டத்தை தக்க மூலத்து வருகி னார்கள். அதில் அவர்கள் தீர்ச்சியை வெற்றி பெறப் போவதில்லை. ஆனால் தாம் அருவியை மூலப் பிரஞ்சுக்காரர்களுடன் சேர்த்து கொண்டிருப்பதால், கெட்ட பெயர் சம்பா தித்துக் கொண்டுவது தவிர வேறு ஒரு ண்பாலும் அடையப் போவதில்லை.

"தமக்குத் தேவையான பெட்ரோல் என் ணையப் பாதுகாத்துக் கொண்டனே தாம் இம்மாதிரி கிடுக்கத்தில் அடங்குக் கொள்ள வேண்டியதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆனால்

பெர்னிய கங்குடாவுக்கும் அடங்காங்குக் கங்கு எழுத்திரத்துக்கும் இடையிலுள்ள ஓய் வொரு அரபு தேசத்தோடும் சண்டை போட்டுக் கொண்டு வந்தால், பிரஞ் தமக்கு வார் பெட்ரோல் என்னென்று தருவார்கள்?

"ஆகவே, இந்தச் சண்டை தீவ்றையாக வேண்டும் என்பதுப் படைவை நம்மால் தொதடிக்க முடியும்தான். சந்தேகமில்லை. அதற்குப் பிரஞ் என்ன செய்யும் போலி ரோம்? தாம் என்ன ஓய்வொரு அரபு தேசத் தையும் கைப்பற்றிக் குடியேறப் போகி ரோமா? சராக்கிலிருந்து மராக்கோ வரைபி டுள்ள ஓய்வொரு தேசத்தையும் பிடிப்பதா தமது தொக்கம்?

"அது தொக்கமென்றால் தமக்கு இருபது டிஷன்கள் படைகள் தேவை. ஆனால் தம்மிடம் இருப்பதொ டுத்து டிஷன்கள்கூடதான். இதை வைத்துக் கொண்டு இப்படிப்பட்ட காரியக் களில் ஈடுபடுவது போன்ற கைத்திறக்காரத் தமை வேதிகில்.

"குயெஸ் சம்பந்தமாக கண்டன் மகாதாட் டிச் செய்யப்பட்ட தீர்மானங்களை தான் ஏற்கவில்லை என்பதற்காக கிப்துயே திர பிரிட்டன் போர் தொடுக்குமாலும் அது பெரும் அபாயவமாகும்; அநீதியாகும்.

"தான் குயெஸ் வாய்வாயை மூடிவிட் டிருத்தாராலும் தாம் கோபப்படுவதற்கு நிபாயமூண்டு, ஆனால் அதற்கு மாறாக குயெஸ் வாய்வாயை தவ் மூலத்தில் தீர் வகிக்க கைபட் பட்டு செலுத்துபவர்களை நிபமணம் செய்ய மூலத்து வருகிறார்" என்று கூறிவிடுகிறார்.

ஆகவே மாத் நிறுக்கைப் போட்டி.

தது மூலப் பரீச பெற்ற "சாகாத வாழ்வுக்குச் சஞ்சிரி"

என்றும் கதை அடுத்த இதழில் வெளியாகிறது

பரீச பெற்றவர்: கோமத் கபிரமணியம், 35, மாரிக்வேட்டை, கண்டோகமேண்டி, திருச்சி

[illegible]

தமிழ்த்

புத்த அண்டுகளுக்கு முன்பு எட்டாண்டுகளாகப் பாரதி கிழாவினார் தருவெய்வினார் என்று. பாரதியார் தமது அருமைத் தலைவர் ராஜா ஜித்தமிறந்த அன்புடன் கிருத்திட்டு உபசரித்திருக்கிறார். அதுமட்டுமன்றி 'ராஜாஜி கேட்டார்' என்பதற்காகக் கவிவரார் ஒரு பாட்டு எழுதியும் அனுப்பினார். இதை வரித்தபொது ராஜாஜி பாகவதராகிய அன்புது பாரதியார் பாகவதராகிய என்ரு ஸ்தம் உண்டாக்கினார். இப்பொழுது அவர்கள் இருவரையும் விட தமது பாகவதராகிய என்பது உறுதிவாய்கிறது. ராஜாஜிக்கு அன்று பாரதியார் எழுதியதுப்பேய் வந்தால் இது. —கவிவரார்

ஆதிசங்கப் பெற்றுவிட்டார்—எவ்வளவு
ஆதிசங்கத்தம் அன்புது வென்றது
தெய்வம் உண்டு கிருத்தம்—தமது
தெய்வம் இவ்வளவு தெய்வம் தெய்வம்

ஒன்று உத்தமியு் வந்தார்—எவ்வளவு
ஒன்று உத்தம் வந்தது தெய்வம் வந்தது
ஆதிசங்கத்தம் தெய்வம் தெய்வம்
ஆதிசங்கத்தம் தெய்வம் தெய்வம்

எவ்வளவு தெய்வம் தெய்வம்—தமது
தெய்வம் தெய்வம் தெய்வம் தெய்வம்
தெய்வம் தெய்வம் தெய்வம் தெய்வம்
தெய்வம் தெய்வம் தெய்வம் தெய்வம்

தெய்வம் தெய்வம் தெய்வம்—தமது
தெய்வம் தெய்வம் தெய்வம் தெய்வம்
தெய்வம் தெய்வம் தெய்வம் தெய்வம்
தெய்வம் தெய்வம் தெய்வம் தெய்வம்

தெய்வம் தெய்வம் தெய்வம்—தமது
தெய்வம் தெய்வம் தெய்வம் தெய்வம்
தெய்வம் தெய்வம் தெய்வம் தெய்வம்
தெய்வம் தெய்வம் தெய்வம் தெய்வம்

மகாக்கவி பாரதியார்

தாய்

கன்னிப் பருவத்தில் அந்தாள்—சந்தர்
வாழ்க்கையின் தோய்வோழி பெண்கள்
சந்தோசமெனப் பெயருங்கு—பேசுத்
யாவும் அழிவுத் தீர்த்தாள்—கன்னி

தந்தை அருள்வழிவாழும்—நுள்
வந்த புலவர் தவணி வாழும்
இந்தக் காலத்தில் வளம்—சந்தி
சதிக்குப் பார்த்தாய் அருளிக்குந்தாய்

இங்கெரு கோவிலைக் கோட்டை—இன்
செய் கோயிலை! என நகுவின்கொள்!
கொந்திடக் கோயிலை மாத்திரம்—இங்கு
கந்த தந்தையர் கந்தை கன்னி

"புத்தம் புதிய கன்னி—புது
புது கோவிலைத் துப்புகள் உறும்!
மேதா கனகுது மேதே—அந்த
மேதையக் கன்னி தமிழினம் இக்க

கோவிலைக் கருவிலை—அவள்
கோவிலைத்தலைத் தமிழ்மொழிக் கிணர்!
மேதையத் தமிழினம் வாழும்—அந்த
மேதே மொழிவர் புவிமொழிவாழும்"

சந்தத்தப் பெருந் தந்தையர்—ஆ!
இந்த யுவமொழிக் கோவிலைமொழி!
கொந்திடுந் கோவிலைத்தலை—கன்னி
கொவிலைமொழிவர் மேதையத்திக்குமொழி!

தந்தை அருள்வழி வாழும்—இந்த
வந்த புலவர் தவணிவாழும்
இந்தப் பெருமொழி தரும்—புது
சதிப் புவிமொழிவாழும் மேதையத் தருமொழி.

வில்லி வில்ஸன் சொல்லுகிறார்

அது தான் சரியான எழுதும் முறை !

நிப்பு. அதாவது எழுதும் முறை, ஒரு பேனாவின் மிகவும் நுட்பவியமான பாகம்.

நிப்பின் முறை காத்தெத்தின் மேல் அமைக்கப்பட்டதுடன்,

அதைச் சிறிதளவு

மேலே தோண்டிவைக்க வேண்டும்.

ஒருவருக்கு உதவியாக

வெள்ளை திட்டம்

பட்டிருக்க

வேண்டும்.

அதை வரல்தில்
உள் ஒரு பேனா
வாங்கும் போது
தான் நிப்பத்தருத்த
நிப்பையுடைய பேனா
வாங்க மாத்தறு வாங்கும்
உள்...அது தான் வில்லிஸ்!

வில்லிஸ் ரிஜிஸ்டர்டு

பெரிய கோட்டை.

திருவருளில் கோட்டைமீதுதான் :

டீராய்ப் பில்லிஸ் கோட்டை பில்லிஸ்

கோட்டையில் மத்தும் அரோபில்

விளக்கம் : ஒருவருக்கும் ரூ. 3/12

விருத்த ரூ. 15/- வரை

இந்தியாவுக்கு பிரதேச

விவியோகத்திலும் :

கோன் & கோ ப்லாஸ்டிக் லிட்டர்,

73-75, சிபி சாட், ஸ்டாண்டிபாஸ்டிக் சரியம்,

பம்பாய் - 2.

வில்லிஸ் கோட்டைக்கு வில்லிஸ்

வாங்கியோ உபயோகிக்கவும்.

கிளக்க :

கருத்தார்,

மத்தும்

WV 175

நிர்மலாவின் விருப்பப்படியே சொக்கன் விஜயரங்கனாக நடிக்க ஒப்புக் கொண்டு விட்டான். சொக்கனுக்கு அதனால் ஆபத்து விடாதுமே என்று பயமாக இருந்தது. அதற்காக நிர்மலா அவன் மனத்தைத் திருப்பப் பல ஆசை வார்த்தைகளைக் கூறினாள். "தமக்கு வரக்கூடிய அதிர்ஷ்டத்தை வாரும் தடுத்து விட முடியாது. நாம் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக நடந்து கொண்டால் எத்தனை ஆபத்தும் வராது. நீங்கள் எஜமானியம்மானிடம் பேசும்போதெல்லாம் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் உங்களுக்குச் சொல்லி விடுகிறேன். நான் வைத்திருக்கும் கடிதங்களையும் தஸ்தாவேஜிகளையும் உங்களிடம் காட்டுகிறேன். அவைகளைப் பெய்க்காமல் நீங்கள் பாருங்கள்" என்று

சொல்லிக் கொண்டே போனாள். சொக்கன் அவன் பேச்சிலே மதிமயங்கிப் போயிருந்தான். அவன் மேலும் தொடர்ந்து பேசினான். "இப்பொழுது என்னிடமே ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமான நகைகள் இருக்கின்றன. நமக்கு எத்தனைய அபாயம் ஏற்படுவதாக இருந்தாலும் இந்தப் பணத்தைக் கொண்டு அவைகளிலிருந்து மீண்டு விடலாம். ஆனால் அந்த அநுகூலம் இருக்கிறதே அவளை நினைத்தால்தான் எங்களுக்கு விரிவு பயமாக இருக்கிறது....." என்ற நிர்மலா. விரிவு கொடுக்கவோடும் ஒரு கைத்தொடும்.

அநுகூலத்தின் பேரகொள்ளுதல் சொக்கன் ஈறுபடியும் விழிப்படைந்தவனுவி விட்டான். என்ன மதிமயக்கம்...? அவன் இவ்வளவு நேரம் அவளை மறந்து விட்டான் அல்லவா? அவன் விரிவு பரபரப்போடு, "அவளைப் பற்றி என்ன?" என்று கேட்டான்.

"என்னவா? அவளை வெளியே விட்டு வைத்திருப்பதுதான் நமக்குப்

பெரிய ஆபத்து. அவளுக்குப்பத்திரமான இடம் ஜெயில்தான். நாம் அவளை அங்கு அனுப்பத்தான் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அதுதான் நமக்கு நல்லது" என்றான் அவன் அமைதி குணியாமல்.

"அது கூடாது. அவளால் நமக்கு என்ன ஆபத்து வந்து விடப் போகிறது? அப்பாவிப் பெண் - அதாவது. அவள் எதுவும் செய்ய மாட்டாள். பயப்படாதே" என்றான் சொக்கன்.

"அப்படி நினைக்காதீர்கள். அவள் எதுவும் செய்வாள். நாம் இப்படி வெளியே ஒரு அபாயத்தை வைத்துக் கொண்டு எந்தக் காரியத்தையும் துணிந்து செய்ய முடியாது. அது நமது காரியங்களுக்கு இடைபூதக முடிந்தாலும் முடியும். என்னைப்பற்றிப் ரகசியத்தைத் தெரிந்து கொண்ட பாரதரும் நான் சாதாரண

மாக விட்டு வைத்திருக்க மாட்டேன். நாம் அவளை ஜெயிலுக்கு அனுப்பாத வரையில் நம்முடைய திட்டங்கள் நடக்காது. அதாவது லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை நாம் இழக்க நேரிடும். நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்? உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?" என்றான் அவன் அன்போடு கூடிய கண்டிப்பான குரலில். சொக்கன் மனத்தில் அஞ்சுகத்தின் மேல் வைத்திருந்த காதலும் பாசமும் எழுந்து போராடத் தொடங்கின. ஆனால் அவன் அதிக நேரம் மனத்தோடு போராடவில்லை. அவனுக்குத் தெரியும்,

இடத்தை அவன் சொல்லி விட்டான் 'அங்காடிப்பெட்டை வெற்றிலைக் கடைக் குப்பம்மானின் வீடு' இது போதாதா? அது நிரம்மானின் மனத்தில் நிற்காமல் மறந்து போய் விடுமா? அவன் மொக வெறி நிறைந்த தன் கண் பார்வையை மறுபடியும் அவன் மீது விசினான். அந்தப் பார்வையதான் அவனை இந்த உலகத் தையெமறக்கும்படி செய்துவிடுகிறதே?

மாரியே: இருள் குழும் நேரம். அஞ்சுகம் ஏதோ சித்தனையில் ஆழ்ந்தவ

ளாகக் குப்பம்மான் வீட்டுச் சமையல் அறையில் தனிமையில் உட்கார்த்திருந்தான். வெளியில் வெற்றிலைப் பாக்குக் கடையில் யாரோ குப்பம்மாவீடம் அடட்டி மிரட்டிப் பேசிக் கொண்டிருந்தது அவன் காதில் விழுத்தது. போலீஸ்! ஆம்: யாரோ போலீஸ்காரர்தான். குப்பம்மாவை ஏதோ மிரட்டி விசாரித்துக் கொண்டிருந்தார். அவருக்குக் குப்பம்மா ஏதோ குழைந்து குழைந்து சமாதானம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். அஞ்சுகத்துக்கு நன்றாகத் தெரிந்து விட்டது: தன்னைப் பற்றித்தான் குப்பம்மாவை மிரட்டி யாரோ போலீஸ்காரர் விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று. அவன் உடல் தடுங்கியது. உள் ளம் சோர்ந்தது. சே! இது என்ன வாழ்க்கை? மறுபடியும் போலீஸ் - தியாயஸ் தலம் - விசாரணை - சிறைச் சாலை! எல்லாம் அவன் கண்களில் வந்து நின்றன.

என்ன பயங்கரம்! ஒரு அபலிப் பெண்ணின் வாழ்க்கை இப்படித்தானா? அவனுக்கு வேறு எதிரே இல்லையா? அவன் திரபராய் என்று சொல்லி உலகத்தில் அவளையும் நன்கு வாய் வைக்க மனிதர்களே கிடையாதா? "இப்படிப்பட்ட நிலையில் எதற்காக உயிர் வாழ வேண்டும்?" என்று அவனுக்கு றுகணம் தோன்றியது. மறுகணம் கொக்கலின் ஞாபகம் அவனுக்கு வந்தது. அவன் எப்படியும் தன்னைக் கைவிட மாட்டான். தன்னைக் காப்பாற்றும் இருக்க மாட்டான் என்ற ஞாபகமும் நம்பிக்கையும் அவனுக்கு ஏற்பட்டன. தன்மீது

அஞ்சுகத்தின் மேல் அவனுக்கு அன்பு இருந்தாலும் அவன் தன் தொழிலுக்கு ஏற்ற இடையிலே என்று. எதற்காக அவளை நிரைத்துக் கொண்டு அவன் சஞ்சலமடைய வேண்டும்?

நிரம்மா அவன் முகத்தில் எத்தகைய எண்ணம் ஊலாடுகிறது என்பதை அறிந்து கொள்வதென்பது போல் பார்த்தான். கடைசியில் நிரம்மா அவ்விடமிருந்து எதை அறிந்து கொள்ள விரும்பினானோ அதை அவன் சொல்லி விட்டான். அஞ்சுகம் எங்கே பதுங்கி இருக்கிறான் என்பதை அறிந்து கொள்ள நினைத்தான் நிரம்மா. அவன் இருக்கும்

அவன் எத்தனைகூட காதல் கொண்டிருக்கிறான் என்று அவன் அறிந்திருக்கிறானல்லவா? தான் போலீஸ்காரர்களிடம் சிக்கிக் கொண்டாலும் தன்னை எப்படியாவது அவன் மீட்டுகிறான் என்ற நம்பிக்கை அவனுக்கு ஏற்பட்டது. ஆனால் எட்டென்று அவன் மனம் மாறியது. 'அவன் எப்படித் தன்னை மீட்க முடியும்?'—அதுவும் போலீஸ்காரர்களிடம் சிக்கிக் கொண்ட பின்! தான் திரபராதி என்று நிரூபிக்க அவனிடம் என்ன ஆதாரம் இருக்கிறது? அவன் வார்த்தை நீதி மன்றத்தில் ஏதுமா? எண்க்காக வழக்காட அவனிடம் பணத் தெம்பு தான் உண்டா? அவனும் காலாடிகளின் ரகத்தில்! சேர்த்தவன்தானே? அவன் வார்த்தைகளை உலகம் நம்புமா?' வர வர அவனுடைய நம்பிக்கையில் தளர்ச்சி ஏற்பட்டது. போலீஸாரிடம் சிக்கிக் கொண்டாக தண்டனைக்குத் தப்ப முடியாது என்றுதான் அவனுக்குத் தோன்றியது. 'எப்படியாவது போலீஸ்காரர்கள் கண்களில் படாமல் தப்பிச் சென்று வேறு எங்கேனும் கண் மறைவாக இருப்பதுதான் அவனுக்கு நல்லதென்று அப்பொழுது பட்டது. போலீஸாரிடமிருந்து தப்பித்து எங்கேயாவது கண் மறைவாக இருந்து கொண்டு, அப்புறம் சொக்களைச் சந்தித்து, பரிகரமாக உற்றமற்றவனாக உலகத்தில் வாழ ஏற்பாடுகள் செய்து கொள்ளலாம் என்று அவன் நினைத்தான்.

வாசலில் போலீஸ்காரர்களின் சத்தம் அதிகமாகியது. ஏதோ ஒரு சிறு கூட்டம் கூடி விட்டது போலவும் தோன்றியது. வாசல் எதனை வெளிப்புறமாகக் குப்பம்மா முட்டி வைத்திருக்கிறான் என்று அஞ்சுகதற்கு நன்றாகத் தெரியும்.

'அங்கு அவன் இருப்பது வெளியே வேறு ஒரு வகுக்கும் தெரியக் கூடாது' என்று சொக்கன் குப்பம் மாவிடம் எச்சரிக்கை செய்துவிட்டுப் போய் இருக்க வேண்டும். அன்று சொக்கன் அவ்விடத்தை விட்டுப் போனதிலிருந்து குப்பம்மா அஞ்சுகத்தை மிகவும் பத்திரமாகக் காப்பாற்றுவதிலேயே அவன் மனம் செலுத்தி வந்ததையும் அஞ்சுகன்

அறிவாள். தன்னைக் காட்டிக் கொடுக்காமல் இருக்க வேண்டியதற் காகக் குப்பம்மாள் வெளியே போலீஸ்கா ரர்களிடம் தரிக்கம் செய்து கொண்டிருக் கிறாள் என்பதையும் அஞ்சலம் உணர்ந்தான். ஆனால் போலீஸாரிடம் எவ்வளவு நேரம்தான் குப்பம்மாவாள் தரிக்கம் செய்து கொண்டிருக்க முடியும்? சில தீமிடங் களில் வாசற் கதவு பூட்டை உடைத்துக் கொண்டாவது போலீ ஸார் உங்களை புதுந்து விட்டைச் சோதனை போடாமல் இருக்கமாட் டார்கள் என்று அஞ்ச கத்துக்குப் பட்டது.

"விட்டைத் திறக்கிறாயா? இவ்வா லிட்டால் உங்களைச் சரியானபடி உடைத்து உய்விடவிரிந்து சாவியை வாங்கி நாங்கள் விட்டைத் திறந்து பார்க்க வேண்டுமா? அவரை நீதான் இங்கு பதுக்கி வைத்திருக்கிறாய்! நீ சாதாரண உருட்டல் மிரட்டல்களுக்குக் கெல்லாம் படியமாட்டாய்மோவ் இருக் கிறது. வீணாக அடி வாங்காதே!" என்று ஒரு போலீஸ்காரர் குப்பம்மானை மிரட்டும் குரல் தெனியாக அஞ்சலத் தின் செவிகளில் விழுந்தது.

பரதத்தின் கப்ரிமோசுட் தீபநிபரக தியமிக்கப்பட்டுள்ள ஐக்கியத் திரு. ம. கோவிந்த பிள்ளை

"யாரோ ஒருத்தி எங்கோ திருடி விட்டு ஓடினாள் என்றால் அவள் எங்கள் விட்டில் தான் வந்து ஒளித்திருக்க வேண்டுமா? மடியில் கணம் இருந்தால் அல் லவா வழியில் பயம். நாள் ஏதோ கண்ணிய மாக ஒரு பெட்டிக் கடை வைத்து வயிறு பிழைக்கிறேன்" என் னாள் குப்பம்மாள்.

"ஏ. புள்ளே! உன் கண்ணியம் கௌரவம் எல்லாம் எங்களுக்குத் தெரியும். அதிகமாய்ப் பேசாதே. நீ கண்ய மாணவனாய் இருந்தால் விட்டுச் சாவியை இப் படிக்க கொடு" என்றார் ஒரு போலீஸ்காரர்.

"எனக்கு இந்தத் திருட்டுச் சாவ காசமே விடையாது. விட்டுச் சாவி என் னிடம் இருந்தால் அப்பொழுதே உங்க ளிடம் கொடுத்திருப்பேன். என் மரு மகன் சாவியை எடுத்துக் கொண்டு கடை விதிக்குத் தொலைந்து போய் விட் டான். உங்களுக்கு என்னைத் தெரி யாதா?" என்னாள் குப்பம்மா நயமாக. "உங்களை நன்றாகத் தெரியும். நீ மகா சக்தியாச்சே. நீ இல்லாமல் உல கத்தில் எந்தத் திருட்டுத் தொழில் நடக்கும்? அம்மா, பரதேவதை. நீ

இல்லாமல் எது நடக் கும்?" என்றார் ஒரு போலீஸ்காரர்.

"வீணாகப் பரிசாகம் செய்யாதீர்கள். உங்க ளுக்கு எவ்வளவு காரியங் களியே உளவு சொல்லி இருக்கிறேன். இதை நான் மறப்பேனா? உங்கள் துயரில்வாரமல் நான் உலகில் வாழ முடி யுமா? என் மேலே கொப்பாடாதீங்கள்! ஒரு சோடாக் கலர் கொடுக் கிறேன், (முடிக்க) வெந் தினைப் பாக்ரு தரேன், பெயட்டுக்குங்க! என் மேல் மாதிரம் ஏதே கார்பாடாதீங்கள்! அந்தத் திருட்டுப் பெண் எங்கே இருக்கிறாள் என்று இரண்டு நாட்களில் உங் களுக்கு தானே உளவு

வட்டத் தனிக் கிவன் பிரதம பரதத்தின் அநிபரக தியமிக்கப் பட்டுள்ள திரு. ம. கோவிந்த பிள்ளை

கெல்லை நகரத்தின் போலீஸ் கமிஷனர் பரதத்தின் அநிபரக தியமிக்கப் பட்டுள்ள திரு. ம. கோவிந்த பிள்ளை

கொள்கிறேன்!" என்று மிகவும் விவரமாகக் கூறினான் குப்பம்மாள்.

"உன் யோக்கியதை யெல்லாம் எனக்குத் தெரியும். உனக்கு வேண்டாதவர் களை மாட்டி வைக்கிறதுக்கு வேண்டுமானால் நீ நிறைய உணவு கொல்லுவே. இந்த விஷயம் அப்படி இல்லை. இதில் தாங்கள் உன்னை தம்பமாட்டோம். இப்பொழுதே வீட்டைச் சோதனை போட்டாகணும். உன்விடம் சாவி இல்லாவிட்டால் சுவையிலும், பூட்டை உடைத்துச் சோதனை போட எத்தனை நேரம் ஆகும்?" என்று ஒரு போலீஸ்காரர்.

"ஐயோ! தன் பூட்டை உடைக்கா தீங்க. புண்ணியவாக்களே! தயவு பண்ணுங்க" என்று குப்பம்மாள் கெஞ்சி மன்னும் குரல் கேட்டது. அதேதன்மை, "இருட்டு நாயே! இதுவிலி நில். டேய், தானாத்தி எட்டு. இவனைப் பிடித்து அத்தண்டை தன்னு" என்ற அதிகாரக் குரலும், அதைத் தொடர்ந்து வாசற் கதவு பூட்டை எதைக் கொண்டுபோட உடைக்கும் பணமான சத்தமும் கேட்டன.

அஞ்சுகத்தின் உடல் பதறியது. அவன் புழுப்போல் துடித்தான். அவன் மூச்சே நின்று விடும் போல் இருந்தது. அப்பொழுது தப்பித்து எங்கேனும் உயிரை விட்டாலும் விடவாமே தவிர. போலீஸார் கையில் சிக்கக் கூடாது என்று அவன் தீர்மானித்துக் கொண்டான். அந்தத் தடுமாற்றமான நேரத்திலும் அவனுடைய புத்தி மிகவும் சூழிகையாக வேலை செய்தது. வாசற் கதவு வெளிப்புறமாகப் பூட்டப்பட்டிருந்ததே. தவிர கொல்லைப்புற வழி யாகத் தப்பித்துக் கொல்லதற்கு மார்க்கம் இருக்கிறது என்பதை அவன் உணர்ந்து கொண்டான். அதற்கு மேல் அவன் தாமதிப்பானா? கொல்லைப் புறத்திலும் போலீஸார் காவல் இருந்தால் என்ன செய்வது? இந்தச் சமயத் தில் அதைத் தவிர வேறு மார்க்கமே

இல்லைவோ? 'கடவுளுக்குக் கருணை இருந்தால் என்னைக் காப்பாற்றட்டும்' என்று எண்ணிக் கொண்டு உடல் பதட்டமும் அவசரமும் கொண்டவனாகக் கொல்லைப் பக்கம் ஓடினான்.

உண்மையாகவே கடவுள் அவன் மேல் சிறிது கருணையோடுதான் இருந்திருக்க வேண்டும். கொல்லைப்புறக் கதவை அவன் கைபமாகத் திறக்க முடிந்தது. போலீஸார் எவரும் அங்கு காவல் திற்பதாகவும் தெரிய வில்லை. அவன் கொல்லைப்புற வாசற்படியைத் தாண்டி இருண்டிருந்த சந்து வழியாக வேகமாக நடத்தான். பகல் வேளையில் அந்தச் சந்தை அவன் பார்த்திருப்பதால் அந்த அடைவாளத்தைக் கொண்டு இரவு வேளையில் வழி தெரிந்து நடப்பது அவளுக்குச் கைபமாக இருந்தது. எவ்வித மனித சஞ்சாரமும் இல்லாததிலும் அவன் பலத்தோடும், நடுக்கத்தோடும் நெடுத் தூரம் வந்து விட்டான். எப்படியோ தப்பி விட்டோம் என்ற ஆறுதலால் அவன் மனத்தில் இருந்த பீதியும், நடுக்கமும் ஓரளவு தணிந்து விட்டன. இனி எங்கேயாவது போய்த் தலை மறைவாக லாழ்த்து விடலாம் என்ற தம்பிக்கை அவளுக்கு ஏற்பட்டது. இரவு வேளையில் அந்தச் சந்தில் பல சாக்கடைகளையும் குப்பை மேடுகளையும் தாண்டி அவன் தகரத்தின் பெரிய ரஸ்தாவை அடைந்தான். ஐன நடமாட்டம் நிறைந்த அந்த ரஸ்தாவைத் தாண்டி எப்படியும் போகப் போகிறோம் என்ற நினைத்தான் அவளுக்கு அதிகமாகியது. புடவைத் தலைப்பினால் தலையை முக்காடிட்டுக் கொண்டு விளக்கு வெளிக்கீச்சம் படாது திழல் படித்து விடக்கும் ரஸ்தாவின் ஓரமாக அவன் நடத்தான். அவன் ஏதேதோ எண்ணியபடியே மனம் தளராது வேகம் குறைவாமல் நடத்து கொண்டிருந்தான். இரண்டு புறங்களும் மரங்கள் அடர்த்த சாலை அது. நெடுத் தூரத்துக்கு

ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் தாலுக்கா கைத்தறி செவ்வாக்கள்

இரண்டாவது மகாநாடு

கந்தரபாண்டியத்தில் செப்டம்பர் 9-க் தேதி கடைபெறும்

கைத்தறித் தொழிலுப் பாதுகாப்பதற்காகக் கூடும் இந்த மகாநாட்டில் நெர லாளர் சங்கப் பிரதிநிதிகளும், கூட்டுறவுச் சங்கப் பிரதிநிதிகளும், பொதுமக்கள், கந்தரபாண்டியத்திலுள்ள, பொதுமக்களும், நெரலாளர்களும் நிரலாக வந்து கலந்து கொண்டு, மகாநாடு நிற்பதாக தடைபெறவதற்கு ஆதரவு தர வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

இங்மனம்
வரவேற்புக்கமிட்டியார்

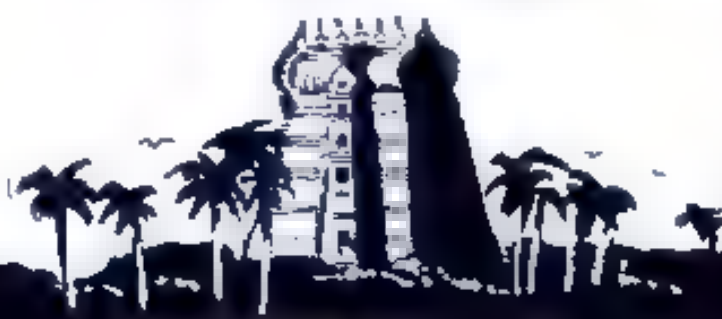
அப்பால் தீபங்களின் ஒளி 'மினுக் மினுக்' என்று மின்னுவது அவன் கண்களுக்கு கங்குகத் தெரிந்தன. அது ஏதோ ஒரு கிராமமாக இருக்க வேண்டும். அங்கு சென்றால் தலை மறைவாக வலிப்பதற்கு ஏதேனும் இடம் கிடைக்கும் என்று அவனுக்குத் தோன்றியது. அந்த இருண்ட பாதை நடுவிலே அவன் போன்ற இள மங்கை பயமில்லாதது நடந்து வருவது கடினம்தான். ஒரு பெரிய ஆபத்திலிருந்து தப்பிய அவனுக்கு உலகத்தில் அந்த விட வேறேதுவும் பயங்கரமாகத் தோன்றாதவ்வா?

இயத்திரப் போய்மை போல் 'அதி வேகமாக' நடந்து கொண்டிருக்கும் அவன் எதிரில் யாரோ ஒருவன் வந்து 'யாரது. தீம்!' என்று அகட்டியதும் அவன் திகைப்படைந்து நின்று விட்டான். அங்கும் போலீஸ்காரர்கள் வந்து விட்டார்களோ என்ற பயம் அவனுக்கு எழுந்தது. ஆனால் அந்த இருட்டிலும் தன்னை வழி மறித்து நின்று போலீஸ்காரர்கள் அவன், வேறு யாரோ இருவர் என்பது அவனுக்குத் தெரிந்ததும் அவன் மனப் பதட்டம் நிதிது குறைந்தது. (பேட்டும்)

ஞானக்கிருமகன் பாரதி

~ ஸாஸ்திர கிருஷ்ணமூர்த்தி ~

நாட்டிற்கு நன்மை பயனான் தமிழ்
நாட்டுக்கும் சகிதையா நாட்டினான் (நன்)
பாட்டிற்குள் பகிதையாக் கொட்டியே இத்தப்
பாடுகளால் கொள்கைகள் காட்டினான்.
விட்டிற்கும் மகிதையே பெருவான் நன்
விட உணர்ச்சியைத் தட்டினான்
தோட்டிற்கும் மாநில மகிதையும் இங்கு
தோழமை காட்டினான் பாரதி!
பாருக்குச் சேனைத் தந்தவன் இத்தப்
பாடுகள் ஆட்டி அணைப்பான்
யாருக்கும் அன்பையால் தீத்பவன் அவன்
ஆனக்கு ஆடுவான் சகிதையே.
தோருக்கு நேர் தீதது யானையும் அவன்
தோததை தப்பினைக் கொடுவான்
போருக்கு அஞ்சிடும் பேருடன் அவன்
போதனை வேட்டின் விதராம்!
யானத்தின் அப்பதம் சேர்க்குவான் அங்கு
யாரும் ஒழிவீனப் போற்றுவான்
யோனத்தின் இன்பம் துருவான் இடி
யோதி முழங்கக் கூத்தாடுவான்
'ஞானத் துருவன் பாரதி' அவன்
நானிக் தெளிப்பது வேறே (அக்)
யானத்தின் எங்கும் பாப்பியே வரும்
யானத்தின் நன்மைகள் காணுவோம்!

சாதாரண களைக்கி அழுதி + சூத்திரம் = கோ-ஆப்டெக்ஸ்

நாகரீகமான அழகுக்கு கோ-ஆப்டெக்ஸ் சேனை உத்தரம். கோ-ஆப்டெக்ஸ் சேனை யிதர முடியும்! 'கோ-ஆப்டெக்ஸ் சேனை' உங்களுக்கு எவ்வளவு நயவிரித்தது போலிருக்கிறது. உங்கள் தொழிலுக்குத்தான் அது மிகப் பொருத்தமான இருக்கிறது! எந்த நேரத்திலும் எந்த இடத்திலும் நீங்கள் அவதாரம் உருத்திக் கொள்ளலாம். அது உங்களுக்குத் தனி அழகைக் கொடுக்கும் என்பது நிச்சயம்.

நிகலாத்துக்கும் கோ-ஆப்டெக்ஸ் தான் கோ-ஆப்டெக்ஸை மிகு முடியும்! நீங்கள் அதற்கு எவ்வளவு மிகு கொடுத்திருப்பதோ உங்கள் தன்மையை எவ்வளவு கொடுத்திருக்கிறோமோ, அந்த மிகு குறைவாகவேதான் நீங்கள் கொடுக்கிறீர்கள்.

இது உங்களுக்கெனவே
மிக உயர்மான களைக்கி
அழுதி + நிகலாத்து

கொண்டி ராஜ்ய கடைத்தி கொலாஸ் உட்டுறவு சங்கம் மிமிடெட்
"பாவுகத்தரம் பிடிக்கும்", 34/11-A, பாத்தியம் ரோடு, மதராஸ்-8

பாடுவோம் கோண்டாடுவோம்

தேவதாசன்

கிவி நகர மெடத்துவாராக, அதற்
காத தனியே ஒரு விழாக் கொண்டாட
லாம் என்று தனிக் செயலாளிகள்
சொல்லுவார்கள்.

ஒரு விழுதி மெடத்து விட்டாக,
அதற்காக சத்தியாவே விதமான உள்
வளமோ விழாக்குக்
கொண்டாடலாம்.

ஒரு மகாவி
விடைத்துவிட்டாவோ,
அந்த நாட்டின் மக்
கன் எவ்வாறு விதமான
கொண்டாட்டம் நடத்
துவது என்று தெரிய
மக் திட்டாட வேண்
கியதாகும்.

211

ஆயிரம் ஆண்டு
களுக்கு ஒரு முறை
தான் ஒரு நாட்டில்
ஒரு மகாவி நோன்
தக் கடும் என்று
இவ்விதம் ஆராய்ச்சி
யாளரும் சரித்திரக்
காரரும் திட்டமாய்க்
கொடுக்கிறார்.

குறைந்த பட்சம்
இரண்டாயிரம்

ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இவ்விதமும்
தொடர்ந்த விவரமும் இவ்விதமும்
வளர்ந்து வந்த நாட்டிலேதான் முத்து
மகாவிதான் வரிகைக் கொடுத்தித்
தொன்றியிருக்க முடியும். தமிழ்நாடு
அத்தமைய அநிகட்டம் வாய்த்த நாடு.
இந்த நாட்டில் இவ்விதமும் ஆண்டு
களுக்கு முன்னும் இருவருவார் உள்
ளும் மகாவி நோன்றினார். சத்திய
வேதம் என்று சொல்லத்தக்க தத்துவ
ஞானம் தானே அத்துத சத்தி வாய்த்த
விதமாய்க் அமைந்தது கொடுத்தார்.

வள்ளுவருக்கு ஆயிரம் ஆண்டு
களுக்குப் பிறகு விதி சகலவாதி
யாய் அவதரித்தார். உலகத்தில் வேறு
எந்த நாட்டு எந்த பாலையக் கவிவத்
திற்கும் மேம்பட்டது என்று சொல்லத்
தக்க சாமரணம் மகா கவிவத்தாகக்
கவிதத் தமிழில் சொல்லித்தார்.

உயர்க்கு ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப்
பிறகு, தமிழ்நாடு வளத்தில், மகாவி
பாதிவார் நோன்றினார். சத்தியாவே
தாதுக்குள் அடியை இருவர்க்
கிட்டத் தாட்டுகும், சோதனையின்
பேரம் இருந்த நாட்டு மக்களுக்கும்

புத்தலித் தந்தார்.
தேச பத்தியையும்
உத்தர நாடு
கையும் தமிழ் வேதி
யையும் தன்னாய்க்
கொண்டார் கவிவத்
இவ்விதமும் கவிவத்
மக்களுக்குவந்தது.

பாதிவாரின் பாடல்
உள் பாவத்தில் அதி
ஆகையான திசை
திரை கவிவய நாம்
காண்கிறோம். அவ
ருடைய திசைதிரை
வாக்குகள் ஓங்குவார்
ருள் பதித்த வகுவு
காக் கண்டு மெழுகி
வாட்கிறோம்.

பாதிவார்த் தம்
கவிவத்தில் கவி
தமிழ் மக்கள் பத்தி
அவ்வளவாக உத்
ரவம் கொண்டு விட

விக்க. தமிழ் நாட்டு மக்களிடத்திலும்
இத்தியவாறுவாக்களிடத்திலும் பத்திய
குறைவாக் கண்டு கவிவத்தாருகி தெற்
கருகி திசுது.

"தெரு வோதுக்குக்கியே—இந்த
திசைகெட பத்திய திசைத்திட்டி"
என்று மகம் பத்தித் தெறித்தார்.

"தெருக்கி உழும் இந்த
சோதநத் தத்துவ இவ்
வாறுகி சொல்லு—கவிவ
வாய் கொக்கித் திரை!"

என்று ஆத்திரத்தாக் கொடுத்தார்.
ஆயிரம் இத்தமைய திசையையும்
கண்டு விட்டு உத்தரவக் குறைவு
கொடுத்த விட்டாரோ? அடியோடு
தம்பிக்கை இழந்து விட்டாரோ?
அவருடைய கவிவத் 'அதிவாதி'கள்
கொன்று போக, "இந்தத் தோன் உருவ

கவிவார்

மடவாவது! இத்தியாவுக்கு விடுதலை யாவது!" என்று சொல்லிக் கொண்டு இருந்து விட்டாரே! இவ்வளவு இல்லை. அந்த நிலைமையில், அப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு மத்தியில் இருந்து கொண்டு நீர்க்க நிகுக்குடிடன் வரும்வகைதான் நோக்கினார்.

"சூயபேகை கொட்டார்!" என்று கம்பிரமான் முழங்கினார்.

"சுயமுக்கு பவயிடுகை மனமே—நீத்த இயம்பத்தே விடுதலைக்கு நீதியுக்கு" என்று உவமத்துடன் சத்தியம் செய்து கொடுப்பது போல் உறுதி கூறினார்.

காரிகுளுக்கு மத்தியில் பிரசாரி பெயர்மிகவும் அறிஞரின்மேல் கண்டார். அடிமைத்தனத்துக்கு மத்தியில் விடுதலை யின் உதயப் பிரகாசத்தைக் காட்டு இரு கைகளையும் நீட்டி வரவேற்றார்.

இத்தியாவைப் பிடித்திருந்த பிண்ட னையும் இத்திய மக்களிடம் குடிசொன் றிருந்த இழி குணங்களும் அன்று விடும் என்பதை உயர்வுணர்ச்சியினால் மனம் உயிர்செய்தான் அறிந்தார்.

"கவிதை வந்த நோக்குப் போ போ போ மார்பினே ஒழிக்காய் போ போ போ"

என்ற பாடலில், அச்சம், மடமை, பல விளம் முதலிய மக்களின் குறைபாடு களை பெருமையாக அடித்து வீரப்போது போல் சேர்த்து ஒட்டினார்.

"மேலே மேலே பரமசுகம் கற்பாய் நீ விட்டு கார்த்தை கற்பியாய் போ போ போ"

என்று தாய் மொழிப் பற்றிக்காதவர் களை தாடு கட்டினார்.

"தூத புது சொக்குவாய் போ போ போ தரும் மோகநீயத்தாய் போ போ போ தூத புது சொக்குவாய்—கொண்டது நீட்டிகும் மனங்குவாய் போ போ போ"

என்று மூட நம்பிக்கையாளனாரையும் சமூகத் துரோகிகளையும் அதட்டி அடித்தார்.

பின்னர், வரும்வகைதில் வரப்போ கும் உண்மையான பாரத ஜாதியை ஞானக் கண் கொண்டு பார்த்து கத்தி வாய்த்த சொற்களினால் அற்புதமான கவிதை செய்து வரவேற்றார்:—

இவ்வ பாரதத்தினும் வா வா வா
எத்தனை வந்தத்தினும் வா வா வா
ஒவ்விறந்த நாட்டினே—நீங்கொழும்
உதய குரலிடுப்பினே வா வா வா
கை பிழந்த நாட்டினே—மூடப்போனே
கை நீர்க்க வந்தனை வா வா வா
விளைய மார்பு யானையும்

—பார்த்தக் போல்
வித்யிலும் விளக்குவாய் வா வா வா"

இப்படிப்பட்ட நீர்க்கதரிசைத்துடன் கைத்திர பாரதத்தை அடக்க கண்ணினால் கண்டு வரவேற்றுக் கூறிய மனாறுக்கு எத்தனை விழாக்கள்தான் நடத்தக் கூடாது! திரைத் திரை ஒரு கொண்டாட் டம் ஊரெங்கும் தாடெங்கும் உலகமெங் கும் நடத்தி மகிழுகாமே!

என் தந்தை

நாங்கள் இருவருளிக்கொண்கிரு வந்தவுடன் ஸர் எங்கரன் நாயர் அவர்கள் என் தந்தையைச் சந்தித்தார். பின் என் தந்தையுடன் நெருங்கிப் பழக மிகவும் ஆவல் கொண்டார். என் தந்தை தமது கவிதைகளை ஆங்கி லத்தில் மொழிபெயர்த்து அவருக்குச் சொல்வார். அதை அனுப்பிவந்து ஆவத்தம் கொண்ட பூர் நாயர் தாம் மீண்டும் இங்கிலாந்துக்குச் செல்லும் போது என் தந்தையையும் உடன் அழைத்துப் போவதாகக் கூறிவிருந்தார். "பாரதி! உம் பெருமையை உணர்ந்து போற்ற நம் தாய் நாட்டாருக்குத் தோன்றுமானவும் நீர் அவநாட்டியல் வசிப்பதே நலம்" என்பார் நாயர்.

பல பாஷைகளையும் எளிதில் கற்றுத் தெரிச்சி வடைவதில் என் தந்தை மிக்க வல்லவர். சிறு பிராயம் முதல் தமிழே பயின்று வந்த என் தந்தை. பின் திருநெல்வேலிக் கல்லூரியில் ஆங்கிலமும் கற்றார். காகிக்குச் சென்று படிக்க நேர்ந்தபோது சமீப்கிருதமும் துறியியும் கற்று வல்லவரானார். பின்னர், புதுவையில் சிரேஞ்சு பாஷையும், வங்காளி பாஷையும் படித்தார். முதல் உலக யுத்தம் தொடங்கியதும் ஜெர்மன் பாஷை கற்றார். அவர் கத்தின் பாஷையில் ஏற்கெனவே பயிற்சி பெற்றிருந்தார். உருது பாஷையை வட நாட்டியல் வசித்தபோது கற்றிருந்தார். சென்னை யில் வசித்த நாளில் தெலுங்கு கற்றுக் கொண்டார். கடைசி நாளில் அராபி பாஷையும் மலையாளம் கற்கத் தொடங்கினார்.

என் தந்தையின் முகமதிய நண்பரொருவர் முகமதிய வேதமான "சூர் ஆனை"த் தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தரும்படி கேட்டார். எனவே, என் தந்தை சூர் ஆனை நன்றாகப் படித்துத் தெரிந்து கொண்டபின் மொழி பெயர்க்க ஆரம்பித்தார்.

—ஈ. சஞ்சலா பாரதி

சக்கரவர்த்தித் திருமகன்

ராஜாஜி எழுதியது

வாசகத் தமிழில் நெயர்கனும் பெரி வளர்கனும் படித்து மகிழும் வண்ணம் ராஜாஜி அவர்கள் 'கவி'யின் எழுதி வந்த இராமாயணக் கதைகளை 700 பக்கங்களில் மிக அழகிய நூலாக வெளியிட்டிருக்கிறார். ராஜாஜி அவர்களின் விருப்பப்படி குறைந்த விலை, வைக்கப் பெற்றிருக்கிறது. மாணவர்களுக்கும் மனவக்களுக்கும் பரிசளிக்க மிகவும் மிகுந்தது.

முதியோர் கவி வளர்த்திருந்த இந்த நூலைப் பவம்படுத்திக் கொள்ளுமாறு தந்தான ஸ்ரீமதி வினோபாஜி வேண்டிக் கொண்டுள்ளார்கள்.

விலை ரூபாய் ஐந்து

தபால் செலவு ரூ. 1-0-0

000

பாரி நிலையம்

69, பிரைட்வே :: சென்னை-1

பாங்க் ஆப் மதுரை லிமிடெட்

(சுதாபிதம்: 1863)

தலைமை ஆபீஸ்: மதுரை

தலைவர்:

புதுக்கோட்டை, சேலம், கோயமுத்தூர்

1. சீக்கர் எக்ஸ் பாங்கில் "பேங்க்ஸ் ஸ்டாக்" திறப்பதற்கு உண்டாகும் வரக்கு பெரும் வசூலாகும்.

1. ரூ. 5/- முதல் பேங்க் ஸ்டாக் வரையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது.

2. திசைநிலை இறுப்புக்கு 3% வட்டி கிடைக்கிறது.

3. பாங்க் வரங்களும் "சேக்ஸ்கள்" மூலம் பணம் திரும்பப் பெறலாம்.

4. மூன் அறிவிப்பு எழுப்பினால் வரங்கள் மூன்றுக்கு அதிகமாக ரூ. 1000/- வரையில் இருந்து எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

தொழிலுக்கு வரவாதபடித் தகவல் கேள்வ

பி. எஸ். சிங்வுத்தன்

வாசிப்பதற்கு

நரசு

காபி

அருந்தி அதன்

பிரத்யேகமான

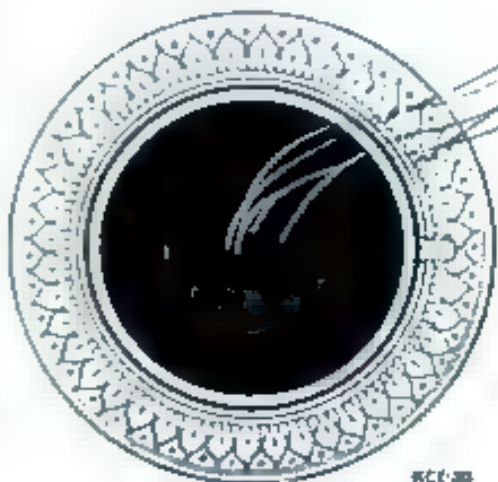
ருசியை

அனுபவிப்புகள்

நரசு-ஸ்மானுபுகாரிங்

கோ. பிரைவேட் லிமிடெட்,

சேலம் & சென்னை

சென்னை

மேள்விறமுத்து!

மக்கள் புறமுட்டைகள் போல அடைபட்டுக் கிடப்பார்கள். அதுமேதும் பல பிரயாணி களை வைத்து அடைப்பார்கள். அதுவும் அந்தக் கண்டக்டர் புண்ணியலான் தவறு வைத்துச் செல்லும் மாடுபெரும் உதவியாக மக்கள் நீண்டது படியிலுணும்.

ஆனால் செல்லமாகும் மதுரைக்கும் போல் அங்கு சில இளங்கள் கங்கிவிடுக்கிறாது அந்த மாதிரி-ஆனால் கொஞ்சம் வித்திலை மான கார்டிலைக் காண்போம்.

மதுரைமா கார்ட்டை விடங்களில் பெயர் கொண்டு விளாசி அப்பால் கொடுக்கோவிய், திருச்சி நாவக்கா மாகம், துரிதச் சங்கம் முதலியவைகளால் மதுரை அகில கலாப் புகழ் பெற்றிருக்கிறது என்பது சரித்திரம் தெரிந்த கம்பாரும் அறிவிக்கா, அப்பால் பட்ட மதுரைமா துரிதம் நடந்தது ஒரு தொழில் அறிவின திருவ தவர்க்கில் திருப்பி விடுவதற்குப் போலிருந்திதம். அப்போதுதான் போல செல்லம், துரித மாதும் இதர இடங் களில் காணமுடியாத கார்டிலைக் காண்போம்.

மதுரைமா துரித விதிகளில் ஒவ்வொரு பால் போல இட உதிரும் மக்கள் காண்போம் திரவாகக் காண முடியாவிடில்.

மதுரைமா துரித மாடு போது? இன்னும் அளக்க உதிரிவா மனம் துரித களை வளர் கவிதும் காண முடியாவிடில்.

மதுரைமா, இப்போது போல, மதுரை போல எல்லா கம்பம் திரவாகக் குறிப்பிட்டு கொடுத் துக்காப்பல் கொடுத்துக் கம்பத்து போல் கொடுத் துத்துக் கம்பம் கருகிடுகன். எல்லா கம்பத்துக்குமே கார்டிலைக் காண்கிறா கன். கார்டில இல்லாதவர்கள் அங்கில் கண்ணகி மா போல எல்லா எல்லா போலி டுரிதம், இன்னும் இன்னும் நீரிதம் இருக் கிறது; ஏன்னு நிமிஷம் இருக்கிறது என்பது கொடுக்கொண்டிருக்கன், வெள்ளை வெள்ளை என்பது என் கருகிறது. அகில காலகாலமாக வறுகிடுகன். எல்லா இடம் எல்லா கண்ண கிடு கட்டாருகிறா்கன். மதுரைக்கி செழு

செல்லம் நகரிலும், துரித நகரிலும் வேறு பல இடங்களிலுமிருந்து கருகுவாக் காண்போம் கண்ண கருகிடுகன். கொடு விடுகிடுகன், இன்னும் பல இடங்களிலும் காண்கொடுக்கா மக்கள் போலி கொடுக்கொடுக்கா. ஏன் மாண்பு மக்கள் துரித காட்டம் காட்ட மாக நீண்டு கொண்டு இருக்கிறார்கள். இக்கருக் காரணம் எல்லாருக்கும் தெரிவாகத் தெரிவிடுக்டும். நூ இடங்களில் இரு வேறு இடத்துக் குடி போகவர்க்கா, இப்போதும் அரு களில் இருந்து கொடு துரிதத்தில் இருக்கா இப்போது காருக்டும் போலானம் செல்லத்தி காக அவர்கள் பணம் காண்பார்த்துக் காத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதுதான்.

மக்கள் நீண்ட போட நீண்டு தவம் கொடுத் திரு ஒரு பால் கரும், அகில ஏற்கொடு

திரு க. வி. கத்தன் துரிதம் திருகுவாக் கொடு திருப்பி விடுகிடுகன் 'க.வி.கன்,' கார்டிலைக் காண்போம் புறத்து மக்கள் மகிழ்வித்தனர்.

பௌர்த்த மோட்டார் தொழில்

இதற்கு நிற்குங்கள்,
கொஞ்சம் கூட முகம்
கொஞ்சம் நிற்குங்கள்,
இல்லாமல் எவ் தீயிதல்
கனிக் அடுத்த பல் வந்து
விடும் எனது நாங்களை
மனக்குத்துக் கொல்லிக்
கொள்கிறார்கள்.

பயன்பில் எதிர் செயல்
வெண்டிய பிரதானிகள் -

பரபரப்புக் காட்டாய் நாங்கன் குறித்த நேரத்தில்
நுதிப்பிட்ட இடத்துக்குப் போய்க் கோத்து விட்டாய்
என்று எப்படிப் பிழிஞர்கள் என்று ஆச்சரியமாவிருந்தது.

செய்து தகவல், அதுவும் காணியும் பரிசுத்தம்
பயன்புக் காத்துக் காத்து மனம் போகத்து போன
வாய்க்காய், ராண்டியைப் பல்சிக் ஏறி மனப்பிசையப்
பறி கொடுத்தவர்களுள், வேட்டி எட்டி எய்தி விழித்துக்
கொண்டவர்களும், கண்டக்டரிடம் மொபைல் இடத்
தொய்வி எண்டவர்களும் எதுவரையில் நடைபெற்று வரும்
அதிகவத்தை நம்ப மாட்டார்கள். நூறும் முகமில் இதை
தப்ப ருந்துகின். ஆளுநர் அதற்குக் காரணம் கண்டு
பெய்து அல்லவது பிரதானியாக இடம்.

இப்படி காரணங்கள் பிரத்தியட்சமமாகவும் தென்னத்
தென்காகவும் புகார்பட்டன.

அவற்றில் ஒன்று மூன்றேழுத்தையுடைய அந்த
மொபைல் தொழில் கந்தாயன்; இண்டாவது அதிக்
கொண்டாற்றும் தொழிலாளர்களின் உயர்த்த பண்பு.

அது என்ன அப்பா அதிகமான மூன்றேழுத்து என்று
நேயர்கள் கேட்பது காணில் விழுந்தது.

சென்ற நாற்பத்து நான்கு ஆண்டுகளாக உணர்த்த
உணர்ப்பு விடாமல்: பக்கத்துக்குத் கொண்டாற்ற
வெள்ளும் என்ற ஆயல் என்னமாகச் கோத்து அடைந்
திருக்கும் மாவெரும் வெற்றியின் சின்னம்தான் அந்த
மூன்றேழுத்து. - டி. வி. எஸ்.

என்னும், நாற்பத்து நான்கு ஆண்டுகளின் உணர்ப்
பாய் புகழ் பெற்ற டி. வி. எஸ்.என்னும் மூன்றேழுத்தின்
தொழிலாளது மூத்திரத்தில் கணர்த்த பெருங்காவம்போல்
ஆகியிருக்கும். அதன் தொழிலாளர்கள் மட்டும் கடமை

கணர்த்தியுடன் கரியாக
உணர்த்தாமல் இருந்திருப்
பார்களானால்!

டி. வி. எஸ். தொழில்
கந்தாயன் தனம் போல்
இதர செய் தொழில் கந்தா
பயங்களைத் தொழிலா
ளர்கள் கடமைக்கு
கணர்த்து கரியாக கணர்த்த
காயம் வெளிவிருத்தம்.

பொன்ற நேர விநோதமான
காரியங்களில் கற்பட்டு வருவ
தற்கு முக்கிய காரணம் - அடிப்
படைபாள் காரணம் - அவர்
களையுதரம் தொழில் கந்தா
தொது என்று கண்டித்து அவர்
கந்தாடு வெண்டிய வரிகளையும்,
கந்தையத்தையார் தொழில் அதி
பர்கள் கொடுக்காமல் அவர்களை
உதரணைம் செய்வதுதான்.

தொழிலாளர்கள் எல்லாருமே
உயர்த்த பண்பு திறைத்தவர்கள்;
அற்புதமான கைத்திறமை உடைய
வர்கள்; அதிகாரமான அறிவு

டி. வி. எஸ். உருவச் சிவையத் திறந்து வயத்து
ஸ்ரீ.டி. டி. கே. கோத்பெரேயி காத்துவிருத், மேலை
காட்சிக்குப்பல்தான் கணர்த்தெற ஸ்ரீ.டி.வி.எஸ்.

ஸ்ரீ டி. வி. சத்தரம் ஐயங்கார் அவர்களின் உருவப்படத்தை சிறந்த கலாச்சார மன்றத்தால் சிறந்த போர்டு தயார் செய்து ஸ்ரீ டி. எம். சாமசாமி நாயுடு போர்டு.

படைத்தவர்கள்; அவர்கள் மட்டும் மலம் வைத்து உழைத்தால் எந்தத் தொழிலையும் அவர்களால் உயர்த்திவிட முடியும்.

ஆனால் தொழிலாளர்களிடம் இருக்கும் இந்தக் சக்திகளையும் உயர்த்தி அவர்களிடம் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் ஆதரவு படைத்த தொழில் அறிவாளன் வேண்டும்; அவர்கள் மீது எஞ்சிய எட்டும் தகவல் இவர்கள் படைத்தவர்கள் வேண்டும். அப்படிப்பட்ட திறமையும், தகவல் இவரும், அதுதான் தொழிலும் படைத்தவர்தான் திரு டி. வி. சத்தரம் ஐயங்கார் அவர்கள்.

அவருடைய தகவல் இவர்தான் சிறப்பாகத் தான் சொன்ன மாதம் ஐந்தாவது தேதி மதுரையில் நடந்த அவருடைய உருவச் சிலைத் திறப்பு விழாவில் உண்டேன்.

ஸ்ரீ டி. வி. சத்தரம் ஐயங்கார் அமரராசி ஒரு ஆண்டு பூர்த்தியாகி விட்டது. அவர் உருவச் சிலைகளைப் பார்த்து அவர் கனிகைப் போவதில்லை. அவருக்கு ஒரு சிறந்த ஞானகல் சின்னமாக அவர் வளர்த்த மந்தாபாங்குளை இருக்கின்றன. ஆனால் அந்த உத்தமருடைய இவர்தான் இருந்த கருணையின் சின்னமாக ஸ்ரீ டி. வி. எம். உருவச் சிலை இருக்கிறது.

மதுரையில் உண் டி. வி. எம். மந்தாபாங்குளை ஊழியம் செய்யும் குமாஸ்தாக்கள், தொழிலாளர்கள், இரண்டு உத்தியோகஸ்தரிகள் எல்லாரும் தங்கள் அங்கப் காட்டுவதற்கு அறிவுரையாக அமைந்த சிலை அது இருப்பதைத் தூய்மை ஊழியம் பெறும் சாதாரணத் தொழிலாளியே இருக்கிறது. இரண்டாவியும் நியாயங்கு மேல் ஊழியம் பெறும் பெரிய உத்தியோகஸ்தரிகள் வளர தங்கள் தங்கள் வருமானத்தில் ஒரு பங்கை மனம் உலுத்து காண்கின்றனவாக அளித்து உருவாக் சிலை அப்படி சின்னம் அது.

திரு டி. வி. சத்தரம் ஐயங்கார் மறைந்த பிறகு அவர்களிடம் ஆசிரிக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் அங்கு காட்டுவது அவர் என்ன செய்தார்? அப்படியே பிரமாதமாக அவர் காதித்த. காரியங்கள் தான் என்ன? என் பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு முன்னால்

ஸ்ரீ டி. வி. எம். ஐயங்காரின் வாழ்க்கை வைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

உறையுக்கும் ஈக்கத்துக்கும் இந்தியாவில் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கி வருவது வேளாறு என்று சொன்னால் விருப்பு வேறுபு இல்லாத வேளாறு என்றும் படைத்தவர்களும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். இந்தக் வேளாறு தாட்டியே 1877-ம் ஆண்டில் திரு டி. வி. எம். ஐயங்கார் பிறந்தார். ஒரு காலத்தில் வேளாறு தாட்டியத் தமிழ் ஆண்டு வந்தது. அங்குள்ள நிதிமன்றங்களில் தமிழ் மொழி ஆட்சி செய்து வந்தது. வேளாறு தாட்டியப் பிரதிநிதிகளாக தமிழ் வக்கீலாக ஸ்ரீ டி. வி. சத்தரம் ஐயங்காரின் தந்தை விளங்கி வந்தார். தமிழில் உயர்வை எம் பெற்றதோ வந்த ஆய்வினம் குறிக்கத் தொடங்கியது. வேளாறுத் தமிழ் வக்கீல்களிடம் ஆய்வினம் வக்கீல்களாக மதிப்பு அளிப்பதாகத் தொடங்கியது. தம் மனம் ஆய்வினம் வக்கீல்களாக வரவேண்டும் என்று ஸ்ரீ டி. வி. எம். அவர் களின் தந்தை விருப்பமுடா.

திருநெல்வேலியில் உண் இருந்து கல்லூரியில் தம் புகல்வார் டி. வி. சத்தரத்தரப் புகல் வைத்தார். பையனுக்குக் கல்லூரிய் படிப்பு காலத்தில் அளித்திருந்தார். பிறகு வேளாறுத் துறையிலே புகல்வார் கல்லூரிய்கு அனுப்பி வைத்தார். அங்குள்ள ஆய்வினம் துறையிலே விட்டம் கவி புகல்வார் டி. வி. சத்தரத்தரக் குப் புகல் புகல்வார் உண் ஆக வர அடியோடு குறைந்த விட்டது.

கல்லூரிய் புகல்வார் காலத்தரப் போக்கு வைத்திட, உத்தியோக வேட்டையில் வாழ்க் கையைப் பாழாக்கிக் கொள்வதற்கிட வந்த தெந்தும், தொழில் துறையிலே எடுபட்டால் தான் தாடு முன்னேறும் என்று தம்பிளார் ஸ்ரீ டி. வி. சத்தரம்.

தந்தையின் விருப்பத்துக்கு விருத்தமாகவே வந்ததற்குத் துறையில் புகல்வார். வந்ததற்குத் தான் துறையில் விட்டத்தது. அந்தத் தொகையைக் கொண்டு மொட்டார்தொழிலில் எடுபட்டு முறையில் புகல் வுட்ட ஆரம்பித்தார்.

அது உண்மையாக
இருக்கிறது.

செவ்வகத்தில் பரந்தப் புகை
பிட்டாலும் மரங்கொத்தப்
புகையின் அகற் கோடும்
விடுக்கிறது. பிளாட்டோ 66-ன்
நிலை இத்தகு ஒப்பிடலாம்.
அது உபயோகத்திற்குப்
பிறகு, அது உண்மையாக
இருக்கிறது. எனினும் அது
வழங்கப்படும் சூழ்நிலைத்
தரங்கையடிக்கிறது.

Plato 66

இன்றே ஒரு பிளாட்டோவை
வாங்குங்கள்.

ரூ. 4 தான்.

ஒரு மாதிரி தயாரிப்பு

மே. விதிமொழிப்பதிவு :
த. பென்ட். பவுண்ட்ஸ் பென்ட்.
கூடுகிற.
78, நேருவின் மாளிகை
பிளாட்டோ கட்டிடம்.
மெய்யம்-2.

SHLM-MP-113-7AM

சென்னை விலைக்கு : த. பிளாட்டோ கட்டிடம், 87, நேருவின் மாளிகை, சென்னை-1

அவர் பல் தொழிலில் ஈடுபட்டதும் அதில் உயர்வான நிலைகளில் வலு குடிவாய் செய்துள்ளார். தொழிலாளர்களுக்கும் சமீபமாக ஊதியப் போடுகளையும் வேலை வாய்க்கும் கொருமையான நிலைகளும் ஒழித்தார். திரையுலகிலும் நம் இயல்புடைய பணம் வசூல் செய்யும் முறையை ஒழித்த. 'நீங்கள் தாரத்தனம் இல்லாத பணம்' என்று தமிழ்நாட்டில் முதல் முதலில் முறை வகுத்தவர் ஸ்ரீ டி. வி. எம். நான். அப்போது வாகனம் டைட்டாத்துக்கு முதலிடம் கொடுத்தும் வழங்காததையும் கற்றுத்திறவார் அவர் நான். என்வாய்நாட்டும். மேலாக, ஒரேயிடம் தொழிலில் பணம் வசூலிப்பதற்கு ஒரேயிடம் தொழிலில் போய்ச் செல்லும்கூட

சென்னை போலீஸ் ஸ்டேஷன் சிறப்பு காவர்த்து
சம்பந்தம் அறியப்படாத. வி. என். மோட்
டர் தொழில் கதாபாஸை இந்த சாட்சி
கூறிக் கொள்வதற்குரியது.

மேற்காசியை 1912-ம் ஆண்டு ஏ. வி. கத்தரம் இலங்கைச் சாண்டு சங்கம் கந்த வெளிக் கோட்டார் செவ்வந்தர் கருவிகள் விதிகள் கம்பெனியை ஆரம்பித்தார். 1931-ம் மேற்படி கம்பெனி கோட்டார் கண்டி விதிகள் தொடங்கியது. 1933-ம் மேற்படி கம்பெனியார் ஆரம்பித்த கோட்டார் கண்டி தொடர்ந்தார் இவ்வாறு இவ்வாறுமே மேல் வெளிக் கோட்டார்

சிப்போ தொழிற்சாலைகளில்
விளக்குகிறது. சென்னை
தும், செவ்விலும், மோல
வந்தாலும், புதுச்சேரி
கட்டிலும், திருச்சிலும்
திருச்செங்கோட்டிலும் விளக்
கும்மேலின் இருக்கின்றன.
இந்த எல்லா வந்திலும்
மொர் ஸ்தலமேல் போக
தொண்டாற்றுகின்றனர்.

இந்த தலைநகரம் பெரும்பாலும் ஒரு குடியிருப்பு நகரம் ஆகியும் வளர்ந்து வருகின்றதாம். இராமர் சிவனாரும் டி. வி. எம். குடியிருந்தனர். இந்த நகரமாவது குடியிருப்பு நகரம் ஆகியும் வளர்ந்து வருகின்றதாம். இராமர் சிவனாரும் டி. வி. எம். குடியிருந்தனர். இந்த நகரமாவது குடியிருப்பு நகரம் ஆகியும் வளர்ந்து வருகின்றதாம். இராமர் சிவனாரும் டி. வி. எம். குடியிருந்தனர்.

பு. உத்தரவு இயக்குனர் உருவம் நினைவாகப் பதனிட ஏ. வி. எம். கதாபாள் வழியாக வசூல் பதிவுகளைத் தடுப்பதற்கு இயக்குநரகத்தாரால்.

“**கேள்வி:** பதினாறு வருஷங்களுக்கு முன்பாக? நெருங்கிய அமைப்பிற்காக அப்படியே பணத்தையும் எல்லாம் செய்தார்கள்!” என்று யாராவது கேட்டால் நான் எல்லாமோ எவர்களுக்கு தெரியாது. அது பதனாசனத்தில் நடந்த டி. வி. எம். உருவம் சில நிமிஷ விழாவில் வைத்து கொண்டுவரவில்லை. அப்போது கேட்டவர்கள்.

க. வி. என். வெங்கட நாயுடு சிலி ஸ்கூல்.
வெங்கட நாயுடு சிலி ஸ்கூல். வெங்கட
நாயுடு சிலி ஸ்கூல்.

இந்த உருவத்தில், உருவப்படுத்தி தீர்ப்பு வழங்கப் பெறியிருக்கிறார்களே என்ற பதில் அளித்தார்கள்.

[illegible]

எந்த கருத்தும் அருங்கூர் காவேரி
வந்தவரும் அங்கேதான்!

இவ்வாறு பன் தொழில்கள் சேர்த்துத் தரும் செயல்தகு அளவு பட்டினத்தும் அங்குள்ளவரும், உழைத்திருக்கும் உழைப்பாளியும் எந்த அளவு விலைக்கு அது பெரும் லாபதான் உருவாகும்.

எந்த நகர வாசித்ததும் எதிர்ப்பு இருப்பது போல ஸ்ரீ.டி.வி.எம். மேல் கொண்டு வந்ததும் எதிர்ப்புதான். பொருளாகவும், திருவாரூரிலும் இருந்ததால் செந்தாமர, அழகன் என்னும் திருமுடைய உதயப்பீடம் சந்திரமம், திருவாரூர் திருமயலாசர், தென்னாற்காசியம் எட்டைய கருணாபுரம், திருவாரூர் திருவாரூர் கோமுகம்.

“கொடிய தீய பண்பு மனிதன் கொடுஞ் செயல்
காட்டும்; டி. என். எம். பக் தேரன் தனி
வாயை விராது!” என்ற புத்தொழிவு
தாழ்வு உண்டாகக்கூடாது.

அமைதி மூலம் இருக்கும் வகையில் உதவித் தர வேண்டும். இருந்தால், வம்பை விட்டால் அமைதி உண்டாகும். மீட்புப் படைகள் பத்திரிகைகளில் வரும் விவரம் விபத்தால் சேர்ந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இருக்கும் வகையில் தற்போதுள்ள பத்திரிகைகளில் வரும் விவரம் விபத்தால் சேர்ந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இருக்கும் வகையில் தற்போதுள்ள பத்திரிகைகளில் வரும் விவரம் விபத்தால் சேர்ந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

அங்குலப் பழையப் பிள்ளைத்தலைவர்
புலவர் தெருவந்த தெருவந்த தெருவந்த

தாதபுரம் ஜிப்ளா போர்டு தலைவர் ஸ்ரீ என். ராமசாமி நாயுடு:

காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீ ப. அருணாசலம் நாதன்வரம்: திரு. வி. வி. சட்டமன்றம், ஸ்ரீமதி ஜி.வி. சந்திரன். ஸ்ரீமதி டி. டி. குமாரசாமிநாயுடு. தடவ விருந்து. இவை எம்மாற்றத்திற்கும் மேலே டி. வி. எஸ். கந்தாபனம் தொழிலாளர்களின் மாறுபாட்டை காட்டுகிறது.

இவ்வகை எவ்வாறு பார்க்கப்போது உருவக நிலை திறப்பு விழாச் செலவுக்கு ரூ. 12,300 எந்த சூழல்கு என்னதான் தொண்டிருந்து.

இந்த உருவகிலும் திறப்புவிழாவிடும் இந்தியாவில் பல் இடங்களில் இருந்தெவ்வாறு மேட்டார் தொழில் உற்பத்திப்பட்ட பல் பிரதமர்கள் வந்து வந்து கொண்டார்கள்.

டி. வி. எஸ். துயங்குர் நிலை அமைப்புக் குழுவின் காரியகரி ஸ்ரீ கண்ணன் கிராமத்து வந்தவர்களை வரவேற்று பண்பு பாசாட்டித் தக்கது. டி. வி. எஸ். தொழில் கந்தாபனம் இவ் வண்பும் அவருடைய பேச்சில் மிக தன்ருக்கு தொனித்தது. விழாவுக்காக என்று விசேஷமாகப் பம்பாயிலிருந்து வந்த தங்கன் தொழில் அபிவிருத்தி தொழிலாளர் கள் கங்கொட்டி அரங்கமித்து வரவேற்று போது தொழிலாளர்கள் தங்கன் தொழில் அபிவிருத்தி கொண்டிருக்கிற அன்பும், எந்த தலைவரோ வேலாகிய எவ்வாறு விட்டு விட்டுத் தொழிலாளர்கள் நடத்தும் விழாவில் வந்து கொண்ட வந்த ஸ்ரீ டி. எஸ். குமாரசாமிநாயுடு அன்பும் மூன்றை போன்று பின்பிட்டு கொண்டு வந்திருக்கிறார். ஸ்ரீ டி. எம். சேஷாத்ரி விழாவுக்கு வந்திருக்க வாய்த்துச் சென்ற கிளப் படித்த போது டி. வி. எஸ். கந்தாபனம் எத்தனை பேர்போர்களின் ஆர்வையும் அன்பையும் பெற்றிருக்கிறது பண்பாத வசி தாகத் தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

ஸ்ரீ எஸ். ஆர். துரைசாமி சாஸ்திரிகனின் உடையமைய திறந்தார் போன்ற ஆர்வமேப் பேச்சுமே. திருப்பெருத்திரு குந்தக்குடி அருளார் ஆர்வம் ஆபத்த போருக் கொண்டு அருளுகையையும் செட்டு எவ்வாறும் மூல்கள் போல் விரும்ப வந்ததனர்.

இவ்வாறு உருவக மரக்காவர், ஸ்ரீ டி. வி. காமராசன் முகவியை தொழில் பிரதமர்கள் பேச்சில் டி. வி. எஸ். அவர்களின் திறமையை

எவ்வாறு தெரிவிக்கப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது நம்முடைய தெரிந்தது.

டி. வி. எஸ். என்ற மூன்றைவருத்து வளர்த்த மேட்டார் தொழில், மேட்டார் தொழில் மட்டும் வளர்க்காமல் தொழிலாளர்களின் உயர்ந்த பண்பையும் வளர்த்திருக்கிறது. துதிப்பாக டி. வி. எஸ். தொழிலாளர்கள் போது மக்களிடம் மதிப்பும் மரியாதையும் கொடுத்து நடத்து கொண்டிருப்பது டி. வி. எஸ். கந்தாபனத்தின் அபிப்பிராயம் செய்த வரும் அநிசாதத்தைப் பாராட்ட வேண்டும்.

இப்பொழுது டி. வி. எஸ். தொழில் கந்தாபனம் திறக்கிறது வரும் ஸ்ரீ டி. வி. கந்தாபனம் துயங்குர் துறைக்கள் தொழிலாளர்களின் உடையவிறத்துவசர்த்து, தொழிலாளர்களின் உடையவிற எவ்வாறு தன்ருக்கு தெரிந்து கொண்டிருப்பவர்கள் அந்தத் தொழிலாளர் கள் தன்ரு நடத்துவதற்கென்றே இவர்கள் தொழில் நடத்துவதற்கென்றே என்று எண்ணி விவகர வேண்டியிருக்கிறது.

67 மீட்டர் 'டி.வி.எஸ்.' ஏதோ தனி மனித கிள் கந்தாபனமாயிருந்து என்று எண்ணிவிட்டால், அவர்கள் கமார் தாலாபிரம் குடும்பம் கிளையும் மதறபி கப்பாந்திர வகுதிருக்கள் என்பதை அம்மாதிரி பார்க்கும் 'டி.வி.எஸ்.' பண்பாடு உடையவிறத்திற்கே மிகப் பெரிய கந்தாபனம் என்பது நம்முடைய விவரமும், மூன்றைவருத்து வளர்த்த வரும் மேட்டார் தொழிலின் மேன்மையும் தெரிவிக்கிறது. அதன் மூலம் விரிவாக்கமாக வளர்க்க நன்மை அடைந்து வருவதும் புரியும்.

டி. வி. எஸ். மேட்டார் தொழில் இவ் வளவு திறப்பாக நடப்பதற்கு அவர்கள் அவ்வாறும் மூன்றைவருத்து அவர்கள் காரியா வளங்களுக்கும், தொழிலாளர்களையும், தொழிலாளர்களையும் எவ்வாறு நடத்துவதற்கு எவ்வாறு தெரிந்து கொள்ள வேண்டாமா? மூன்றைவருத்து இவ்வளவுக்கும் ஏதோ மூன்றைவருத்து அம்மாதிரி போல வரவேண்டி நன்றை வரவேண்டி டி. வி. எஸ். தொழில் கந்தாபனத்தின் மிக உயர்ந்த கட்டிடம், அந்தக் கட்டிடம் 'காருக்கள்! காருக்கள்!' என்று எவ்வாறு கட்டிக்கொடுப்பி நன்மை வரவேற்றது. அந்த விதமாக கட்டிடத்துக்குச் சென்று அங்கு நடக்கும் அநிசாதத்தை எவ்வாறு தெரிவிக்கப் பார்க்கப்போம். (தொடரும்)

கர்நாடக சங்கீத சபா (சிஜிஸ்டர்) புது தில்லி

18-9-56 குறித்துக்கொண்ட யாஸ் 4-25 மணிக்கு

ஸ்ரீ ஜி. என். பாஸ்கரப்பிரமணியம் ... பாட்டு
ஸ்ரீ டி. என். திருவள்ளு ... வயலின்
ஸ்ரீ பாலகங்கா ரகு ... மிருதங்கம்

புது தில்லி, கீழ் ரோடு, மதராஸி ஸ்கூல் சதுக்கத்தில்
புகட்டுகள்: ரூ. 10/-, 7/-, 4/-, 2/- ... அங்கத்தினர்கள்: ரூ. 1/-

உடையவிறம் புது - 06. சமஸ்தாதி, உயர் தலைவர், 31, மார்குட் ரோடு
மேட்டிப்பாசு: 32342 0 உயர் கந்தாபிடு, டி. 140, விருவதர், புது தில்லி

டி. எஸ். மட்டாரிமான், தலைவர் - 06. எஸ். கந்தாபனம், காரியகரி

“உலகிலுள்ள சிலைமனிதரும்
உலகத்தின் உடைமையே
கவிதாக்கள் மீளாநிலங்கள்
கற்பனாவுடைய உடைமையே!”

தமிழகத்திலே தற்போது பாத யாத்திரை புரிந்த வரும் விஜேபா அடிவளின் (83-வது பிறந்த தினம்) செப்டம்பர் 11-ம் தேதி வருகிறது. அவருடைய பிறந்த தினத்தைப் பாரத நாட்டில் 'நில மலகின் விடுதலை தின'மாகக் கொண்டாட விரிவான திட்டங்கள் வகுத்த வருகிறார்கள். நாம் இப்புனித தினத்தில் உம் வணக்கங்களை ஆசார்ய விஜேபா அவர்களுக்குச் செலுத்திக் கொள்கிறோம். அவருடைய பூதானம் ஓர் வட்டியென அவ்வது வட்டி பதனாத அகடய மார்ச்சுமார் என்பதைக் கீழ்க்கண்ட கட்டுரை விளக்குகிறது.

இரு நாள் விஜேபாஜி விடம் ஓர் கிவசாவி அலசரமாக வந்தார். "என்னிடம்நாது ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அங் வணக்கவுமே தங்களுக்குக் கொடுத்து விட விரும்புகிறேன்!" என்று அடிவளிடம் தெருசம் தழைத்துக் கூறினார். "உன்விடமிருக்கும் நாது ஏக்கரையும் கொடுத்து விட்டால் பிழைப்புக்கு நீ என்ன செய்வாய்?" என்று கேட்டார் விஜேபா. "ஏன், இப்பொழுது கூட நாள் பிறத்தி யார் நிலத்தில் உழுது பயிர் செய்துநான் ஜீவனம் நடத்துகிறேன். அந்தவே தொட்டித்து செய்கிறேன்!" "ஆனால் பிறகுண்டய நிலங்களை வேல்வாய் வாங்கி, நில உடைமைய விவகாரத்தோர் உழு தாவத்தை உண்டாக்குவது என் நோக்க மல்ல. அதனால் உன் எவ்வா நிலமும் எனக்கு வேண்டாம். உனக்கு எத்தனை பீசினாகன்?" "நான்கு." "அப்படியானால் என்னை ஜாலாவது பீசின வாச ஏற்றுக் கொண்டு உன் நிலத்தில் நான்கு ஒரு பக்கை எனக்குக் கொடுத்து விட்டு பிச் சத்தை ரீபே உழுது பயிர் செய்!" என்று கூறி அனுப்பினார் விஜேபா.

மீதற்கு சமயம் ஒரு பெரிய நிலப் பிரபு விஜேபா அடிவளின் பார்த்து வந்தார். "நான் எத்தனாகக் கிராமம் கிராமமாக நடத்து செய்கிறேன் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும் அல்லவா?" என்றார் விஜேபா. "அது எனக்குத் தெரியும். நீய் நான்மே கொள் நடத்திறீர்கள். நாங்கள் எவ்வளவு நிலம் கேட்கிறீர்களோ கொடுக்கத் தயார்." "சத்தோஷத்தோடு கொடுப்பீர்களோ?" என்று பீசினும் கேட்டார் விஜேபா. "ரொம்ப சத்தோஷத்தோடு, பரிபூரண மனத் திருப்பியுடன் தருகிறேன்" என்றார். "அப்படியானால் உங்கவிடம் எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது என்று சொல்லுங்கள்." "ஒருலட்ச ஏக்கர் வானம் பார்த்த பூமியும் 12,000 ஏக்கர் பண்படுத்திய தஞ்சை நில மும் இருக்கின்றன." "நான் சொல்வதென்ன வென்றால் உங்கள் புகட்செய் நிலம் குழலவையையும் எனக்குக் கொடுத்து விடுங்கள். தஞ்சை நிலத்திலும் ஆரீய் ஒரு பங்கு கொடுத்துவிடுங்கள். என்ன, முடியுமா?" என்றார். "ஓ, உங்கள் இருப்பப்படியே!" என்றார். அந்தக் கணமே ஒரு வட்டத்து இரண்டா விரம் ஏக்கர் நிலத்துக்குத் தான் பத்திரம் எழுதிக்கொடுத்துவிட்டார் அந்தப் பிரபு.

புதான ஸட்சியம்

சுரேஷ் ராம்

இரு நாள் சாங்காவம், தன் பார்வை இழந்த ஒரு சிழ்க்கருடர் விஜேபா அடிவளின் முகாளுக்கு வந்தார். அவர் கையில் நிலதான் பத்திரம் வைத்திருந்தார். கால் ஏக்கர் நிலதான் செய்வதாக அதில் குறித்திருந்தார். அந்தப் பத்திரத்தை விஜேபா அடிவளிடம் கொடுத்து, "பாபா, இந்த உயலில் எனக்குச் சொத்து என்று இருப்பதெல்லாம் இவ்வளவுதான். இதை ஏற்றுக் கொண்டு என்னை ஆரீய்விக்க வேண்டும்?" என்றார்.

"இந்தக் கால் ஏக்கர் நிலத்தையும் எனக்குக் கொடுத்து விட்டு நீ எப்படி அப்பா வாழ்வாய்? ஜீவனத்துக்கு என்ன செய்வாய்?" என்று கேட்டார் அடிவளின்.

"ஏதாவது ஜீவனத்துக்கு நாள் உழைத்து வேலை செய்து வருகிறேன். இந்தக் கால் ஏக்கர் நிலத்திலும் அதைப் பிரயோஜனம் ஒன்றும் ஏற்பட்டுவிடவில்லை. அதனால் இந்த நிலத்தை மிஸ்சிசிப்போடு தங்களுக்குக் கற்று விட்டு, நாள் எப்பொழுதும் போல் உழைத்துப் பிழைத்துக் கொள்கிறேன்" என்றார்.

விஜேபா அவர் கொடுத்த தானத்தை வாய்க்கி கொள்வதாகக் கூறினார். அந்தத் தான் பத்திரத்தை வாங்கினார். அதன் பின்னால் பின் வருமாறு எழுதினார்:—

"இந்தக் கால் பார்வை விவகார குருடர் பத்திர சிரத்தையோடு இந்தத் தானம் செய் திருக்கிறார். அவர் பத்திரக்குப் பிரசாதமாக இதை நாள் அவருக்கே திருப்பித் தந்து விட்டேன்!" என்று எழுதினார். அந்தக் கெழவர் அப்பொழுது அடைந்த ஆனந்தம் சொல்லுத்தரமன்ற.

மேற்கண்ட மூன்று சம்பவங்களும் பூதானத்தின் நுட்பத்தை விளக்கி விட்டன. மூலமே நாது ஏக்கர் நிலம் வைத்திருந்தால் அவிருத்த ஒரு பத்திரமே கொடுத்து விடு என்று கேட்பதற்கு காலில் எந்தச் சாத்தார்த்தமும் உள்ளதில்லை. ஆனால் பூமி தானமோ ஈனாகவே ஒருவரைக் கொடுக்கும் படி செய்கிறது! சர்க்கார் நம் ஸ்திரீயார்களின் தீவிரத்தை வேல்வாய் பதிகாவினியா? ஸ்திரீயார்களின் ஒழிக்க வினியா என்று கேட்கலாம்! எப்படி ஒழித்தார்கள்? தண்ட சடு கொடுத்து ஒழித்

தாரிகள். சர்க்கார் பதிவுதல் செய்தால் தட்டிட்டு கொடுத்தேயாக வேண்டும். ஆனால் தமது பூதான வட்டுமொ எட்டில் கைக்காண ஏக்கர் நிலப்பரம் ஒருபிற தட்டி எடுக்கும் கோராமல் கொடுக்கத் துணிவிடுவது. கால் ஏக்கர் கைத்திரும்பவாயும் பரிபூரண மாகத் தானம் கொடுக்கு விட்டு. சர்க்கார் நிலாகம் செய்து பேர் ஆளத்தம் கொண்டு செலுத்தி.

இதை பெண்ணம் பார்க்கும் போது "எட்டம் சாதிக்க முடியாததைப் பூதானம் சாதிக்கிறதே. இது என்ன ஆச்சரியம்" என்றே விவக்கத் தோன்றுகிறது.

இவ்விக் உண்மை பவ அநிசங்கனிக் குன்று நிலம் ஒரு விவாபாரப் பொருளாகக் கருதப் படுவது! பூதான அனுபவமாகக்கலிக் தீவந்தை மதிப்பது போல் அந்தமற்ற காசியம் வேறு குன்றிலும். தீவந்தைப் பவத்திலும் மதிக்க வாய் எங்கும். ஒரு கனம் என்பது இருபது திமிஷம் என்றுகூடத்தான் சொல்லுவாய். இப்படிச் சொல்லும் கைத்திரும்பாததனம் என்பார்கள். கனம் என்பது ஒரு தூதக் கைத் குதிக்வும். திமிஷம் என்பது கைத் கைத் குதிக்வும். இவையிரண்டும் எப்படிச் சமமாகும் என்பார்கள்.

அப்படியேதான் நிலமும், பவமும். நிலம் நாம் உண்ணும் உணவை உற்பத்திசெய்வது! பவம் சர்க்காரிலும் அநிசங்கனிக் குன்றும் தானபவம், தோட்டு, சர்க்காரிக் கிருப்பத் துக்குத் தருத்தபடி எவ்வாய் தானபவங்களில் மதிப்பு ஏது இத்திலும். பை் தோட்டு, உணவை உற்பத்தி செய்பும் தீவந்தைக்கு எப்படிச் சமமாகும்?

தீவந்தை விவாபாரப் பொருளாகக் கருதும் வழக்கத்தை இவ்வை உவக அரங்கங்க்கல் விட்டொழித்தால் பவ பிரச்சனைகள் நீர்த்து விடும். அனுதன்க்கல் நீர்த்து போகும்! ஆனால் இவ்வைச் சர்க்காரினிலும் இதைச் செய்வது என்பது முடியாத காரியம். ஆனால் சர்க்காணர் சிருஷ்டியுப்பவர்கள் யார்? மக்கள். அவர்கள் தங்கள் சித்தவியை, வாழ்க்கை முறையை மாற்றிக் கொண்டால் சர்க்கார் கனம் தானபவம் மாற்றிலும்!

ஆனால் ஒரு வேளை சர்க்காரே இந்த மாறு தலை இயற்றி விட்டது என்று கைத்திரக் கொள்ளுவோம். நிலம் எவ்வொருக்கும் விதி யொடுக்கப்பட்டு விடுகிறது; வேலை எவ்வொருக்கும் விதியொடுக்கப்பட்டு விடுகின்ற என்று கைத்திரக் கொள்கோம். அப்போது ஒரு வேளை எழுமிற்று. இந்த மாறுதல்களை மக்கள், தாங்களே ஏன் செய்து கொண்கக் கூடாது? ஏன் சர்க்கார் செய்யப்படி விட்டார்கள் என்று கேட்குவாய்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மகன் டான்ஸ் டாய் எழுதிய கைத் போன்று எண்கு தீவங்கு வகுகிறது.

இரண்டு விவாபாரிக் இருந்தனர். அவர் களுக்குப் பவம் குறித்திட்டது. அவர்கள்

பவவகைத் தீர்த்துக் கொள்ள தீவங்குத் துக்குப் போகும் தீவம் ஏற்பட்டது.

இந்த விவாபாரிக் ஒருவர் தன் தன் பவம் ஒருவரைச் சந்தித்தான். அவரிடம் தவக்கும் தன் எதிராளிக்வும் எப்படியும் பவம் மூண்டது என்று விவரமெல்லாம் சொல்லும். கடைசியில் இனி தீவி மகந்தத்துக்குப் போவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்று முடித்தான்.

முழுமகையும் கேட்ட அந்த தன்பவர், "ஆமாம், வழக்கிக் தீ தோற்று விட்டால் என்ன செய்வாய்?" என்று கேட்டான்.

"நீங்கள் தோரட்டிய வழக்குப் போடு வேன்" என்று.

"அப்படியும் உன் எதிராளி ஜெபித்து விட்டான்..."

"அவ்வோரட்டு இருக்கிறதே! அப்பே வழக்குத் தோடாசென்."

"அப்படியும் தீ தோற்றுப் போகும், என்ன செய்வாய்?"

"பிறகு கையினிடம் முறையிட வேண்டி வறுதான்" என்று விவராய்.

இப்படி இந்த தன்பர்கள் பேசிக் கொண் டிருத்த போது அப்பே விவாபாரிக் கொண்டிருத்த, விவாபாரியுடைய ஏது வறுதமக் தன் தந்தை கடைசியாகச் சொன்னதைக் கேட்டவுடன், "அப்பா, இவ்வைது தாரம் கைகடையோட்ட பிறகு கையினிடம் முறையிட வேண்டியவதான் வழி எங்கும், அதை இப்போதுதான் செய்யக் கூடாது? ஏன் தீவி மகந்தத்துக்குப் போக வேண்டும்?" என்று.

தன் மகனின் இம்மொழிகள் அவனுக்குக் கைக்கைத் திறத்துவிட்டன! விவாபாரி புதிய ஒளியைக் கண்டான். அப்படி யானத அவ னுக்குப் புலப்படலானிற்று.

பூதானம் கூட ஒரு அப்புப் பாதை தான். ஆம், பூதானம் என்பது ஒரு வட்டிய மகம். உகைக்கோடு தோழமை வளர்த்துப் புது உறவை தீவி தாட்டும் வட்டியத்தை அடைய ஒரு சாதனம் மாத்திரமே.

ஒப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் காத்தி மகன் இரண்டுகடையக் கொடியில் ஏற்றி மக்களை தூக் தூதச் சொல்லார். எதற்குச் சொல் லார்? தனி உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதற்காகவோ, ஏழைகளின் துவகத்தை துடைப்பதற்காவோ அவர் கூற வில்லை. தோ கிருதலை என்னும் இயக்கத்தை அப்பு மாரிக்கத்தில் நடத்திக் கைத்திரம் என்னும் வட்டியம் அடைய வேண்டும் என்பதற்காகவே சொல்லார். இன்று பூதானம் கொடுங்கள் என்று கிருதலா கேட்டிருர் எங்கும், ஏழை களுக்கு தீவி விதியோகம் செய்வதற்காவோ கேட்டிருர்? இல்லை. மனித உணத்தியை ஒரு புரட்சியை, கிதூதவியுண்டாகக் கறுதிருர். ஒரு பொருளைத் தனது என்று கடைசியை கொண்டாடுவது. திருவெது போன்றதோர் பாஸியெவாடும் என்ற உணர்ச்சியை உண் டாக்க விரும்புகிருர். மக்களை விழிப்படைபச் செய்யப் பாடுபடுகிருர். கைத்திர சோதனை எவ்வொருவர் இவ்வத்திலும் ஏற்றி கைக்க கிருப்புகிருர். பூதான முறையாக இந்த வட்டி யத்தை அடைய விரும்புகிருர்.

60 SECONDS TO NEW BEAUTY

*the simplest, easiest,
quickest way is with*

PAN-STIK MAKE-UP by MAX FACTOR HOLLYWOOD

Pan-Stik, the ideal cream-base make-up, strokes on in seconds, lasts for hours. Rich in Linolen, it's a real beauty treatment for your skin. It covers every flaw, freckle or trace of fatigue shadows, yet never looks "masky." It's the favorite make-up of the Hollywood stars, both on and off the screen. Try Pan-Stik Make-Up today.

CARRY PAN-STIK
WITH YOU EVERYWHERE

MADE IN THE U.S.A. (Manufactured by Max Factor Hollywood Cosmetics Co., U.S.A.)

PAUL ADAMS
is featured in all
the most important
and "important" films
of today
in America

SOLE AGENTS IN INDIA: ORIENT COSMETICS PRIVATE LTD., MADRAS, BOMBAY, CALCUTTA.

ரசிகர்கள் விரும்பும்
ரம்யமான ஆடைகளுக்கு

ஸ்ரீ நிவாஸ்

காட்டன் மில்ஸ் லிட்.
ஸ்ரீ நிவாஸ் நகர்
வாட்டி ரோடு, பம்பாய்-1

SH-27

காட்லிவர் ஆயில்

உதவு

மால்ட் சத்து

ஓ கி.டி. விடமின் சத்துக்
கச் சிம்மிய மிகவேததி
பாசு காட்லிவர் ஆயில்மற்
றும் மால்ட் சத்தைச் சேர்த
தத் தயாரிக்கப்பட்ட இதை
ஓ. கி. டி. விசேஷத் தயாரிப்
பில், முதிர்ந்த நாளியலிசைதகளில் காணப்படும் உடல்
பிளவுகளு அம்சங்கள் பாவும் அடங்கியுள்ளன.

இது ஒரு
முதுவயஸிக்கும்
உணவுநாள்.
மருத்து அல்ல

93 8-9-54.

காட்லிவர்

தயாரிப்பவர்கள்
தி மைசூர் இண்டஸ்ட்ரியல் &
டெஸ்டிங் லாபரேட்டரி லிட்.,
மல்லேஸ்வரம், பெங்களூர்-3.

விற்பனை இடங்கள்: 35/37, தம்பு ரெட்டி தெரு, சென்னை-1.

1954-55

கேடல் கேண்ட கேனவு

பதினாந்தாம் அத்தியாயம்
மாயப் புன்னகை!

குமணக் குதூகலத்துக்கு மத்தியில் திடீரென்று எதிர்பாராத விதத்தில் “மண விழாவை நிறுத்துங்கள்!” என்று அறிவிப்பு எழுந்தால் எப்படி யிருக்கும்! அதிலும் அப்படிப்பட்ட அறிவிப்பு மணப் பெண்ணின் தந்தைவிட மிகுந்தே வந்தது என்றால் எத்தனை பெரிய அதிர்ச்சியாக இருக்கும்!

“தெய்வ கோபம் ஆலேசத்தோடு கேட்டிற்று. ‘மண விழாவை நிறுத்துங்கள்!’ என்று வலம்புரித் தீவின் பேரரசர் கூச்சலிட்டதும், நிமித்தகர்கள் அனைவரும் திருக்கிட்டு இருக்கையிலிருந்து எழுந்தார்கள். குருக்கள் உடம்பெய்லாம் பதறினார்.”

“யாழி விருந்து எழுந்த மூரண்பாடு களைபெய்லாம் கேட்டுக் கொண்டு கம்மா இருக்கிறீர்களா? நம் முகைய் தீவுக்கு வர இருக்கும் கேட்டைத் தங்கள் சித்திப்பார்க்க கவியலையா! அரசா கிகலா சத்தையே

இழந்து விட்டீர்களா, பிரதானிகளே?” என்று சிம்ம கர்ஜனை புரிந்தார் வலம்புரித் தீவின் அரசர்.

அவ்வளவுதான்; மறுகணம் திருமண மன்றம் ஒரே குழப்பத்திலே கழன்றது. வீரர்களும் தளபதிகளும் ஏதேதோ கூக்குரல் இட்டுக் கொண்டு எழுந்தார்கள். பெண்கள் அனைவரும் அந்தப் புரத்துக்கு விரைத்தார்கள். வாத்தியங்களின் ஒலி நின்று, மக்களின் குழப்பப் பேரிரைச்சல் கேட்டது.

திருமண மன்றத்துக்கு எதிரேயிருந்த நீலமேக யாழ்ப்பாணரை ஒரு கையிலே தாங்கிக் கொண்டு, பேரிவாமோடு அங்கிருந்து நகரத்தான் சந்திரகுடல்.

சித்தண்ணலாகல் மகிழ்வுச் சிவியிலே அமர்ந்து கொண்டு, மேலே கண்ட வாறு கதைகளைச் சொல்லிக் கொண்டே வந்த சமணத் துறவி இந்த இடத்தில் சிறிது நிறுத்தி, சித்திராங்க பூபதியைப் பார்த்து ஆணித்தரமான ஒரு கேள்வியைப் போட்டார்.

“இளவரசே! இப்பொழுது உங்களுக்குச் சந்திரகுடலைப் பின்தொடர்ந்து செல்ல இஷ்டமா? அவ்வது மணமன்றத் திலிருந்து அந்தப்புரத்தில் மறைத்து விட்ட மணப் பெண்ணை தரக்கவல்வி என்ன ஆளுள் என்று அறிந்து கொள்ள இஷ்டமா?” என்று கேட்டார் துறவி. ஏழடிப் பட்டத்திலே நன்றுக் கசாயந்து கொண்டிருந்த சித்திராங்க பூபதி இப்பொழுது திமிர்ந்து உட்கார்ந்து கொண்டான்.

“இரண்டு பேரைப் பற்றியுமே தெரிந்து கொள்ள ஆகாதான். ஆனால்

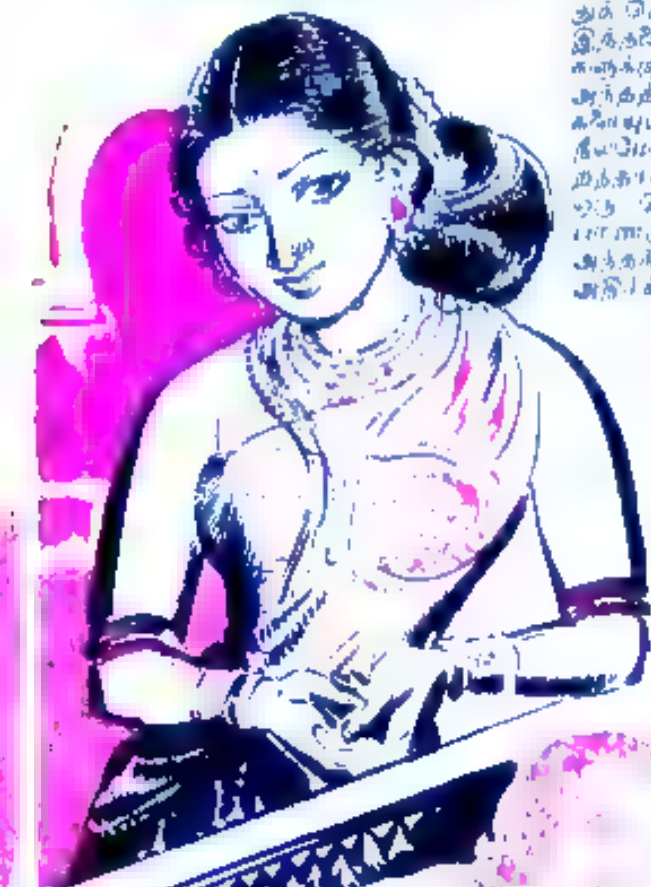

சோழ

இப்பாதிசாஸ குழப்பங்களை அந்த
இதயத்தினால் தாங்க முடியவில்லை!"
என்று பிரதானிகள் பேரிக் கொண்
டார்கள். ஆனால் பேரியாழிலே அபஸ்
வரம் விழுவதற்கு உண்ணாமாண கார

ணம் என்ன என்பதும், அந்தக் கா
ணம் முதியவரின் உள்ளத்தை என்ன
பாடு படுத்தியது என்பதும் எவருடைய
பேச்சிலும் அடிப்படையில்லை. இது சத்
திரசூனான யா மனசாட்சியை அறுத்
துக் கொண்டு தொய்வியாடுக்கிடந்து.
இத்தனை தொய்வியாடுக்கிடும், தொந்தர
களுக்கும், குழப்பங்களுக்கும் மத்தியில்
அந்தத் தீவிழுவன் அத்தனை மனிதர்
களையும் ஆச்சரியப்படுத்திய ஒரு விஷயம்
நீயமேக யாழ்ப்பாணரின் மிகத் தீவரம்
மந்தரன்! யாருக்குமே விஷயமாக
ஒரு பெரும் இரகசியமாக இருந்தது.
யானாருடைய உதவி உரிமை பெரிந்த
அத்தகைய சி நிலைமையில் விரைவு அமைந்
துதிக்கி என்று யாழ்ப்பாணக் கொல் மூலத்து?

புன்னகை என்று அமைந் கொல்
மத்திர? சத்திர சூனான யா
பேரதனாளையர் பற்றிய பரிபா
சக் சாயல் என்று சொல்லுகா? அங்
ன்று எவ்வாறும் புன்னக
தீவரங்களுக்கிடும் மந்தரன்
வரவென்றிரு மந்தரன் என்
பதா? மந்த மனத்தியாடுக்கிடும்,
வளம்படுத்த தீவிழுவன் எந்த
மனிதருக்கும் அந்த மாயம் புன்

ஊகையின் பொருள் விளங்க வில்லை! யோசித்துப் பார்த்ததில் சத்திரகுடனுக்குக்கூட அதன் மூட்பம் புவனாகவில்லை.

நிமித்திகள் சொன்னார்கள்: "என்பது ஆண்டுகள் நிரம்பிய கிழவர் இவர். இந்த என்பது ஆண்டுகளிலும், ஊகைவர்களில் நாம் முனைந்த நாளிலிருந்து வலம்புரி அம்மனுக்கு யாது யாசித்து வருகிற சங்கீத யோகி இவர். வருங் காலத்தை உணர்விற ஞான தரிசனம் மரணத் தறுவாயில் அவருடைய அகக் கண்ணுக்குத் துலங்கி யிருக்கிறது. வலம்புரித் தீவுக்குப் பெருங் கேடு வருவதைப் பேரியாழிலே கேட்ட அபஸ்வரம் அறிவித்தது அல்லவா? அந்தப் பெருங் கேட்டையே ஞான திருஷ்டி யிலே கண்டிருக்கிறார் கிழவர். இந்த ஞான மின்னல் அதன் காயல்தான்!"

நிமித்திகள் இப்படிச் சொன்ன போது அந்த மின்னல் ஆயிரவோடி மின்னல்களாகச் சத்திர குடனுடைய இதயத்திலே பாய்ந்தது! கிழவருடைய மரணத்துக்குக் காரணம் அபஸ்வரம் பேசிய தன்னுடைய வீரங்கள் அல்லவா என்று நினைத்துப் பார்க்கும் போதே மின்னல்கள் அத்தனையும் இடிகளாக இடித்து அவனுடைய தலையிலே அதிர் வது போல் இருந்தது சத்திரகுடனுக்கு! சாருகேசியின் மனநிலையோ வேறு விதமாக இருந்தது. தன்னுடைய தந்தை

வைச் சத்திரகுடன் "மாமா" என்று அழைத்துக் கொண்டு அருகிலே சென்ற போதல்வவா, கிழவரின் முகத்தில் அந்தச் சாயல் துலண்டது. சாருகேசி நினைத்தான்: தன் தந்தையின் அந்த உணர்ச்சிக் கழலுக்கு ஒரே ஒரு காரணத்தான் இருக்க முடியும்; அந்தக் காரணம் தனக்கு மட்டுமே தெரியும் என்று அவன் எண்ணினான். எனவே, அந்தக் காரணத்தை அவன் யாரிடமும் வெளியிட வில்லை. எத்தனையோ பேர் அவனிடம் வந்து அநுதாப வார்த்தைகள் சொன்னார்கள். யாழிலே ஒலித்த அபஸ்வரத்தான் கிழவரின் செவிக்களையும் உள்ளத்தையுமே தீயாக எரித்து விட்டன என்று கலைஞர்கள் கூறினார்கள். அரசு விசுவாசமுள்ள வயோதிகராயிருந்ததால், வலம்புரித் தீவுக்குக் கேடு வரப் போகிறதே என்று எண்ணியதும் அந்த அதிர்ச்சியிலே கிழவரின் உயிர் பிரிந்து விட்டது என்று அரசப் பிரதானிகள் பேசினார்கள்.

இந்த வார்த்தைகளை யெவ்வாறு சாருகேசி மெளனமாகக் கேட்டுக் கண்ணீர் வடித்தான். அவன் வடித்த கண்ணீருக்கு அப்பால், கண்ணீரை யும் கடந்த ஓர் இரகசியம் அவனுடைய உடம்பிலே ஒரு செவாக வளர்த்து வந்தது! காரணம் சாருகேசி அப்பொழுது கர்ப்பவதி!

பிழைச் சத்திரகுடன் தூறன் வந்தான்!

சீமணத் தூறிக் கொன்ன கதையை இதுவரையில், மெளனமாகக் கேட்டுக் கொண்டு வந்த சித்திராங்க பூபதி, சாருகேசியின் தாய்மை நிலையைப் பற்றிய இடம் வந்ததும், "என்ன பரிதாபம்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே கண் கலங்கினான்.

"என்ன இவரேசே! அதற்குள் உருகிப் போகிறீர்கள்! கதையே இனிமேல் அல்லவா இருக்கிறது!" என்றார் தூறிக் கிரித்துக் கொண்டே!

"இதைவிடப் பெரிய அநியாயம் இன்னும் இருக்கிறதா?" என்று கேட்டான் சித்திராங்கன்.

"நியாயம் அநியாயம் என்றெவ்வாம் பேசாதீர்கள்! அது பெரிய வார்த்தை. உலகில் நடக்கிற எந்த அநியாயத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தாலும் அதற்கு ஒரு நியாயம் புலப்படுப!" என்று குறும்புத் தனமாகச் சொல்லிக் கொண்டே

பூபதியின் கோபத்தை அதிகப்படுத்தி ஓர் தூறிக். அவருடைய குறும்பின் காரணம் என்ன என்று தெரியாத முறையில், சித்திராங்க பூபதி ஆவேசத் தோடு கேட்டான்: "உங்களைப் போன்ற தூறிகள்கூட இப்படிப் பேச ஆரம்பித்து விட்டால், பிறகு இந்த உலகில் நியாயம் அநியாயம் என்று எடுத்துச் சொல்வதற்கே ஆள் இல்லாமல் போய் விடுமே! இதெல்லாம் என்ன அரிதம் துறவிகளே!"

இவ்வாறு சித்திராங்க பூபதி கேட்டதும், தூறிக் குறும்புத்தனம் திருப்பியின் அறிகுறி தோன்றியது.

"இவரேசே! கோபப்படுங்கள். நன்குக் கோபப்படுங்கள். நீங்கள் சத்திர குடனுக்காக அநுதாபப்பட்டு விடக் கூடாதே என்றுதான் கவலைப்பட்டேன். ஏனென்றால் உங்களைப் போல் அவனுக்கும் பேரியாழிலே பிடிப்பு உண்டல் வவா! அதனால்தான் பலத்தேன். இனி

உங்களுடைய குடும்பத்திற்குத் தெரிந்திருக்கிற பொழுது போக்கு எத்தனை!

ஒரு ரேடியோ இருப்பதால் உங்கள் வீட்டில் குதூகலம் நிலவுகிறது!

ரேடியோ மூலம் வரும் சந்தித்தல் உணர்வுகள் உங்களுக்கு பொழுது போலாதே தெரியும்தான். ஒரு சிறு விளக்கம் திருப்பந்தாள், பகலித புது செய்திகளை நீங்கள் கேட்டு ஆனந்திக்க முடிகிறது.

மேலும் இரப்பகமிருக்கட்டும்—நீங்கள் மிச்சா சத்தி மிச்சாத இடத்திலிருந்தாலும், பாட்டரி சத்தியான இயங்கும் ரேடியோ மூலம் நீங்கள் அதே ஆனந்தத்தை அடைவீர்கள்.

இன்றே உங்கள் ரேடியோ விவர பாரிவிடம் இதைப்பற்றி கேளுங்கள்

EVEREADY

‘எவரெடி’ ரேடியோ பாட்டரிக்க

காஷ்னல் காள் பன் தயாரிப்புகள்

NCM 88

பாடி வாக்கு

நவீன! தெய்வத்தை வம்பு. மயம்
பாடித் உனக்கு வம்பு வாயை
வருகின்றது.

கூடுதலும் நயிப்பு மயலில்
உட்கொள் போட்டு மெல் வட்டு
சாந்திரங்களை வெண்பல் நயிழில்
வந்துக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்.

மேதக்கி வம்பு. அனந்தின்
பொருளைத் தெரிந்து கொண்டு வீம்
வம்பு. புரணங்களைக் கேட்டுப் பயம்
அடைந்து கொள். புரணங்களை
மேதக்கி வம்பு. மயம்
பாடித் உனக்கு வம்பு வாயை
வருகின்றது.

மெல் பவமிகம். ஆனால் ஒன்று. கதை
முழுமைதான் கொள்ள வேண்டும். எந்த
அறிவாய்மான காரியத்திற்கும் தீயாய்
மான் காரணங்களைக் கொண்டு சமர்
தானம் தேடக் கூடாது! அந்த உறுதி
மட்டும் உங்களுக்கு இருக்க வேண்டும்
என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்!
ஒன்றோடும் சந்திர சூடம் செய்த
காரியம் அத்தனை பிழைகள்!'' என்ற
ஒர் மொழி தந்தது.

''அப்படியா!'' என்று விவரப்போடு
கேட்டான் பூபதி. தந்தை சொன்னார்:

''இவ்வாறே! எந்தப் பொருளிடத்தி
னும் அனலுக்கு வீதி ஆகக் கைத்தாள்
அது விபரீதத்திலேதான் முடியும். எந்
தனை பெரிய பேரிடமாய்க் இருத்
தானும் சரி. ஆனால் என்ன ஒன்று ஏற்
பட்டு விட்டால் தொலைந்தது காரியம்.
ஆகவேதான் என்னைவந்திர்தும் வித்து
என்பது மென் சித்தாந்தம். அந்தச்
சித்தாந்தத்துக்கு உதாரணமாக நடந்து
கொண்டான் சந்திரசூடம்.

தீயமே வாய்ப்பாணர் இந்த உலகி
விருந்து மகந்தத் தவறானும் சாகு
மேலிக்கு ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது.
அந்தக் குழந்தை தந்தையின் சாயலும்
தாயின் சாயலும் ஒன்றுகூடி உருவெடுத்த
திருந்ததால் எல்லாகும் ஒருமுகமாக
அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். என்னுதும்
அந்தக் குழந்தையின் முகத் தோற்றத்
தில் வேறு வாகுக்கும் பிடிபடாத ஒர்
இரகசியம் அதன் பெற்றோர்களுக்கு
மட்டும். சந்திரசூடனுக்கும் சாகுமேலிக்
கும் இருவருக்கும் மட்டும். தங்குகத்
தெரிந்தது! பசிய முகத்திலே தோன்று
கிற விவரிக்க முடியாத பன் பவிக்ஞம்

சாயங்களுக்கு மத்தியிலே அந்தப் பெண்
குழந்தை ''தாத்தாத்தா'' என்று
உதடுகளைப் போக்கவொரு கைத்துக்
கொண்டு சில மையங்களிலே ஒரு மாவச்
சிரிப்பு சிரிக்கும். அந்தச் சிரிப்பிலே ஒரு
மின்னம் தவறும். அந்த மின்னங்கை
உர்த்துப் பார்த்தால் அது, ஒரு வகுத்து
க்கு முன்னும் தீயமே வாய்ப்பாணர்
முகத்திலே கடைசி முறைவாக
தெளித்ததே அந்த மின்னம்! அந்த
மின்னம் சாகுமேலி பன் முறை கைவித்
தான். கைவிலே காட்டிக் கொள்ள
விடும். உணர்ச்சிகளை அடக்கிக் கொண்
டான். ஆனால் சந்திர சூடனோ? அவனால்
அப்படி யிருக்க முடியவில்லை.

தீயமே வாய்ப்பாணர் மகந்தத்
திருத்திலிருந்து சந்திரசூடம் இரவு சே
வாக உறங்குவதிலும். படுத்திருக்கும்
போதே நிம்மென்று பாணசின் முகம்
அவருடைய அந்த மின்னங்கை சாயல்
—பாணர் என்ற தீயமேவந்திர்திலே
தவண்ட அந்த மின்னங்கை சாயல்—
உள்ளத்தை என்னவோ செய்யும்.
தன்னுடைய தவறான பெண்மைய்
தோடிக் ஓர் அனல் சிரிப்புச் சிரிப்பது
போலச் சந்திரசூடனுடைய உள்ளத்தில்
தெருப்பைக் கொட்டும் அது அப்படியே
எழுந்து உட்கொண்டேவாரமாக நடந்து
சென்று. விடிந்த பிறகுதான் வீடு திரும்பு
வான் அவன். இப்படிப் பன் இரவுகள்
நடத்தி இருக்கிறது. ஆனால் இப்
போழுதோ?...

ஒரு தந்தையின் அப்போடு தன்
குழந்தையைக் கைவிலே எடுப்பான்
சந்திரசூடம். மறு கைப் அழகுடைய
சிரிப்பு அவன் என்னவோ செய்யும்.
குழந்தை தன் பச் சாகுமேலிடம்
கொடுத்து விட்டு அப்படியே இடித்து
போய்ப் பூமியிலே இருந்து விடுவான்
சந்திரசூடம்! சில இரவுகளில் தங்குகிற
குழந்தை விழித்துக் கொண்டு ''கூலா
கூலா'' என்று அழும். அந்த அழுகை
ஒளி சந்திரசூடனுடைய கைகளிலே
தீயமே வாய்ப்பாணரின் இதய ஒளி
போல் கேட்கும்! வேறு சில இரவுகளில்
என்னவாந்து கொண்டிருக்கும் குழந்
தையின் முகத்திலே ஏதோ கைவு உலகி
விருந்து பின்னி வருகிற புன்முறுவலின்
இரகை தெரியும். அந்தப் பார்வையும்
போது. சந்திரசூடனுடைய உள்ளத்தில்
மின்னம் மின்னம்; இடி இடிக்கும்!

நானாக நானாகச் சந்திரசூடனின்
மேதகையும் சஞ்சலமும் அநிகரித்தன.
நடு ஜாமத்தில் நிம்மென்று குழந்தை
அழும் போது பதறி விழிப்பான் சந்திர
சூடம். பிறகு உறங்கவே மாட்டான்!
இருவிதமான விழுவர் சிரிப்பது போலக்

கேட்கும். அந்தச் சிறிப்பின் ஒளி கவர்களிலே எதிரொலி செய்யும். அந்த எதிரொலி சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் பெரிய குகைகளிலே கேட்கும் பேரொலி யாகச் செவியைத் தாக்கும்! ஒரு சிறிப்பு பல சிறிப்பாகப் பெருகி எதிரொலி செய்து, ஏக காலத்தில் ஆயிரம் பேர் கசப்பையும், வேறுப்பையும், சிறிப்பாகச் சிறித்துக் கொட்டுவது போலக் கேட்கும். உலகமே தன்னைப் பார்த்துச் சிறிப்பது போல எண்ணிப் படுக்கையிலிருந்து எழுந்து செல்லும் சத்திரகுடன், இரண்டு நான் மூன்று நான் விட்டிய் பக்கமே வரமாட்டான்!

இப்படியாகச் சொல்லொணாத வேதனையிலே சிக்கித் தவித்துச் சத்திரகுடன் அவஸ்தை யனுபவித்துக் கொண்டிருந்த நாட்களிலே, ஓர் இரவில் அவன் கடலின் கரையோரமாக நடத்து சென்ற போது, பின்னால் யாரோ தொடர்ந்து வருவதைக் கவனித்து விட்டான்! அப்படியே திரும்பியதும் அந்த மனிதன் ஓட ஆரம்பித்தான். சத்திரகுடனுக்கு ஒரு பெரும் ஆவேசமே வந்தது. பின் தொடர்ந்த மனிதன் ஓடிப் பட்டவதற்குள் அவன் மேல் வேகமாகப் பாய்ந்து பிடித்தான் சத்திரகுடன்.

"உண்மையைச் சொல், முதன் முதலாக நீ இன்றுதான் என்னைப் பின் தொடர்கிறாய்?"

இவ்வாறு கேட்டான் சத்திரகுடன். அவனுடைய பிடி உடம்புப் பிடியாக இருந்தது. பிடிபட்ட மனிதனுக்கு!

"இல்லை! கடத்த ஒரு மாதமாகவே நான் உங்களைப் பின் தொடர்கிறேன்!" என்று திருத்தமான மொழிகளிலே திருத்தமாகப் பேசினான் அந்த மனிதன். சத்திரகுடன் ஒருகணம் நிதாவித்தான். பிறகு கேட்டான்: "தம்பீ! உண்மையைச் சொல்லி விடு. நீ செத்தமிழ் நாட்டிலிருந்துதானே வருகிறாய்? பல்லவ இலச்சிணையாவிய நந்தியின் பேரில் ஆணையாகக் கேட்கிறேன். உண்மையைச் சொல். நீ ராஜசிம்ம மகாராஜனுல் அனுப்பப்பட்ட ஒற்றன் தானே?"

"ஆமாம், ஆனால் விபரீத நோக்கம் ஏதும் இல்லை! தமிழ் நாட்டிலிருந்து நாங்கள் இங்கே வந்து இத்தனை காலம் ஆகியும்—"

"அதெல்லாம் சரி. விபரீதமான நோக்கம் ஏதும் இல்லை யென்றால் ஏன் ஒரு மாதமாகியும் என்னை வந்து பார்க்க வில்லை? ஏன் ஒற்றனாகவே என்னைப் பின் தொடருகிறாய்?"

"மந்திரி குமாரா! மன்னிக்க வேண்டும். நாங்கள் இங்கு வந்து சேர்ந்த

பிறகு ஏற்பட்டுள்ள மாறுதல்களினால் தங்களுடைய மன நிலை எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதல்லவா என்றுமுத்தற்கடமை. தங்கள் நிலைமையைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் நான் தங்களை வந்து காண்பது எப்படி?" என்றான் பல்லவ ஒற்றன்.

"தம்பீ! நீ சொன்னது சரியான வார்த்தை. ஒற்றன் என்ற முறையில் பல்லவ குவத்தின் திறமைக்கு ஏற்ற முறையிலேதான் நடத்து கொண்டிருக்கிறாய். அது பற்றி மலிந்திடொன். இந்த ஒரு மாதத்தில் நீ என் மன நிலையை எப்படிப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறாய்? அதைச் சொல், பார்க்க வாம்!" என்று கேட்டான் சத்திரகுடன் ஒற்றனைப் பார்த்து.

"சத்திரகுடரே! நாங்கள் அடிக்கடி இரவு நேரங்களில் இப்படித் தனியாக

நடத்து செல்வதைக் காண்கிறேன். தங்களுடைய நடையிலே தயக்கமும் சொல்லொணாத வேதனையின் அறிகுறியும் தெரிகின்றன. இந்த ஒரு மாதமும் நானும் பின் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கிறேன். ஒரு நாளை வது நாங்கள் என்னைக் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. அத்தனை தூரம் தங்கள் கவனம் அனைத்தும் அந்த வேதனையிலே சிக்கி யிருத்திருக்கிறது!" என்றான் பல்லவ ஒற்றன்.

"அப்படியானால் இன்று?...'' என்று பனிச்செனைக் கேட்டான் சத்திரகுடன்.

"இன்று வேதனைக்கு முடிவு கண்டு விட்டார்கள். அதனால்தான் என்மையும் கண்டு பிடித்து விட்டார்கள்!" என்றான் ஒற்றன். அவனுடைய வார்த்தைகளைப் பாராட்டு கவந்த மகிழ்ச்சியோடு கேட்டுக் கொண்டு வந்த சத்திரகுடன்

பல்லவ ஒற்றனின் முதுகியே தட்டிய வண்ணம் கேட்டான் :

"தம்பீ! நீ என்ன திண்கிறாய்? இப்பொழுது என்னுடைய மன திண என்ன தெரியுமா?"

"ஐயா! நான் உராமன் பதில் சொல்லலாம் அல்லவா?"

"தாராளமாகச் சொல், நயக்க வேண்டாம்" என்றான் சத்திரசூடன்.

"சத்திரசூடே! தங்களுடைய பிரயாணத்துக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து விட்டு நானே மறுநாள் இதே நேரத்தில் இதே இடத்தில் உங்களை வந்து சந்திக்கிறேன், சவீதாரு!"

இவ்வாறு ஒற்றன் கேட்டதும் சத்திரசூடன் அப்படியே நடைபயிற்சித்துத் திரைத்து நின்று விட்டான்.

"தம்பீ! ஒன்று கேட்கிறேன், தெனிலாகச் சொல், ராஜசிம்ம மகாராஜா என்னிடம் கொயமாக இங்கியே?"

இந்தக் கேள்விக்கு ஒற்றன் பளிர்ந்து பதில் சொன்னான்.

"என்ன கேள்வி இது! ராஜசிம்ம ரூடைய உன்னதத்தில் மறந்துங்கடத் தங்கனிடம் கொயம் உண்டாருமா? தங்கனையும் பேரிவாழையும் எத்தனை ஆவலோடு அவர் எந்நிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார் தெரியுமா!"

"அப்படியா? இத்தனை காலமாகியும் பாழிவிடத்தில் அவருக்கு இன்னும் அத்தனை ஆவல் நீடித்திருக்கிறதா?" என்று கேட்டான் சத்திரசூடன்.

"ஆவலா? அந்த ஆவல் நானுக்கு நான் அதிகரித்துத்தான் வருகிறது.

மகேத்திரவர்மருடைய இசைக் கல் வெட்டுக்களிலே காணப்படுகிற ராக வக்ஷணங்களுக்குப் பேரிவாழியே ஆகா ரம் கிடைக்கும் என்று சமீபத்தில் ஓர் ஆராய்ச்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார், வடமொழிப் புலவர்களும் தமிழ்ப் புலவர்களும் பேரிவாழைப் பற்றிய இந்த ஆசையைத் தினந்தோறும் அதிகப் படுத்தி வருகிறார்கள்!" என்று பல்லவ ஒற்றன்.

"அப்படியானால் என்னை விடப் பேரிவாழைக்குத்தான் ராஜசிம்மன் சபையில் நல்ல வரவேற்புக் கிடைக்கும்! அப்படித் தானே?" என்று சத்திரசூடன், ஒற்றன் சிரித்தான்.

"தம்பீ! நான் ஒன்று கேட்கிறேன், தன்ருக யோசித்துத் தைரியமாகப் பதில் சொல், இப்பொழுது பேரிவாழ் இவ்வா மல் நான் மட்டும் தமிழ் நாட்டுக்கு வத் தால் எனக்கு வேகுமதி கிடைக்குமா? அல்லது தண்டனை கிடைக்குமா?"

இப்படி கேட்டுக்கொண்டே கடலின் பாறைகளுக்கு வந்து விட்டான் சத்திரசூடன், ஒற்றனும் அவனோடு நடந்து வந்து விட்டான்.

வலம்புரித்திலின் அனிலவனாகவும், தீப நோதியாகவும் விளங்குகிற கலங்கரை விளக்கம் கடலுக்குள்ளே சுற்றற கற்றையாக ஒளிக்கிறீர்கள் விளி எறிந்து கழன்று கொண்டிருந்தது, அதன் அடித் தளத்தில், கலங்கரை விளக்கத்தைச் சுற்றி எப்பொழுதும் வட்டமாக இருள் தானே கவித்திருக்கும்; அந்த நிழலில் நடந்து சென்று சத்திரசூடனும் பல்லவ ஒற்றனும் பாறைகளிலே அமர்ந்து கொண்டார்கள். (தொடரும்)

இனிமையாகப் பேசு!

பாரதியாருக்கு ஹார்மோனியம் எங்குப் பிடிக்காது, அத்துடன், "பேசும்போது வினியோகப் பேசவேண்டும்; என்னாரோகப் பேசக்கூடாது; பேச்சே ஒரு சங்கீதம் போல் அமைவ வேண்டும்" என்பார்.

ஒரு நாள் அவருடைய மனைவியும் குழந்தைகளும் ஏதோ ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி இரைந்து கொண்டிருக்கையில் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்போது பாரதியார் மெதுவாக உட்கார் போய் ஹார்மோனியத்தை எடுத்து, எல்லாக் கட்டைகளையும் அழுத்திக் கொண்டு கருதி போட்டார். பலமான ஒசை உண்டாகிற்று. எல்லோரும் திடுக்கிட்டிருக்கிறார்கள். "ஏன் இப்படித் திடீரென்று ஹார்மோனியம் வாசிக்கக் கிளம்பி விட்டீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள்.

பாரதியார் சிரித்துக் கொண்டே, "உங்களுடைய சம்பாஷனை எனக்கு இப்படித்தான் இருந்தது. இனி இப்படி அபஸ்வரமாகப் பேசா தீர்கள்!" என்றார்.

இடை இலங்கை

அன்புமிக்க கஜாநா.

உன் கடிதத்தில், துணிகளை வாங்கு வதைப் பற்றி எழுதிக் கேட்டிருக்கிறாய்.

ஆடைகள் தேர்தலுக்குத் தகுந்தபடி மாறுபடுகின்றன. அடுத்தபடி அவரவர் கள் நிலைக்குத் தகுந்தபடி ஆடைகள் வாங்குவது என்ற ஏற்படுகிறது. மூன்றுவதாக வயதுக்கு ஏற்ற துணிகள், நிம்மம் என்று ஓரளவு பாரிக்கத்தான் வேண்டி வருகிறது. கடைசியாகப் போலி கௌரவத்துக்காகவும் வாங்கு கிறோம். உணவு எப்படி இன்றியமைவா ததோ, அப்படியேதான் ஆடைகள். எனவே அந்த விஷயத்திலும் விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டியதுதான்.

மேல் நாட்டில் உடைகளுக்கு அதிக கௌரவம் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் கல்யாணப் பெண்ணுக்குத் தைக்கும் 'கௌன்' பிரமாதமாக இருக்கும். அதற் காகப் பிரசித்தி பெற்ற கைவங்கிரீர் களைத் தேர்த்தெடுப்பார்கள்.

நாம் விலை அதிகம் கொடுத்துத்தான் வாங்குகிறோம். அதைச் சரியானபடி உபயோகிக்கும் முறை போதாது. விலை மதிப்புள்ள உடைகள் விசேஷ தினங் களுக்கு இயன்ற அளவு வாங்கிக் கொள்ளலாம். கல்யாணம், பண்டிகை போன்ற வைபவங்களில் நம்முடைய சந்தோஷத்தைக் காட்ட விருந்து சாப் பிடுகிறோம். அப்படியே நல்ல ஆடை களை உடுத்துவதும் நம் மதிப்பினை அறிவிக்கும் நோக்கம்தான். விலை மதிப் புள்ள துணிகளை வாங்கி அவற்றை நன்றி உத் தைக்காமல், அதற்குரிய மரியாதை கொடுக்காமல் கருட்டிப் போடுவது வருத்தத்தக்கது. சிலருக்கு எதிலுமே வாங்கும் வகையில் ஆகை இருக்கும். பிறகு அதில் அக்கறை குறைந்து விடுகிறது. 'தேவவரான துணிகள் போதுமா? அபரிமிதமாக (வசதி இருந் தாலும்) வாங்கிக் கொள்வதா?' என்பது தற்காலப் பெண்களின் பிரச்சி யாக இருக்கிறது.

ஒரு இளம் பெண் பிரேர நிறைவுப் புடவைகள் இருப்பதால் எதைக் கட்டிக் கொள்வதென்று தெரியாமல் வருத்துவ தாக அந்தப் பெண்ணின் அம்மை சொன்னாள். 'இதில் அவளுக்கு ஏன் இத்தகைய வருத்தம் ஏற்பட வேண்

டும்?' என்பது விப்பா பிடுக் கிறது. ஆடைகள் மிதமாக இருந்தால் போதுமானது. இவ்வித உபயோகிக்கும் உடைகள் எளிதானவாகவும், கத்தமாகவும் இருக்க வேண் டும். எனக்குத் தெரிந்த மிகவும்

கண்ணியம் வாய்ந்த ஒரு குடும்பத் தினரை விடுமுறை நாட்களில் பார்த் திருக்கிறேன். குடும்பத் தலைவர் அந்த வாரத்துக்குத் தேவையான துணிகளைச் சொப்பு போட்டுத் துணைப்பார். அந்த அம்மான் உலர்த்துவார். உத்தியோகம் பார்த்தும் பெண் 'இல்லை' போடு வான். சின்னப் பிள்ளைகள் மடித்து எடுத்து அடுக்கி விடுவார்கள். அவர்கள் எப்பொழுதும், கத்தமாகவும் நன்றாக வும் உடுத்தி விடுப்பதைக் கண்டு நான் ஆச்சரியப்படுவேன். கத்தம் முக்கியம். 'கத்தையானாலும் கசக்கிக் கட்டு' என்பது முதுமொழி யல்லவா? நம் ஆடைகளை நாமே தேய்த்துக் கட்ட வேண்டும். அதில்தான் ஆனந்தம் இருக் கத்தான் சென்றது. அதோடு, நம் வேலையை நாம் செய்து கொள்ளும் போது பெருமீதம் உண்டாகிறது.

வடநாட்டுச் சோதரிகள் எவ்வளவு பணக்காரர்களாக இருந்தாலும் பத்து ரூபாய் மதிப்புள்ள புடவைகளைத் தான் தினசரி உடுத்துகிறார்கள். அவர்கள் ஆடைகளுக்காகச் செலவுழிப்பது மிகக் குறைவு. தினசரி துணிகளையும் நாம் நன்றாக உபயோகிக்கப் பழக்கித் கொள்ள வேண்டிய அவசியமல்லவா?

ஒருவரை முதன் முதலாகப் பார்க் கும்போது அவர்களுடைய உடைகளி னிருந்து அவர்கள் கண்ணியத்தை நிர்ணயிக்கிறோம். கதர் உடைகளைப் போட்டுக் கொண்டு உலகத்தில் எந்தப் பாகத்துக்குப் போனாலும், "காத்தி னாரினிருந்து வந்தவர்களா? இந்தியாவிலி ருந்து வருபவர்களா?" என்று கௌரவமாக விசாரிக்கிறார்கள். "ஆள் பாதி ஆடை பாதி" என்று பழமொழி ஒன்று வழங்கி வருவதை நினைவில் இருத்திக் கொள்ள வேண்டும். சத்தர்ப் பத்துக்குத் தகுந்தபடி உடை அணி வதும் ஒரு கலை.

நாம் அணியும் முறை பிறர் நம்மைக் கண்டு மரியாதை செய்யும் வகையில் அமைவ வேண்டும். பிறர் நம் ஆடை களை விசேஷமாக நோக்கும்படி கவர்ச்சி கரமான வகையில் அணிய வேண்டாம் என்பது என்னுடைய நான்மையான அபிப்பிராயம். இப்படிக்கு,

பூவாதேவி

பெஸந்தத்தின் பத்துணர்ச்சி

உங்களுக்கு
இன்றும்....என்றும்!

காஷ்மீர் பொக்கை டால்கம் பெளடர் கத்த
மஞ்சளம்பலம்! மிக்க மிருதுவாக உங்
கள் உடலில் வலந்தகை காணின் பத்
துணர்ச்சியை அளித்த தெனிக்கிரது-
உடலில் சம்பியலாத்ததுடனும் குளிர்ச்சி
உடனும் மணிக்கணக்காக வைத்திருக்
கிறது. அதிகப்படி சாத்த உறிஞ்சு-
கிறது... அரிப்பையும் எரிச்சலையும்
தணிக்கிறது... உங்கள் வசிகரத்
தையும் மென்மையையும் பரிமாடம்
வாக்குகிறது.

காஷ்மீர் பொக்கை

டால்கம் பெளடர்

ஆண்கள் விரும்பும் நறுமணத்துடன்

ஒரு காஸ்கேட்—பாஸாலில் தயாரிப்பு

காஸ்கேட் 1806 முதல் தாத்துக்குப் பெயர் போளது

கார்டை மெருகிக்கும்படி கர்ஜித்து, தன் விது பாயத் தவாராக நின்று வேங்கையைக் கண்ட குமாரசிம்மன், என்றும் தாமதிப்பாமல் குதிரை மேலேறித்து தரையில் குதித்தான். அவன் குதித்தவுடன் அவன் மேல் பாய்ந்தது வேங்கை. தன் கைவிரிசுத்த வேங்கை குதிப்பார்த்து - எவ்வாறு, வேங் வேங்கையின் மூதுகிள் பாய்ந்தது. குத்துண்ட வேங்கை அதிச ஆகிரோஷத்துடன் அவனைத் தாக்கிவது. வேங்கையின் மனிதரும் நுருகுவார போலுள் தாக்கித் கட்டிப் புரண்டனர். சற்றுநேரம் வேரு திரைமாகப் போராடியது வேங்கை. நேரு செருகப்பட்டிருந்த வேங்கை வேதனை அவிக்கிப்ப பலவிரிந்தது வேங்கை.

அதே சமயம், குமாரசிம்மன் தன் குத்து வானாய் வேங்கையின் கழுத்தில் குத்தினான். பலம் மிகுந்த குத்தைத் தாளாது ஒரு புறம் சாய்ந்த வேங்கையின் அடியலிற்றில் "சரி" என்று எங்கே பிரிந்து வந்ததென்று கேள்வாத இரு அம்புகள் வந்து பாய்த்தன. வேங்கை பெரிய ஈரையில் ஒரு முறை அழுது விட்டு மீளா தித்தினையில் அழித்தது! எதிர் பாராத இக்காலினையக் கண்ட குமாரசிம்மன், அம்பெய்த வீரனைக் காண வேண்டுமென்று ஆவல் மிகுந்தவனாகத் தலைவயத் தாக்கினான். தலைவயத் தாக்கியவன் ஆச்சரிவதிலும் திளகத்து திவ்ருள்!

அவன் எதிரே எப்போதாவ குதிரையில் கைவிரி வியதும், அம்பும் கொண்ட ஒரு அழகான மங்கை வந்தார்த்திருந்தான். அவ ளுடைய கண்டகன் வேட்டைக்கு வரும் வீரர்களிக் கண்டகன் குத்திருந்தது. கவரம் அளித்து இருப்பில் காலாதுடன் எய்திவளிக் தான் அம்புமங்கை. மங்கையைக் கண்ட குமாரசிம்மன், வேங்கையை ஒரு முறை அளர்த்துப் பார்த்தான். வேங்கை போய் விட்டது! நேரு அதன் முதுகில் செருகியிருந்த தன் வேங்கை அளர்த்து எடுத்தான். குருதிவட்டன் வெளி வந்தது அளறுடைய வேங். வேங்கை மகையில் எடுத்துத் கொண்ட அவன் மங்கையின் அருகில் வந்தான். குமார சிம்மனின் முகக்கனக் கண்ட அம்புமங்கை ஒரு கணம் தன்னை மறந்தான். வீரம் ஒளிவிகம் குமாரசிம்மனின் கண்கள் அவளை ஒரு முறை கைகுருகிப் பார்த்தான்.

"தக்க சமயத்தில் என்னைக் காப்பாற்றி வருவாற்றி, தங்களுக்கு என்மேன்றும் கடைமயப் பாட்டிருக்கிறோம்!" என்று குமாரசிம்மன், அவன் தாவித் கோட்ட மங்கை தன் திரைத் தாக்கான். மிகுக்கும் சூய்மாரமும் ஒருங்கே தோன்றத் குதிரையிலிருந்து கீழே குதித்தான். "இவ்வாறியும் நீங்கள் கோஸ் தி துங்கிகள்! நாங்கள் அவசரப்பட்டு விட்டோம். இரண்டு அம்புகள் வீசுவோம்!"

"வீண் அவன்! அந்த அம்புகளால் தான் வேங்கை பரவாகம் அனுப்பப் பட்டது! தங்கன் உதவிக்கு தந்தி! தங்களை யாவிரன்று அறிவ காமம்?" என்று குமாரசிம்மன்.

"என்னைப் பற்றி நீங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய காரணம்!" என்றான் மங்கை.

"உண்டு! தன்னைக் காத்தவரின் பெயரை அறிவ ஆவல் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டாகலாம்! அந்த ஆவலினால் தான் கோட்டென், கிருப்பமிருந்தால் கொத்துங்கள், இவ்விய வேங் வந்தபுறத்த விக்கி!"

"வந்தபுறத்தினதும் ஒன்றும் கெடக்காது! தான் வகுக்கிறேன்!" - வேரு வேங்கைக் குதின மீது ஏறினான். ஆனால் அத்தோ! எவ் டுமுகி விட்டது! கீழே விழும் சமயம்! நிம செனை குமாரசிம்மன் விழ இருந்தவனை அப்படியே தாங்கிக் கொண்டான். அந்த வேகத் தித் கைவிரிசுத்த வேங் தழுவி விட்டது. "குதிரை கவரி செய்யும் பொழுது அதிச

நாக்நிரதையாக இருக்க வேண்டும். ஏறும்
பொழுது இன்னும் நாக்நிரதையாக இருக்க
வேண்டும்!" என்று உறிய குமாரசிம்மன்
தன் பிடியிலிருந்து மயக்கையைப் பார்த்தான்.

"தங்கள் உபதேசத்துக்கு நன்றி!" என்று
உறிய அவன், மறுகணம் குதிரையைக் கண்டி
விட்டான். குதிரை நாதுகாய் பாவச்சலில்
விளம்பியது! உயர்த்த நூதிக் குதிரையானை
பாய் கண்டடித் திறக்குறும் வெகு தூரம்
சென்றுவிட்டது. குதிரை செல்லும் திக்கையே
வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த குமார
சிம்மன் தன் நிலையு வந்தவனாக, தன் குதிரை
யில் ஏறித் தன் வழி செலுத்தினான்.

யானோடு கடங்கலுமின்றிக் குதிரை ஒரு
மையின் அடிவாரத்தில் தின்றது. குதிரையை
நிறுத்தி விட்டு உட்புகுந்தான் குமாரசிம்மன்.
மையின் அடிவாரத்தில் பெரிய குகையினான்

செல்லும், அங்கே பிம்பசேனன் போன்ற
இருவர் உருவின் வானோடு வந்து
நின்றனர். அவர்கள் உள்நே நுழைந்த
குமாரசிம்மனைக் கண்டதும் மரியாதை

போடு வணங்கினர்.
"எங்கோரும் வந்து
விட்டார்களா?" என்
றான் குமாரசிம்மன்

“ஆம் பிரபு! தங்களுக்குக் காத்திருக்கிற இராகன்!” என்றார் இருவரும்.

தன் வேல்களில்லாவிடமாக எடுத்துக்கொண்டு போட்ட குமாரசின்மன் வேகமாக மந்திரேனுவாழிப்படியை அடைந்தான். அங்கே விளையுமாறு கூடம் ஒன்று இருந்தது. அங்கே பசுமணிதரன் கூட்டமாகக் கடிப்பிடுத்தனர். அவர்கள் யாவரும் குமாரசின்மனைக் கண்டதும் “காழ்க குமாரசின்மன்! காழ்க சித்தூர் கத்திரும்! ஜெய் பஸாணி!” என்று பசுமனாகக் கோஷமிட்டனர்.

தம்பலானின் ஆரவாரங்களைக் கேட்ட குமாரசின்மன், அன்போடு அணைவுக்கும் தயி வணங்கினான். பிறகு அங்கு போடப் பட்டிருந்த ஆசனத்தில் அமர்ந்தான். அவன் கண்கள் ஒரு முறை கூட்டத்தைக் கழன்று பார்த்தன. அவன் முகம் சாறுபட்டது.

“ஜெயசின்மா! எங்கே பிரபாகரன்? என் கூட்டத்திற்கு அவன் வரவில்லை! அவனிடமிருந்து கட்டிப்! அவன் இங்கே வராததற்குக் காரணம் என்ன தெரியுமா?”

“காரணம் எங்களுக்குத் தெரியாது! பிரபாகர சின்மனைத் தவிர, மற்ற யாவரும் வந்து விட்டார்கள்! பிரபாகரன் எங்கெங்கு மூக்கிலும் என்று எங்களுக்குத் தெரியும்!”

“ஏன் அவன் வரவில்லை! ஏதாவது ஆபத்தாக இருக்கிறதோ... ஒரு வேளை...”

“கிரோட்களிடம் அகப்பட்டிருப்பாரோ என்று பயப்படுகிறீர்களா? பிரபாகர சின்மன் சாதாரண மானிடர்! மானிரன்! அவனுக்குத் தீவிரமற்ற இந்த நாட்டின் யாருக்குமே முடியாது! அவருடைய வீரத்தில் எவர்கூட

சிறிதும் சந்தேகம் இல்லை! வராததற்குக் காரணம் பன இருக்கையாம்!” என்று உதயவாழ குமார சின்மனின் அருகில் வந்த ஜெயசின்மன் திருக்கிட்டான். “தயவு! இதென்ன! இந்த காயங்கள்! யார் தங்களைத் தாக்கியது?”

இதைக் கேட்டதான் தாமதம், குழப்பிப் பிடுத்த அணைவும் முடிவத்து குமாரசின்மனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். ஒய்வோருவரும் ஆத் திரத்தோடு தடித்து நின்றனர். தயவுகூடத் தாக்கிய கிரோதிலைப் கண்டதன்மூலம் வெட்டிபோடத் தயாராக நின்றார்கள்.

“பொறு! ஜெயா! எங்கள் கிரோதனைத் தாக்கவிலை! வேகத்தைத் தாக்கிவது!”

“வேகத்தை! கொன்று விட்டார்களா? உங்கள் வீரம் காழ்க!” என்று ஜெயசின்மன்.

“வேகத்தைத் தாக்கப்பட்டு தான், ஒரு மகன்களால் காப்பாற்றப்பட்டேன்! வேகத்தை இறத்தது! அது இருக்கட்டும். நேரமாகி விட்டது. தம்பலானே! தான் கூட்டத்தை ஆரம்பிப்போம்!” என்று குமார சின்மன். அணைவும் தத்தம் இடத்தில் சென்று அமர்ந்தனர். குமாரசின்மன் கண் ஆசனத்தை விட்டு எழுந்திருந்தான்.

“என் அன்புக்குரிய அருமை தம்பலானே! இப்பொழுது தான் உபைபா நகரம் கைக்கோர்போர் எங்கள் அபாயகரமானது என்பது உங்களுக்குத் தங்களுக்குத் தெரியும்! தம்பலானே! மன்னன் கொடுக்கிறான். உன் கொஞ்ச கோவ்வா அங்குக்கு வீழ்விட்டது! வகிமை பொருத்திய நம் படைவை இது பருகுகளாகப்

கால்கேட் குளோரோபில் ஈறுகளை பலப்படுத்துகிறது வைத்திய சோதனை நீடுபிக்கிறது!

**ஈறுகளைப்
பலப்படுத்து
கிறது!**

**வாய் நாற்றத்தை
அதி தீவிரமாய்
ஒழிக்கிறது!**

**சொத்தையாக்கும்
கிருமிகளை
ஒழிக்கிறது!**

கால்கேட் குளோரோபில் ருத் பேஸ்டை வழக்
கமாகத் தேய்ப்பதால், குளோரோபில் மூலம்
அது ஈறுகளைப் பலப்படுத்துகிறது.

வேறு சாதாரண பற்பசையை விட மிகமிகத்
தீவிரமாக வாய்நாற்றத்தை கால்கேட் குளோ
ரோபில் ருத் பேஸ்ட் ஒழிக்கிறது என்பது குக்
லான் உண்மை.

கால்கேட் குளோரோபில் ருத் பேஸ்டை ஒவ்
வொரு முறையும், சாப்பிட்டவுடன் தேய்ப்ப
தால் பல எழுமலை அரிக்கும் நாச அயிலங்க
ளும், அவற்றை விளைவிக்கும் கிருமிகளும்
குறைகின்றன!

வேறு எந்த பற்பசையிலும் கிடைக்காத வீரியகுளோரோபில்

குத்தகைக் கிருமிகளால்
மன களை.
மதுபான தீவிர
யுள்ள கால்கேட் குளோரோ
பில் ருத் பேஸ்டை குத்தகை
கால்கேட் குளோரோபில்

**குளோரோபில் ருத் பேஸ்டின் பூரண
நன்மையகிடைத்தரும் விசேஷ கால்கேட் குத்திரம்!**

தீசில் களையும் குளோரோபின்ஸ் சேர்த்தது.

பிச்சிடுதல்! ஒரு பறுதி நகரத்தின் பாருத்
தெய்வ வணக்கம் பிரபலம் சிம்மலிபு
இருக்க வேண்டும். மந்திரை பறுதி இங்கு
இருக்கட்டும்! அங்கிலியில் ஆதிக்கத்தை
வெட்டல் கிவல் எதிர் வேண்டும்! ஒன்று
செய்து ஒன்றுமையும் இருப்போம் என்று
உறுதி பங்கித்திரகாரா!"

உடனே அவ்வரும் ஒரு குரலாக, "தேவத்
தில் விடுதல்கார, எங்கள் உடல், பொருள்,
ஆகிய அனைத்தையும் அப்பயன்க்க நாங்கள்,
என்றும் தவாரா இருப்போம்! இது எங்கள்
வாணிக் மேல் ஆகா! அங்கு பவானியின்
பிது ஆகா!" என்றார்.

தம்பிரானின் உறுதியைத் கேட்ட குமார
சிம்மன் மனம் திம்பிப்படைத்தவனாக, "நம்
வது, நீங்கள் செல்வவா?" என்று உத்தர
விட்டான். தம்பிரான் அவ்வரும் எழுந்த
மேனியில் சென்றார், வாயும் சென்ற
பிறகு குமாரசிம்மன் தன் அறையினால்
தாழ்த்தான். அந்த அறையினால் பவனித
மான போரித்தால்கின் வரிசையாக வைத்துப்
பட்டிருந்தான்! மையமாக விளக்கிய ஒரு
மாட்டிக்கு, ஒரு வீராகக்கியில் படம் வைத்
தப்பட்டிருந்தது! வீரரும் சாத்தரும் ஒருவரே
பிரதிபலித்த அப்பொத்தின். அதன் பக்கத்
தில் மந்திரை படம், அரச உடைவுடன் உயர்வு
ஒருவரின் உருவம் வைக்கப்பட்டிருந்தது.
தொண்டுகூரில் உலக ராஜாபரணங்களும்
அந்த வீரன் அணி செய்தான். இரு படம்
எனக்கும் அந்தவந்த மயக்கம் போடப்
பட்டிருந்தது! அந்தப் படங்களுக்கு அருகில்
சென்ற குமாரசிம்மனின் கால்கள் வைக்கின! இரண்டு
சொட்டுத் கண்ணீர் வழிந்தது!

"அம்மா! நம்மனின் உட்காண்பது, விடு
தலிப் போரைத் துவக்கி விட்டோம், தங்களை
தவறல்களாகக் கொண்டு நாட்டை அபகரித்
துக் கொண்ட செங்கில்களை ஒழிக்க நட
வடிக்கையை எடைபெறுகின்றது. நாட்டின்
விடுதலிப் போரை நடத்தும் உறுதியை
எனக்கு அருள் வேண்டும்!" என்று அவன்
வதிராமன் உற்றுப் பவமாக வெளிவந்தது
குமாரசிம்மனின் கால்களினால். அந்த உயர்வு
மத்தில் அசரில் போகத் ஒரு குரல் பின்பு
விடுத்த எழுந்தது.

"செங்கில்கள் என்னையும் வேண்டாம்!
குமாரசிம்மா! உன் குழந்தனின் வாயும்
வெற்றி வடையும்! தேவனின் உற்பத்தி நம்
வாழ்விலேயே விடைபாது! திரவயம் நித்தரர்
விடுதலிவடையும்!"

சிம்மனாக ஒங்கியுண்ட இவ் வாக்வி
வர்கள் குமாரசிம்மனுக்கு மதிக்கையுட்டின,
அவருக்கு எதிரே ஒரு வீரன், தேவன்
உருவத்துடன், ஆளாபரணங்கள் தீவர
சென்றிருந்தான்.

"பிரபாகர்! நீயா? எப்பொழுது வந்தாய்?"

"தாறு!" என்று பிரபாகர். "தவய
னின் குரல்செட்டுத் தானாத தாய், பூவொத்த
நிலிருக்கும் என் கைத்தன் கண்ணீர் விடு
கிலும்! நீ போய் அணங்குத் தெருதல்
சொன்னு!" என்று அனுப்பினான். உடனே
ஒட்டொடியும் வந்தேன், தம்பிரனத் தேவன்!"

"இன்று நீ ஏன் உட்காத்திருக்க வரவில்லை?
இங்குதான் தாமதம் ஏன்?" என்று விவரபடம்
கேட்டான் குமாரசிம்மன்.

தமிழகத்தும் தமிழாத்தத்தும் புத்திரர்
தந்த உலி எப்பிரமணிய பாரதியானின்
குரபகத்தை வரும் 383 நாளும்
தமிழர்கள் கொண்டாட வேண்டும்
என்று தாய் கருவியெனும். ஏன் 383
நாள் என்று வகையவாத செப்பிரை
மென்றால் வருஷத்தின் அதற்கு மேல்
அதித நாட்கள் இங்காவையினுத்தான்.

—உய்கி

"இன்று மன்னாளு இருக்கும் செங்கில்கள்
என் நாட்டினே வகைத்ததன் துண்டி விட்ட
வகைக்காரர்களின் கண்டுபிடிக்கக் கருமவான
நடவடிக்கைகளை எடுக்கப் போகிலும்! அந்
நடவடிக்கைகளை அறித்துவரத் சென்றிருத்
தேன்! அது இருக்கட்டும் குமாரசிம்மா! உன்
கண்ணின் கைக் வேண்டிய காரணம் என்ன?"

"அங்கிலியின் அடி பணித்து திம்பென்,
பிரபாகர்! அதன்கு ஒருவேளை கண்ணின்
கைக் பிடுக்கவாய்!"

"குமாரசிம்மா! தான் ஒன்று உங்களைக்
கேட்டப் போகிறோம்! பதில் சொன்ன
வாயா?" என்று கேட்டான் பிரபாகர்.

"தவாரா இருக்கிறோம்!"

"குமாரர்! இதை நம் முன் இருக்கும்
இப் படம் காண்பவானியின் படம். இது
அசனின் படம்! அவர்தான் உன் தந்தை
என்கு. பவானிதான் உன் தாய் என்கு. இவ்
வாழ்க்கைக்கு முன் இருத்த சந்திராவதி
பார்?" என்று கேட்டான் பிரபாகர்சிம்மன்.

"பிரபாகர்! இத்தனை நாள் என்னுள்
புகைத்து கொண்டிருக்கும் இரகசியத்தை,
இன்று கிளறினாய், சொத்தகிறோம், பிர
பாகர் சிம்மா! வேனியில் அப்பொத்தயினில்
அமருவோம்! கேள் என் சொகக் கைதவா!"

*

தீர் துடித்திரர்களின் உதவிடமான,
வீரம் குன்றாத ஜென்ம பூமிவான, நித்தரின்
கோட்டை வானினில் போர்ஜரகை எந்தம்
மக்களின் பரபரப்படைவ வைத்தது!

"வீர ராஜபுத்திரர்களே! நிரண்டென்கு
உன், பொருக்கு, சொர்த்து கித்த உகை
னுக்கு மகிழ்ச்சிதரும் செப்பி! நித்தரின் கைத்
நிரத்ததப் பதிக வகுதிலும் கொடுக்கோ
என் செங்கில்களை. அவ்வரும் ஒன்று சொருக்
கன்! குழியடிப்போம் செங்கில்களை! புதுப்
படுவகை! ஜெப்பவானி!"

மக்களின் மகத்தியை வீராவேத்ததத்
கிண்பியது வீரனின் பெருங்குரல்! அவனின்
விலை எதிர்க்க ராஜபுத்திரர்களை அகிலரும்
ஒன்றுசேர்த்து விட்டனர்.

படைகள் புதுப்படும் தீரம் வந்தது!
கோட்டை வகைகைத்திடு செருதிபதி வீர
சிம்மன் படைகளை அவ்வகுத்த தித்திலும்,
அவ்விவனின் ஆக்கிரமீப்பை அடியொரு
அழிக்க, ஒய்வொரு வீரனும் கதாவையான
திவ்ரன்! அது எவயம் அரண்மனையிலிருந்து
வெளியப்பட்டார் மன்னர் வீரசிம்மா! பெயர்

மாந்திர வாக்யம்

கடவுள் உயரமாகத் தொழில் செய்கிறான் என்றுகூறுகிறான். அவன் அண்டமோடிகளைப் படைத்த வண்ணமாகவும் காத்த வண்ணமாகவும் அழித்த வண்ணமாகவும் இருக்கிறான். இந்த நிலை வேறொரு ஒரு செயல்பாடு கடவுளால் செய்ய முடியுமா? கடவுள் எல்லாவற்றிலும் சிறந்தவன்.

குடிகெத்தவனா வீரவீரமெனக் களித்தார் மன்னர்! மாந்திரப் போர்க்காலம் விளங்க, போர்க்கிரட்டம் தன்மிக் கொள்கை, கம்பீரமான தொத்தத்துடன் வந்தார் மன்னர். அருளுடைய பக்கலில் அவருடைய அன்புக் குழி மிக்கியார் பவானி தேவியும், வீரமன் குமார சிம்மனும் உடன் வந்தனர்.

வெளியே வந்த மன்னரைக் கண்ட போர் வீரர்கள் குறுகைத்துடன், "ஹூம், வீர சிம்மன்! வரிக் கித்தார் கத்திரும்!" என்று வீர கோஷமிட்டனர். ராணி பவானி தன் கையால் வணங்குகு மகன் ஆரத்தி எடுத்தான். நெத்தில்க் திவகம்பிட்டு, பவந்த கோஷத்துடன் படைகள் புறப்பட்டன.

பவானி போகில் குயிலொரு கட்டத்தையும் ஆரம்மணியிலிருந்தே தெரிந்து கொண்டு வந்தாள். தன் நாட்டுப் படைகள் செயல்பட வீர காண்களைக் கேட்டு, அவள் நெஞ்சம் மிகுந்தியாக் திறந்தது! ஆனால்..... ஒரு வந்தான் ஒரு வீரன். வரும்பொதே அவதிக் கொண்டு வந்தான்.

"நாயே!" என்று அவதிக் அவன் "மன்னர் கொல்லப்பட்டார்! படைகள் திவ் குளித்து விட்டன! பீக் வாக்கி ஒருவேளா! தப்பித் தான் செய்கிறது என்பதறியாமல் தவிக்கிறார். செவ்விக் காக்க குங்கெது கிறார்!" என்று கத்திரும்.

"மன்னர் மாண்டார்!" என்ற கொல் அவருடைய குழியில் பீக் கைக் கொல் தாக்கி வது. "தடாக!" என்று கிறே காந்த் தான். பவானி பெண்டன் குடி வந்தாள். கிறே கெத்த பவானியைத் தாக்கி எடுத்துக் கட்டிகில் கிடத்தினார். அது சமயம் வெகு வேகமாக உண்ண வந்த சேனாதிபதி கித்தமன் பவானியை நிலை கண்டு கைக்கென்க. சிறு நெரு கழித்துக் கை கிழித்தான் பவானி. தன் எதிரே தொனிக் காயத்துடனும் திவ்விக் வழியும் இருத்தத்துடனும் தித்தும் தப்பித் தவல் கண்டான். ஆத்திரம் அளவு கெத்தது.

"தப்பித் தான் காண்டார் எப்போதையும், படைகள் எதிர்க்க முடியாமல் பீக் கைக்கி வருவதையும், தெரிவிக்கலா ஆன் அனுப்பினீர்கள்? கத்திராக் மன்னருடன் சென்றீர்? தெரிவிப்பதன் திரும்பி வரலா?" என்று பவானி ஆத்திரமாகக் கத்தினாள்.

தன் குளித்து கெல் சேனாதிபதி அவளாகத் தாக்க குந்திப் போனாள்.

"நாயே! வீரம் திவ்வாது எதிர்க்கவிக் கி அவனியை! நயவருகக் செயலிக் திறமை படைத்த வீரோடுகை தத்திரமாக மன்னரைக்

கொன்று விட்டனர்! தான் எப்போதோ கெத்துக் கொன்கியும் தன் படைகள் கைக் கத்திர இருத்தவிட்டன தாயே! போருக்குப் பவந்த அளவிக் கைக்குக் குளித்து கொல் வரவிக் கி கோழியைக் கித்தமன்! தாயே, ஒரு வேண்டுமோ. இதுதே வேண்டுமோ!"

"என்ன?" என்று பவானி.

"நாயே! தவ்வியும் தவ்வன் மகன் எவ்வன் வருக்கலா மன்னர்-இப்பொழுது இவ்வாசராக குமார சிம்மனையும் கோட்டைக்கு வெளியே பத்திரமாக வழி பனுப்பிக் வந்தேன்! தாக்கையும், இவ்வாசரும் தப்பி விட்டார்கள். கோட்டையின் பாதுகாப்பினை கவந்திருக்கும் தனிப்படைகள் கெத்தி, எவ்வாப் படைகளையும் ஒன்று கொத்து எதிர்க்கப் போகிறேன் செவ்விக் காக்க! எவ்வன் கவிராப் பத்திக் கவ்வியவிக் கி!"

பவானி கவ்வியிக் வழித்த தீவரத் துடைத்துக் கொண்டாள். "ஆத்திரத்திக், ஆராமம், மனது புறப்படுமிக் எதெதோ செய் விட்டேன்! தப்பிவிடாரே! அதனும் வருத்தம் அடைந்தேன்! எஞ்சியிருக்கும் படைகளினைத் திரட்டுகங்கள்! நானே திவ்விக் கவ்விக் கொரை தட்டிவிடுவோம்!"

திவ்வத்தான் தப்பித் தாயே! தாக்கலா! போருக்குத் தாக்கலா புறப்படு கித்தமன்! தப்பித் தான் இருக்கும் போது தான் போருக்குச் செய்வதா! தாயே! கொல்லாமல் கொன்றுதெது தவ்விக் குங்கொரு காக்கிவரும்! தான் ஒரு குந்திரும் செய்விக் கிவ்வியே?"

"தப்பிவிடாரே! தவ்விக் குந்திரும் கொல்ல விக் கி தான்! என் கவ்வத்ததைக் கொல் கொல்! தான் போருக்கு வருவாத வாராளும் தடுக்க முடியாது! மன்னர் மாண்டதும், வெத்தி தித்தமன் எவ்வன் கைப்பாக்கி கித்திரும் செவ்விக் காக்கிப் புறமுதுகிட்டு குங்கெவ்வியாய்! குமார சிம்மனும் பத்திரமாக வேடுருவிக் கிவ்வியே அனுப்புகிறேன்!"

கவ்வாணியை வணக்கியவண்ணம் தப்பித், வெளியே சென்று! பவானி உண்ண திரும்பினாள். தட்டத் திவ்வியைக் கவ்வியாது, வரப்போரும் அபாயவிக் கைவராத பாக் கவ்வியும் குந்திரும் கட்டிகில் படுத்துதற்கும் குமார சிம்மனும் பார்த்தான்! கவ்விக் கைவராத மனத்துத் திடப்படுத்திக் கொண்டபீக் தன்னுடைய தொழி சத்திரா வதிகைப் பார்த்தான்!

"சத்திரா! குந்திரும் குமார சிம்மன் உன் கிடும் குப்படைக்கிறேன். தாக்குக் வருக்கலா இவ்வாசராக தொழியை உன்னிடம் கிட்டுச் செவ்விக் காக்க. திவ்வியுடன் நாட்டை கிட்டே குந்திரும். தான் திரும்பாவிதும் அவனை வீரனாக காப்பது என் பொறுப்பு!" கவ்விக் கைக்கியை கொத்துப் பொழுது அவன் குரம் தத்திரத்தது! தொழியிடம் தன் குக்க் கொடுத்ததைத் தத்தான். கவ்வியொக் ஆன் மாயப்படுக்கவண்ணிக் குந்திரமிட்டான் பவானி. தொழியை வெவ்விக் அனுப்பினாள். அன்னபொருக்கலா கித்தமன்கித்திரும் பவானி, கட்டிகில் பார்த்தாள்! மனத்துவரம் திரும் கை குந்திரமிக் கட்டிகில் குந்திரும் பத்திரக் கொண்டு வந்தாள்.

(மகிந்த இரத்திக் குடியும்)

GEVAERT

கேவர்ட்

எல்லா 35 mm சிறிய காமிராக்களுக்கும்
விசேஷ பிலிம்களை அளிக்கின்றன

பொதுவான அம்சங்கள் :-

கேவாபான் 27

அதிநேரத்தியான க்ளரென்ஸுடன் கூடிய நடுத்தர வேகமுள்ள ஒரு பாங்ரோமாடிக் பிலிம், பெரிய அளவில் போட்டோகிராஃபி எஸ்வாரிஜ் செய்வ மிகத் தகுதியானது. எல்லா கவர்சனையும் தத்ரபமாக எடுத்துக் காட்டும். தூரத்திலிருந்தே படங்களை தன்ரு எடுக்கலாம்.

கேவாபான் 33

வீட்டிலுள் செயற்கை வெளிச்சத்திலும் சூரிய வெளிச்சத்திலும் மிக வேகமாகப் படமெடுக்கக் கூடிய ஒரு சிறந்த ரக பாங்ரோமாடிக் பிலிம், அதன் வெகு வேகமாகப் படமெடுக்கும் தன்மை வேறுபாடற்றமான போதிய வெளிச்சமில்லாத சூழ்நிலையிலும் கூட எல்லா படங்களையும் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. பத்திரிகைகளுக்கான படம் எடுப்போர் மிகவும் விரும்பி வாங்கும் பிலிம் இதுவே.

கலப்பமாகப் பகல் வெளிச்சத்தில் பிலிமைப் பொருத்தி, 20 மீட்டரும் 36 படங்களை எடுக்கக் கூடியதாக கேவாபான் 33 ன்று பிலிம்கள் உள்ளன. எல்லா கேவர்ட் வியாபாரிகளிடமிருந்தும் கிடைக்கும் பகல் வெளிச்சத்தில் பொருத்தக் கூடிய கேவர்ட் பிலிம்களை வாங்கி பணத்தை மிச்சப்படுத்துங்கள்.

“இத்தியங்களின் வாழ்க்கையும் விதங்களும்” என்ற புதிய கேவர்ட் போட்டோக் கலைப் போட்டியில் ஒரு பெரும் தகையைப் பரிசாக அடையும் பரிசுகள் ரூ. 4000க்கு மேல்

முழு விவரங்களை உங்கள் கேவர்ட் மலரிடமிருந்து பெறலாம். பிரதி வியாழன் இரவு 8 மணிக்கு இவர்களை வானொலியில் (41 மீட்டர் பாண்டிக்) “போட்டோ மேலா” என்ற நிகழ்ச்சியைக் கேளுங்கள்

ALLIED PHOTOGRAPHICS PRIVATE LIMITED

அக்டு போட்டோகிராபிக்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்
கனடா ரிசுர்ட்ஸ், ஹார்க்லேட் ஸ்ட்ரீட், பம்பாய்-1

போஸில்

மெடிஸினல் காஸ்டர் ஆயில்
தற்சமயம் பில்பர்ப்ருப் மூடிகளு
டன் இருப்பதால், வேறு எவ்வித
காசை கலப்பிலிருந்தும் காப்பாற்
றப்படுகின்றது. மூடி சரிவாக
இருக்கதாலொழிய வாய்க்காதீர்கள்.
மீண்டும் ஆப் கவரலிடி இருக்கிறதா
என கவனிக்கவும்.

போஸில்

மெடிஸினல் காஸ்டர்
ஆயில்

ஒன்றுதான் பில்பர்ப்ருப்
மூடிகள் கொண்ட
பாட்டில்களில்
வருகிறது

கலப்பற்ற
காஸ்டர்
ஆயிலுக்கு . . .

மூடியின்
பில்பர்ப்ருபை
கவனியுங்கள்

போஸில்

தயார் செய்து 1911, பக்மன்-2.

ஸ்டாக்கெட்டுகள் :

மெஸர்ஸ் ராஜன் ஸ்டோர்ஸ்

41, நேதாஜி கபாஜி போஸ் ரோடு, தெப்பக்குளம், திருச்சிராப்பள்ளி

புன் ரிபுட்டர்கள் :

மாதவன் மெய்க்கல் ஸ்டோர்ஸ், செந்திண்ட, திருவனந்தபுரம்

செய்தி ராகவ

[அய்யாபாத்த சுவரீயன் காரியாலயத்தினர் பிராரம் செய்திருக்கும் 'சத்தியமே தேய்வம்' என்னும் கார்தி வசன மஞ்சரிவிருந்து ராஜாஜி எடுத்த எழுதியது]

43

புத்தர், கடவுள் இருப்பதாக நம்பவில்லை என்று பலர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். சில நூல்களிலும் அப்படியே எழுதி யிருக்கிறார்கள். இது சுத்தத் தவறு. பெளத்த மதத்தில் முக்ஷிய உபதேசத்துக்கு இது விதிராதமாகும். கடவுள் இல்லை என்றால் புத்தருடைய உபதேசமெல்லாம் பயனற்றுப் போகும். புத்தர் நால்திகர் என்று சொல்வது உண்மையல்ல. கடவுள் பெயரை வைத்து அந்தக் காலத்தில் நடைபெற்ற பல கெட்ட விஷயங்களை அவர் நிராகரித்தார். அவரை நால்திகர் என்று எண்ணிக் குழப்பியதற்கு இதுவேதான் காரணம். யானையாவது சகவரன் துவேஷிப்பான் என்றால், அத்தகைய சகவரன் இல்லை என்று புத்தர் கண்டிப்பாகச் சொன்னார். பூமியை யானும் அரசர்களைப்போல் அக்கிரமம் செய்யும், பொருளுக்காக அறிவாயமாகச் சிலரை விரும்பியும் சிலரை வெறுத்தும் வரும் ஒரு கடவுள் இல்லை என்றுதான் புத்தர் சொல்வார். ஜீவ வரீயவை செய்து அதைப் பூணையாகச் சமர்ப்பித்தால் அதைப் பெற்றுக் கொண்டு சத் தோஷப்படுவார் என்று எண்ணிய அறிவாயமையை அவர் மிகவும் வெறுத்தார். ஆண்டவன் படைத்த சாதுப் பிராணிகளின் உயிரை மாய்த்துச் செய்யப்பட்ட யாகங்களாக் கடவே கூடாது என்று சொன்னார். ஆகவே புத்தர், கடவுளை அவனுக்கு உரிய அரிபாசனத்தில் அமர்த்தினார். அவ்வளவே யோழிய, 'அவன் இல்லை' என்று சொன்னதில்லை. கருணை வள்ளலான சகீசை மறந்து ஒரு குரூர அரசனை அவனுக்குப் பதிலாக வைத்துப் பூணை செய்ததை ஒழித்து, மறுபடியும் உண்மை ஆண்டவனுக்கு மக்கள் உன்னத்தில் இடம் செய்தார். வாழ்க்கையில் இன்றியமையாதது சைம். பிரபஞ்சத்தின் ஆட்சி முறையே தருமம். அது என்றும் மாறாமல் நிலையாக நிற்கும் என்று புத்தர் நிரிந்து மதத்தில் சொல்லப் பட்டிருப்பதை ஊர்ஜிதப்படுத்திச் சொன்னார். தருமமே கடவுள் என்று சொன்னார்.

ஈசனுடைய செங்கோலும் சட்டமும் திரந்தரமானது. என்றும் மாறுபடாது. அவன் வேறு; அவன் சட்டம் வேறல்ல. அவனுடைய பரிபூரண உபாவத்துக்கே தருமம் என்று பெயர். பெளத்த மதத்தில் கடவுள் இல்லை, தருமம்தான் உண்டு என்று சிலர் அதைப் பற்றிக் குழப்பிக் கொள்வதற்கு இதுவே காரணம். இதனுடையே நிர்வாணம் என்றால் இன்னது பொருள் என்று சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாமல் வாதித்து வருவதும், நிர்வாணம் என்றால் சூன்யமாகப் போவது அவ்வ. புத்தருடைய சரித்திரத்தினின்று நான் அறிந்து கொண்ட முக்ஷியத்துவம் என்னவென்றால், நமக்குள் இருக்கும் குற்றங்கள் எல்லாம் கழிந்து முற்றிலும் நிர்மலமாவதுதான் நிர்வாணம். மாகக் தீர்ந்து அழிந்து போக வேண்டிய தெல்லாம் அழிந்து விட்டுப் பூரண சுத்தப் பொருள் ஆவதுதான் நிர்வாணம், நிர்வாணம் என்பது மயானமல்ல. ஆத்மா தனக்குரிய விடுதலை பெற்று வீடு அடைந்து பெறும் பேரீன் பமே நிர்வாணம்.*

[வக் தித்திய 24-11-27]

கீடவுளுக்குக் கற்பித்த குரூர வட்சைக்களை அகற்றிவிட்டு உரிய ஸ்தானத்தில் அமர்த்தியது போக, புத்தர் உலகத்துக்குச் செய்த பெரும் பணி ஜீவ கருணைய உபதிசம். எந்தப் பிராணியின் உயிரையும் துன்புறுத்தலாகாது என்று புத்தர் போதித்த உபதேசமே அவருடைய சிறந்த பணி.

[வக் தித்திய 26-1-27]

* 'நிர்வாணம்' என்பது பெளத்த மதத்துக்கே உரிய தனி மொழி அல்ல. பகவத்கேத இரண்டாவது அத்தியாயத்துக் கடைசி கரோசுத்திக் தித்தரோகங்கை வணமாம். அந்த அத்தியாயத்திக் உபதேசிக்கப்பட்ட முறைகளை மனதில் கர்த்தராக 'நிர்வாண'த்தை அடைவாக எடுத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் துந்தரவது அத்தியாயத்திக் 21, 25, 26வது கரோசுகளினால் ஆரவது அத்தியாயத்திக் 15வது கரோசத்தினால், 'நிர்வாண' நிலையைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. 'நிர்வாணம்' என்பது வீடு அல்லது முக்தி.

காசி யாத்திரை

[பெரிய "கொண்டை" விட சிறிய
விட... மார்புக்கு வளை
நெருங்க சந்தர்ப்பம் மார்பு
வளைவதற்கு!]

[கணபதி ஸ்தலத்தின் காவியத்தில் சீர்மலர்
விநாயகம் எடுத்த மாதத்தில் போலகதை
நடவிட்டு ஒரு சிறிய ஸபாசாகக் கூட்டம்
வெகு விபரமாக நடப்பெற்றது.]

தமிழன் தனதுமகன் தாய் - நம் குடும்ப வளப்பதி அழகத்தில் தும்பிக்கை போலத் துள்ளும் விதாவலம் மாந்தரவாழிப் போலத் தழைக்கெய்வம் தும்பை நரும் செய்தி. தாய் உட்க, பொருள், திருமன வாயுத - வாயுத வாயும் தியாவம் செய்து. அங்கத்தினை வளர்ப்பதற்கென்றே கத்துப் பிழைமச்சாரியாக இருக்கும் 'பிழைச்' துள்ளும் விதாவலம். அங்குடல் வளர்ப்போதும் பிழை தினைத் தும்புக்குவெறுவதும் கவ்வாணம் செய்துகொண்ட செளரியோவம் கவ்வாணம் சித்திரமும். தும்பைத் தோதும் வித்திருக்கும் துள்ளி வளவம் பெருமாவதற்கு அபத்து கற்பட்டதன் இத்தாயின் வளர்ப்புதான் சிவமாவம் கொண்டு பிழைமச்சாரியை அங்கத்தினை தும்பிக்கை செய்து நடத்தி வரும் துள்ளிச் செவிதாவலம் தும்பு உரிவது. 'காசிதும்பு போலுதும் செய்து தோவியாத' எப்பதுபோல் அபி காசிதும்பு செய்துதும் அங்கத்தினை உட்கியம் அங்கத்தினை விட்ட அங்கத்தினை எப்பது உததி. தும்பு அங்கத்தினை

(a) *අනුමාන* අනුමාන අනුමාන
 අනුමාන අනුමාන අනුමාන
 අනුමාන අනුමාන අනුමාන
 අනුමාන අනුමාන අනුමාන

ஆய்வுக் கட்டுரைகள்

[illegible]

பாண்டி விவகாரத்தை :- சங்கத்தின் தீவிரமான போன்ற விதாயகம் மாநிலவாசியின் போன்ற பெரும் அறிஞர்களே, அவருடைய உணர்வு சங்கத்தின் உயர் மூலமாக இருந்து வந்தது. இக்கால யோக்கியத்தில் அந்நகரம் கவி 'இன்னுக்கல்' போன்ற குத்து நகையின் கருத்துப்படி, அவரது நாலகலானை 'மொர நமோ சாரமோ' மாமனார்-வாறு முதல் வரையில் 'முதலியை இன்னுக்கல்' கருத்து நகையின் திறத்த உணர்வு போன்ற திறத்த 'பாண்டி' காக உதவிய. இதர திறத்தகால போன்ற உணர்வு உணர்ந்துடன் போன்ற ஆக்கமாக வர வாரும் சங்காலகலின் பாறதகைய பின்பற்றுகம் இன்னுக்கல் திறத்த 'கணபதி' கலாக்கிய பெருமை திறாயகத்தின் நகல் வரையோ வாரும் வாரது திறாயகமாக 'சங்கியி' போன்ற கோடுக்கலாம். அதற்ககைய உணர்வு பாண்டி தகைய கிட்டுப் பிவிந்து கங்குல் நகல் இருதகைய ஒட்டமே திறத்த கிட்டுப் போன்ற இருத் திறத்த. தாரிவாறுக்கு வாரும் பட்டமியின் உணர்வுப் போன்ற, காலிக்குத் தெல்லும் வாரி கிணரகலின் இத்த வாருக்கு வரது கிணரகலின் வரது திறாயகத்தின்போமாக. அவரது வாரி யோக்கியகலின் ஆரோக்கியமும், திடகாலிற் றும், வரக்குத்தம் அரிசியும், பாறும் திறதகல் கிணரகல் இன்னுக்கல் தெல்லுகிறோம்!

உபதேயவர் சிவராம கிருஷ்ணன்:-(தேவாழ்வரின் 'புதுமை' காதலிவாராக இரூப்பதாக்க தானே கேட்கிறேன்), தானே பதில் சொன்னால் சொன்னால் கற்றுக்கொள்வது உண்டு. பிழைகள் எல்லாம் உங்கள் கந்த புதுமைவாசன 'சைவபிழைகள்' தாக்குப் 'மேனாவாசன' எதிர்விட்ட முதல்வர் வார? ஸ்ரீ விதாயகம் என்பதில் உத்தேசம் உண்டா. நான் ஒரு கதைகூடக் கற்றுக்கொள்ளுவதில் சொந்தம் இல்லாத இரண்டாம் ஆட்டம் இல்லாதவன், கேள்விக்கு உதவியு உண்டு.

மீதப்புக கிவயாத ஆடைபுடல் விரலின் சாவி
கவியம் கழை கவியவரும் கவியவற்ற பிரும்
மச்சாரி கவியாமை ஆனதும் என்ன ஆகியும் ?
விருகமே கவியாக. ஒரு காவியம் சிறையுறும்
நுழைந்த எத்தி. மந்திரேரு கவியாக கவிதாய்ப்
பைக்கு அபயம் அளித்து, சமீபார மகா
விந்நுயாகக் காட்சி அளித்திருள். இத்தப்
பரிதாபக் கோலத்தினின்று காவியர்களைக்
காப்பது எது? நமது உ. கரகந்தாம். இச்
சங்கத்தின் கண்டெடுத்த மாணிக்கம்,
கவியாய் பிடித்த மோதகம் ஸ்ரீமான்விதாயகம்
புரிந்த மிஸ்ப் பெரிய பணி யாது? கவியா
மை நடைபெறாத ஆர மாகத்ததைப் 'பிரும்
மச்சாரி'கள் மாதம்' என்று கொண்டாடி,
நாட்டிலுள்ள கவியாமைமாத புண்ணியாத்
மாக்கம் அநுஷ்டிக்கும்படி செய்த பெருமை
ஒரு பிரேமாதம். இதற்குக் கெடுப்பதற்காகப்
பெயர்வைப் பெற்றவர்கள் சங்கத்தார்
'மேல்கை வாரம்' கொண்டாடிய போதிலும்
தாது கணபதிக்கு மன உறுதி கிவயாமல்
இருந்தது பாராட்டத் தக்கது.

கணேசு பவன் கவியாமைமாய்:-இக்க
மச்சாரி கணபதி சங்கங்கள் இருக்கிறதென்பே,
பிரும்மச்சாரிகள் வெகுத்து, எங்கள் மேலாட்
டல் தொழில் கிமாமகமாக தனா பெறுகிறது.
கவியாமைமாய் 'பிரேம' இருந்தால் கருவியோ
கருவியாகக் கருகிறது. ஆனால் மேலாட்ட
மீதல் வெகுத்தா வேகத்தா இரண்டு
மேலையும் கட்டிட நாது திறக்கக் கொடு
கிறார். அதுகாரப் பண்ணிக் கொண்டு சார்
பெட்டியை இடும். மேலாட்டல் முன்றுதாம்.
இக்க மச்சாரி தாருமறவதும் சங்கங்கள் வரை
மேலும்; இக்க மதாயத்திலே விதாயகம்
பெரிய உரைத்திருக்கிறார். மேலாட்டல்
நடத்துபவர்கள் சங்கத்தின் சார்பிலே இந்த
அருகம் பல் மாயமைய ஸ்ரீவிதாயகம் அவருக்
கக் காத்துக்கொள்.

உபசரீயதரிசி கத்தசாமி:- நம்முடைய
அன்பின் அடையாளமாக வெவ்வேறிய செவ்
வம்பட்ட இந்த முடிசை வாளைத்ததை ஸ்ரீ
விதாயகத்துக்கு அளிக்கிறோம். 'பொன் சங்கத்
ருமி இடத்தில் எருக்கம்பூ'தான். ஆனால் அது
தாய்வி எருக் அன்பு மகா கணபதியை விட
சுருவில் பெரியது.

ஸ்ரீமான் விதாயகம் (தெற்குரை அடைத்த
துக்கத்தை ஒரு கவியாயாக அகற்றிவிட்டுப்
பேசுகிறார்):- கழகத்து அன்பர்களே,
கட்டிடப் பிரும்மச்சாரிகளே! உங்கள்
அன்பின் கவியாமையாக எதிர்பாராத பெருமை
களை எங்களுக்கு நிலைதரும் செய்து விட்டீர்கள்.
அதற்குரிய அருகதை என்னிடம் இல்லை. 'ஆடி

உதரவயகன்'
வெற்றிகரமாக
நடத்தால் அப்
பெருமை எங்களை
சார்ந்தது அல்ல.

எத்தனையோ பெண்ணைப் பெற்றவர்களின்
சாபத்துக்கு அளவிய போதிலும் கவியாமை
ஆபத்துக்கு அளவாமல் 'நடமாடும் கணபதி'
கணாக கவியவரும் சங்க அங்கத்தினர்களின்
பாராட்டுக்குரியவர்கள். காங்கிரஸ் கொள்கை
தும், கவியாமல் நுழைந்தும், சங்கதாயகம்
கணேசரின் வழிகளைக் கடைப் பிடிக்கத் தவற
மாட்டேன். (கரகோஷம்) அணைமாத இன்
னும் ஒரு ஆண்டும் மீண்டும் மாற்றலாகி
வந்து விடுவேன் என நம்புகிறேன். நான் உங்க
லிடம் தொப்புக்காரணமிட்டு முறையிடுவது
இதானான். அங்கத்தினர்கள் பொறுப்பறிந்து
சங்க வட்டியங்களைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டு
மென்பதோ! உங்கள் யாவருக்கும் என்ன
வணக்கமும், வந்தனங்களும்.

கட்டத்துக்கு வேலியே நரைத்த நிலையர்
ஒருவர்:-என் சாரி, இவர் எந்த வயதுக்கு
மாற்றி...?

ஒருவர்:-காங்கிரஸ்...

நரை:-காங்கிரஸ் வந்ததெனயா? நான் பாரித்
துக் கொள்கிறேன்.

ஒருவருடம் தேவகால் போக வருகின்ற
ஒருவரை. உ. கழகத்து நினைக்கின்
கட்டிடத்தில் நானும் கவியமாக நித்
திருக்க. கங்குலிக்குத் திரையகத்
துடன் ஒரு பெண்ணும் திரைமுகத்தைக்
கண்டு நினைக்கின்றனர்.

நிலையர் (நிலையுடல்):- என்ன மில்டர்
விதாயகம்? இது என்ன?

விதாயகம்:- என்ன தெரிய வில்லையா,
என்ன சகதரிமணி!

முருகேசன்:-அந்தோ பேசு! கணபதி
கழகத்து முன்னால் காவியதரிசிக் இருக்கும்
நிலையியா?

விதாயகத்தினர்:-என்ன நிலையர்வாங்க!
நம் கட்டிடம் விட்டு 'எக்கம்பெல்' பண்ணத்
தீர்மானம் 'புராட்டு' பண்ணட்டுமா?

அங்கத்தினர்:-அதைத் தமிழாய்விட்டுப்
விடுங்கள்; ஒரு வரை கவி பாடிடுவாங்க.

டாக்டர்:-இதுஎன்ன 'பிள்ளையார் பிடிக்க.'

நிலையர்:-என்ன விதாயகம், நம் கழக
தோக்கங்களுக்கு எதிராக நீக்கினே இப்படித்
கவியாமை பண்ணிக் கொள்ளுமா?

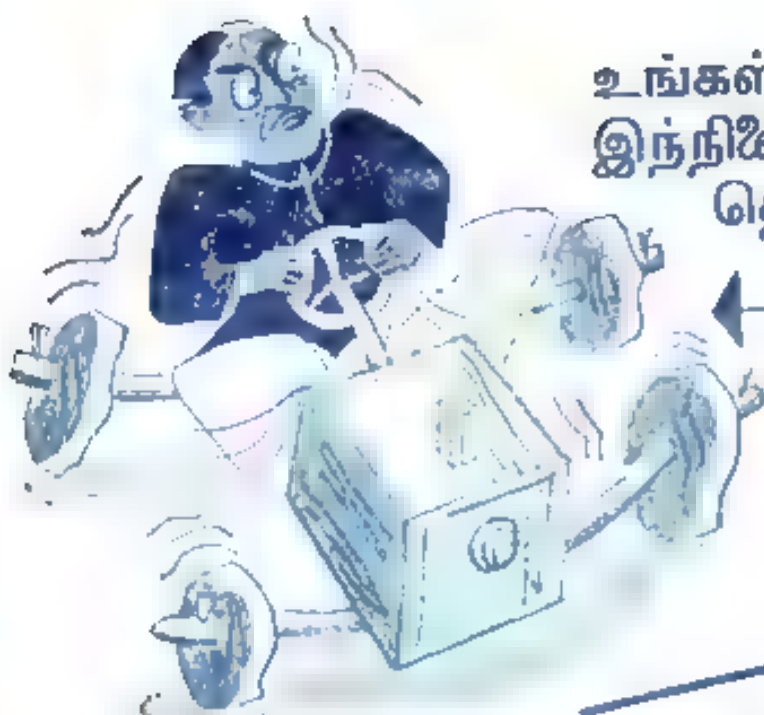
முருகேசன்:-நமது சங்கம் விலகம், கண்
எண்ட தெய்வம் கணபதியை மறந்துபோய்
விட்டார்களா?

விதாயகம்:-மக்கள்க வேண்டும், நம்மார்
என! நான் மகா கணபதியை மறக்கவே
இல்லை. பிள்ளையாரை வழிவையோ பின்பற்றி
யுள்ளேன். ஆனால் கணேசரின்வாய் வித்தி
யாகம் வந்து விட்டது. கட்டாட்டுக் கண
பதிக்கு இரண்டு மக்கள்க. ரோமாயுரிக்

இருக்கின்றபோது ரோமர்க்க
போலத்தா மேலாழவேண்டும்?

ஒருவர்:-அட பாரி, இந்த
வயலிலே இரு மக்களியா?

விதாயகம்:-இக்க;கொண்டை
அளவிக் அளக்கக் கணேசரை
இப்படிக் கொண்டு பாதி கணபதி

உங்கள் காருக்கு
இந்நிலை ஏற்பட்ட
தென்றால்...

மார்பக் லூபிரிடெக்ஷன் வழங்க
இதுவே தக்க தருணம்...

மார்பக் லூபிரிடெக்ஷன் உபயோகப்பதால் உங்களுக்கு அனுபவமாகும். அதை 'கொஞ்சான்' உணரத் தீவிரம் நீங்கிற்று. உங்கள் காருக்கு உயர்ந்த ஓய்வகை காண மிகவும் ஆசைப்படப்படுகிறது. ஆயிரம் ஆகிறது. அகரத்திற்குப் பட்ட அளவான கொஞ்சான், எண்ணெயின் கசிவுத் தீர்மானம் கொடுக்கிறது. உயர்ந்த ஓய்வகை மார்பக் மிகவும் உதவுகிறது. தேவையான மரபுகளுக்கு மார்பக் தீவிரம் காட்டி அளிப்பதுடன், அதை வழிநடத்துகிறது. இதை 'மென்மையான' துறையிலே செய்வது. உங்கள் காருக்கு உயர்ந்த துறையான கால்களை எட்டேஸ்கள் உடனடியே மார்பக் லூபிரிடெக்ஷன் வழங்க கொடுக்கிறது.

கால்டெக்ஸ் பெட்ரோலியம் பிராடக்ட்ஸ்

4561

அம்மாதவர் படுக்கவைத்துவிட்டுப் பிராமணா தண்டமம் காசி. அம்மா இருந்த இருப்புகளும் படுக்கவைப்ப விட்டே எழுந்திருக்கக் கூடாது" என்று சொல்லிவிட்டு என்னைப் பார்த்தால், அவன் உண்டாகித் திரும்பத் தேவதிக் கிடந்த வண்ணத்தில் திவ்யமன் அவன் மன வகுத் ததிகத் தொழில் தங்க உணர்ந்தின. போள மன் எழுத்து போய் படுக்கும் கொண்டேன்.

சொழி மறுபடியும், "நான்மீ! சீக்கிரம் உன் பிராந்தியத்தை முடித்துக்கொள். இம்மூன்று அகரமணி தேர்த்தான் இருக்கிறது இன்று வெளிக்கிழமை. நம் பிரேமாவின் விளைக் கச்சேரி வெப்பதை மறந்து விடாதே" என்று சொல்லிவிட்டு ரேடியோவில் விசுவசுவத் திருப்பிவிட்டு என் அருகில் வந்து உட்கார்ந்த கொண்டான். செக்கச் செவ்வென்ற மெனி, கருண்ட செவம். காஞ்சனம் ததும்பும் அகன்ற கிழிசம். அப்படி உருவம் என் மாமனாக நின்றபடியும். அவர் நினைவு வரும்போது எனக்கும் பழக்கமான திசுக்கிகள் இப்பக்கத்துக்கு வராமல் இருப்பதில்லை.

எவ்வளவு சிரமம் பட்டு அந்த திசுக்கி கள் நான் மறக்க முயன்றாலும் அந்த சம்பவங்கள் என் மனத்தினால் அடித்தனவா திசு சதா திவ்யா யக் கொண்டிருப் பதை என்னால் தடுக்க முடிய வில்லை. வெளிக்கு எவ்வளவு நான் சந்தோஷமாக இருப்

பதாக தடித்தாலும் எனக்கு ஏதப்பட் டனாம் என்னை விட்டு நீங்குமா? எனக்குக் கூடவும் ஒரு குழந்தையையும் வைக்கவில்லை. அப்பாவி என்கிற, ரத்தினங்கள் போன்ற குழந்தைகள். திரைத் தெருவும், கைமான் காழும். இதைவிட ஒருவருக்கு வேறு என்ன வேண்டும்? இவ்வளவு இருந்தும் எனக்கு வாழ்க்கையில் மிழ்ச்சி விகிதம், இல்லாததை நினைத்து வருத்தவது மனிதனின் இயல்பு. காழில்தான் பெரியது என்று நான் என்னை யோசனா அது எனக்குக் கிட்டியும் அதன் கைவசம் நான் அனுபவிக்க முடியாத ஒரு ஊனம் எனக்கு ஏற்பட்டு விட்டது. அதற்குப் பங்காக நினைவே என் உணர்வதைப் போலத்தி விட்டது. இனிமேல் அதிக மிழ்ச்சிக்கு இடமேது? என் அருமைக் குமாரி ரேடியோவில் விண் வான்கள் போலிருள் என்ற செய்தி எனது உத்தமகன் சம்பவங்களை இன்னும் அதிகமாகக் கெட ஏதும்பித்தது.

சந்தித உதகில் விண் வான்ப்பதித் திரைத் தனாக விளங்கும் பிரேமாவின் தாயாக இருத் தும் அந்த சந்திதாவுக்கெல் பூரணமாக அது பவிக்கக்கூடிய சந்தி இல்லாத என்ற உணர்ச்சி என்னை உறுதிக்கொண்டே இருக்கிறது. அவ் குழைப்ப சந்தி இன்றும் எம்மவனோ உயர் வாக இருக்க வேண்டியது. அது இல்லாத திறந்து காண்க இத்த ஊனமடைந்த கைமான்! அவன் விண்ணில் ஒங்கொரு பிடி

சுந்தரதயின் சிந்தனை

கிழகாரத்தில் மணி எழு அடித்தது. தான் மென்ம எழுத்து அடிக்கி விட்டு இருக்கித் கை வரப் பிடித்தபடியே பூதன அகரையில் துறந்த தேன். கைகாக்கித் கழுவிக்கொண்டு நுத்த விளக்காக ஏத நினைவு. அங்குதவினம் வெள்கித்திழை. பூதாக்கிழை விசேஷம் போலியுடன் விசுவசுவது. ஜானகி, ராஜ ராஜேகவரி படத்துக்கு மலர் மாலைகள் குட்டி மாண்டபதையும் வெகு நல்லது அங்கு சித்தி வைத்திருந்தான்.

இரண்டு மாத ஜாத்தியும் தளர்த்த பவ லின் மடைத்த நினைவிலும் ஆகை என்னை விடவில்லை. மென்ம உட்கார்ந்து கொண்டு விவாமனா தண்டமத்தைச் சொல்ல ஆரம் பித்தேன். மோட்டர் ஸாராவின் சந்தி கைக் கேட்டுத் திரும்பினேன். மட்டுப் பாலாநட சமஸ்கை என் கெளரவ் சிறு பேத்தி புன்பா, "மாட்டி! மாட்டி!" கைது கப்பிட்டுக் கொண்டே ஓடி வந்தான். அங் குக்குப் பின்னும் பின்ன ராஜையும் தாட்டுப் பென் ஜானகியும் வருவதைக் கண்டதும் மென்ம எழுத்திருக்க முயன்றேன்.

ராஜாவின் முகத்தில் கவனக்குறி கொன்றி வது. அவன் ஜானகியை நோக்கி, "எனக்கு அப்போதே தெரியும், அம்மாதவர் இத்தியைத் தனியேவிட்டுப் போனதே தப்ப. வெள்கித் திரைம கோவின் அச்சேன் துறக் கூடாதே என்று போகும்படி வானிவிட்டது. சீக்கிரம்

பிடிக்கும் போதும், 'இந்தமாதிரி வாசிக்க வேண்டும்' என்று ஒரு அரை நிமிடம் வாசித்துக் காண்பிக்க முடியாத இந்தக் கதை இருந்தென்ன பயன்? இதை அக விரல் களைத் திசுப்பிப் பார்த்துக் கொண்டேன். வீணை வாசிப்பதற்கு ஆதாரமாக அக் விரல்கள் விரல்களும் என்னைப் பார்த்துச் சிவந்தன. எனக்குத் துக்கம் பொங்கிக் கொண்டு வந்தது. தலைவணியில் முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டேன். என்னுடைய மனம் மூப்பத்தைத் துருவியிருக்கும் முன்பு தான் போலியாக.

அவ்வாறு ஒரு வேள்விக் கிழமை.

"இன்று நம் லக்ஷ்மி வைபவார்க்கு வருகிறார்களாம்" என்று அப்பா கூறினதுமே அம்மா

வருகத் தலைகால் புரிகலிலே, எனக்கு அம்மா தன் கூற்றில் புண்டைவைவை எடுத்துக் கட்டித் தலையில் தாழம்பூ வைத்துப் பின்னி, மாட்டில், பூக்காக்கு, காகமாவை முகவியாக வைத்துக்கொண்டும் என் உடம்பில் சூட்டிப் போரணம் மாற்றி என்னை அவ்வகித்து நிறுத்தி விட்டான்.

அந்தக் காலத்திலேயே என் தம்பியார் என்னை வேகு தாகிக்கமாக வளர்த்தார். என்னைச் சமூகத்தின் கட்டுப்பாடுகளுக்கு பீதி எல். எல். எல். எல். வளரவில்லை படிக்க வைத்தார். நான் விதவையாகிவிட்டு எழு வயது முதல் படிக்க வீணை சொல்லி வைத்தார். சகவர இருமையால் நான் அழர்மாக வினை வாசித்தேன். என் குழுவை விடக்கும்படியான அளவுக்கு என்னுடைய வாசிப்பு வரவர அபிவிருத்தி படைத்தது.

அன்று எனக்கு மாமனாராக வரப்போகிற வரும் அவர் பின்னாலும் பெண் பார்த்து வந்திருந்தனர். என் மாமியார் காலமாகி அப்போது இரண்டு வருடங்களை விட்டாள். என் கணவர் ஓரே பின்னி, என் மாமனார் ஒரு மிராசுதார். என் கணவரும் ஒரு நல்ல உத்தியோகத்திலிருந்தார். மாமனார் செக்கச் செவ்வென்று வாட்டசாட்டமாகப் பாரிப் பதற்று வேகு வட்டசாமாக இருந்தார். பின்னி எற்றுக் கண்பாக இருந்தாலும், முகத்தில் நல்ல கிளை. இன்னமும் தெற்று நடந்தது போல் தொன்றுகிறது.

அன்று நான் பொய்க்காத தண்டனை விதவையாக வாசித்ததும் என் மாமனார் அப்படியே சொல்லிப் போய்விட்டார். "இவ்வேண்டுமாயி, இவ்வேண்டுமாயி" என்று

என்னை ஒரு கச்சேரியை வைத்து விட்டார். அத்துடன் "அடாடா! என்ன சந்தேகம்! என்ன சந்தேகம்! என். வரத்தெரியே வேண்டாம். முகத்திலிருந்து நான் குறியுள்ளேன். இந்த அழர்வ சந்தேகத்துக்கு வட்டம் பொன் கொடுக்க மாமே!" என்று என்னைப் பிரமாதமாகப் புகழ் ஆரம்பித்து விட்டார். நான் வெட்கத்துடன் உள்ளே ஓடி விட்டேன். இருமணத்துக்கு நாளும் குறித்து விட்டனர்.

என் தம்பியார் ஒரு சந்தேக ரகிராசுதான் ஒரு பெரிய சந்தேகராயின் காரியதரிசியாக இருந்து அதை நன்றி தீர்விலித்து வந்தார். கச்சேரி செய்ய வரும் சகலா விதவையாகவும் எங்கள் வீட்டிலிருந்து இறங்குவது வரக்கூட. எனக்குப் பன சீர்த் திசைகளைச் சொல்லிக்

கொடுத்துவிட்டும் போவார்கள். அந்தக் காலத்தில் பிரபலமாக விளங்கிய வீணை விதவையின் ஒருவர் கடைசிக் காலத்தில் என்னை நிறுத்து வறுமையால் கஷ்டப்பட்டார். அவரை ஒரு வருட காலம் என் தந்தை விட்டு ஒரு வைத்துக்கொண்டு காப்பாற்றினார். அவர் அழர்வமான சில பிடிவளை என்னுட்குத் தெற்றுக் கொடுத்தார். பொய்க்காத தண்டனை நவ ராமராயணமாக வாசிக்க அவர் தான் தெற்றுக் கொடுத்தார். அது வேகு அழகாக அமைந்திருந்தது.

ஒவ்வொரு வேளையிலும் குத்து விளக்கெற்றி வைத்துவிட்டு, அந்த கணை கதகத விதவையின் வாசிப்பதை ஒரு கடமை யாக வைத்துக் கொண்டேன். அதே சந்தேக ரகிராசுதான் என் பாட்டைத் தேடிக் கொண்டு எங்கள் வீட்டில் கூடிவிடுவார்கள். ஒவ்வொரு வரும், "சாரி! இது மனித வாசிப்பு இல்லை, தெய்வீகமான சில உட்கள் குழந்தையிடம் குடிக்கொண்டிருக்கிறது. சந்தேக ரகிராசுதான் என்பவனாகப் பார்த்துக் குழந்தையைத் திருமணம் செய்யக் கொடுங்கள்" என்று அப்பா விடம் சொல்லார்கள்.

சகலாணமாயின் என் பெற்றோர்களுக்கு என்னைப் பிரியமே மனம் வரவில்லை. செல்வத்தில் வளர்த்த என்னைப் பூக்கம் எப்படி இருக்குமோ என்ற பயம் உண்டாகிற்று. அந்தப் பூக்கத்துக்குப் போன 'வெ' இனங்களைப்போது நான் அங்கு கவனிக்கப்போகாததைக் கண்டேன். என் மாமனார் என்னைப் வேகு அப்பாக நடந்து கொண்டார். அவர் ஒரு கலா ரகிராசு, சந்தேகமான அவன் அளவில் பார்த்தவர், சாதாரணமாக எல்லா சந்தேகத்தையும்

மேகாவதி பித்தலாண்டி இந்தியா வீரர் சோடா வீதிமெட்டில் சேக்கை கட்டாக்கட் ஸ்ரீ கே.வி. சமம் அவர்கள் குமாரி சேவ. பிரபாகரத்தும், ஸ்ரீ வி.சு. சிதம்பரம் வி. ச. அங்குலத்தும் திருப்பதியில் திருமணம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. வால்டு, மணங்ககை!

இருவரும் ஒப்புகொண்ட மாட்டார். முதல் முதல் அவர்மூல் பாட்டியை எனக்குப் பயமாக இருந்தது. தாளகடலில் அவர் என் சந்தேக துக்கு அடிமையாதி விட்டார். சேவ சமயம் அவர் என் பாட்டைக் கேட்டுக் கண்ணீர் விட்டே அழுது விடுவார்.

தம்பியுரைப் போலப் பிச்சை ஒருதாளும் சந்தேகத்தில் ஆர்வம் கொண்டவராகத் தெரிய வில்லை. முதலில் நான் அந்த அய்யனாகக் கவனித்தேன். தாளகடலில் அவருக்குச் சந்தேகமென்றால் பாக்கைய சாப்பிடுவது போல் என்னை அறிந்து கொண்டேன். இப்படிப்பட்ட தந்தைக்கு ஞான ஞாயமன ஒரு பிச்சை எப்படியுப் பிறந்தாரோ என்று எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

வால்கைசும் கழந்தது. தங்கைகிரகம் போன்ற ராஜ்யமும் பெரும் பாக்கியம் பெற்றேன். பிறத்தகத்திரியை எழு மாதங்கள் கவமாகத் தக்கினேன். குழந்தை பிறந்த பிறகுமே நான் வீணை வாசிப்பதை சிறுத்த விட்டேன். சேவ சமயம் குழந்தை அறுவகைக் கட்ட கவனிக்காமல் சந்தேகத்தில் ஈடுபட்டு இருவேன். பிறத்தகத்தில் அம்மா பாட்டி குதவியவர்கள் மாத்திரி மாத்திரி குழந்தை கயக் கவனித்து வந்ததால் எனக்குக் கஷ்டமாக இருந்தது. புகைகத்துக்குப் போன பிச்சையும் மாமனார் அந்த வேலையை ஏற்றுக் கொண்டு விட்டார். பேரனின் பொக்கை வாய்க் சிப்பிக்கு இந்த உலகத்தையே மறந்து விட்டார் அவர்.

அவரும் ஒரு வேகனிக்கிறமை. எட்டு மாதங்கள் நிரம்பப்பெற்ற பூனை கிப்பினி யாக இருந்தேன். அந்த வேகனிக்கிறமை என் மாமனார் ஏதோ அசைவ காரியமாக

மேனிபூர் போயிருந்தார். என் கணவர் அன்று என்னை ஒரு படத்துக்கு அழைத்துப் போவதாகவும் அது மணிக்கூறு தவாராக இருக்க வேண்டுமென்றும் கூறி விடுத்தார். திரும்பிவர ஒன்பது மணிவாசிரிக்கும். அதற்கு மேல் சாப்பிட்டுவிட்டு வேகனின் முடிப்பதற் குள் மணி பத்தவரவாசிரிக்கும். அப்படியும் வீணை வாசிக்க வேரம் ஏது? அதற்காக மாணு தந்தை மணிக்கே விக்கவேந்தி வைத்து விட்டு யிஷும் உருக்கவாகச் சிவாமனா தண்ட ம் வாசிக்க ஆரம்பித்து விட்டேன். சாப்பிடு காக அடுப்பில் ஞாயம் வைத்துவிட்டு வந்தது ஞாயமேயித்தேன். ஒரு திமிசுக்கூட வாசித் திருக்க மாட்டேன். "ஐயோ! அம்மா!" என்று விதிட்டு அவனை ராஜ்யின் குரலாக் கேட்டதும்பதட்டத்துடன் எழுந்து ஓடினேன்.

அப்போதுதான் ஆயினிருந்து திரும்பி விட்டு வராதபடியில் நுகழ்த்த என் கணவரும் ஓடி வந்தார். கைம்பலனறியில் நான் கண்ட காட்டி! கொதிக்கும் வெத்தினரை காலிக் கொட்டிக்கொண்டு துடிதுடித்துக் கொண் டிருந்ததான் குழந்தை. அவென்று அவரின்னை. என் கணவர் குத்தலுத்தியாக மாத்திரி! என் பிணைப்பிப் பிடித்துக் கரையவேன்று இருத்துக்கொண்டு வந்து கவனத்தில் பணர் பணர் என்று அலறந்து. "ஓ. கவிப்போ! நீ குடும்பத்தை தடத்துப் கட்டணை இப்படித் தாலு! குழந்தையைக் கட்டக் கவனிக்காமல் அது என்ன் பாட்டு! தாழும் போறுத்துப் கொறுத்துப் பார்க்கிறேன். அடுப்பில் ஞாயம் வைத்துக்கூட தீனையில்லாமல் அப்படி ஒரு பாட்டா? வீணைவாம். வீணை. கணவன், வீடு. குழந்தை இந்த ஒரு தீனையு இல்லாமல் சதா வீணையைக் கட்டிக்கொண்டு அலறவது தான் உடையமா? அப்பாவின முகத்துக்காகப் பார்க்கிறேன். இக்கா விட்டால் அந்தே கவிதை தொலைத்துத் தனிமூலியி விட்டிருப் பேன்" என்று சொல்லிவிட்டு ஆத்திரத்துடன் என்னைக் கரையவேன்று இருந்து வந்து பூனை அறையின் தன்விவிட்டுக் கதையைப்பொருன்று சாத்திரார். நான் தீனை தவறி வீணையிலேயே தடாரென்று விழுந்தேன். நான் விழுந்த வேகத்தில் வீணை உருண்டு பக்கத்திலிருந்த இரும்பு பீரோனிலேயே மட்டுப் பமரென்று இரண்டு துண்டாயிவிட்டது. என் தலை கழன் தது. அப்படியே கீழே சாய்ந்து என் தீனையு இழந்து விடத்தேன்.

மறுபடியும் நான் கண் திறந்து பார்த்த போது என்னாருமில் சின்னக்கு சிறு குழந்தை சிதிர்த்த தார்போல் விடத்தது. எனக்குக் குதரப் பிரசவம் ஏதப்படாததுப் பிறகுதான் அறிந்து கொண்டேன். அசைவத்தை மயக்கத் தில் விடத்த எனக்குப் பிரசவ தொங்குட அகிசமாகத் தெரியவில்லை. குழந்தையை உதறு தொக்கிவதில் நான் இருப்பது ஒரு பிரசவ கைக்கிவசாலை என்று தெரிய வந்தது. கவினை தொகத்த முகத்துடன் என் மாமனார் என் அருகில் அழைத்திருந்தார். "ராஜா கங்கி!" என்றேன் நான் கணவரத்ததுடன்.

"என்ன! அவன் காலில் வெத்திரி அகிக் மாகக் கொட்டினான். தவற விட நான் கொட்டியது. ஒருநிறு தனிதான். அவன் காலில் தெறித்தது. பயத்தால் குழந்தை அவரி விருக்கிருன். - ஸ்டாடா! ஆத்திரத்தால் தீர

சித்தர் கோரோஜனை மாத்திரை

குழந்தைகளுக்கு உண்டாகும் சளி
இருமல், கபம், தொண்டைக்
கட்டு, சிதனம், சுரம், மந்த வாய்வு
இவைகளுக்குக் கைகண்டது

40 மாத்திரைகள் கொண்ட
புட்டி 1க்கு விலை அனா 12

★

தயாரிப்பவர்கள் :

ஆர். எஸ். பதி & கோ.

(சுதாரிதம்: 1909)

தயாக் பெட்டி தெ. 99, 10 துரை

சென்னைவில் இடைக்குயிடம்

சுகம் விபு கட்டிடம், 98, தற்பு செட்டித் தெரு * எம். எம். கட்டிடம்
111711, மவுண்ட் ரோடு * அம்பா & ரோ., நேதாஜி கங்கு சந்திர பேரம் ரோடு

சி ஸ ர் ஸ்

சிகரெட்டுகள்

மாயூரம் நகராட்சி
துறை உற்சவ
பொருட் காட்சி-1958

மாண்புமிகு தகராட்சி சுதந்திரப் படைகளில் 5-11-56 முதல் 30-11-56 முடிய 16 நாட்களுக்கு பொருட்காட்சி தடைபெறும். இன்னொரு தடையும், தாடகம், கை கைத் தொழில் - பொருட்காட்சிகள் அடங்கிய கண்காட்சி முதலியவை நடைபெறும். பொருட்காட்சியில் ஸ்டால்கள் வைத்துக் கொள்ள விரும்புபவர்கள் (முனிசிபல் கமிஷனர்) பொருட்காட்சி காரியதரிசு அவர்களுக்கு விண்ணப்பம் செய்து கொள்ளலாம்.

[illegible]

மேல்கிணாமம் துரு கச்சிணைவை அப்படியா
அதுபோது? மருத்துப் பட்டம் பெற்று
என்ன பயன்? என்று பிள்ளைமைக் கெடுத்து
தொண்டார். ஆகா! இத்தகைய அந்
புகடைய மருத்துப் பெற்று தான் என்
வனது வாக்கியசாஸ்திரமாக இருக்க வேண்டும்?
என் கணவரின் மேலம் அயர் அம்புகத்
தான் கவிசொழையாதிட்டது.

தருமன் பிரேமத்தால் ஏற்பட்ட தேச-
தேசங்களிலுள்ள காரணமாக நான் எவ்வு-
றுதலாகியே இரண்டு மாதங்கள் நயநூ-
ல் தீர்த்து விட்டது. பிரேம நன்னக-
ரேயிட்டுவான்.

குற்றங்களும் கையமாத வீட்டும் துறந்த போது என் மனம் மிகவும் மாறிவிட்டது. நான்மேலும் சகைத்து விடத் தீர்மானம் என்னும் என் உண்மை பொருமியது. வீண்புடன் என் உண்மையும் உடைந்தது. மற்றொரு வீணை என்சுதும் கிடைப்பது கஷ்டமாயிற்று. ஆகவே இரத்தம் டாடும் என்மூலம் இதைத்து என் இரத்தை விண்ணாய்வு அந்நிலை பொருள் பொய் விட்டதே என்று என் மனம் பங்கியது. பின்னும் வரப்போகும் கேடு உண்டாகுது இது ஒரு அறிதிறி என்மூலம் என்மூலம். இதன்மேல் வெகுளும் வரமியது குறையில் குறையில் அழகேன். ராஜேசுவரி வீட்டு பட்டத்துக்கு முன்பு மன்னாவிட்டு உட்காட்டினேன்.

“மரபாகத் தி என்னை மன்னித்து விட்டு, என்
மூலக்கணின் தாதம் அருத்து விட்டதா”
“விண்ணவத் தெரடத் அருகவையற்றவன்”
என்பவது த் சொல்லாமல் சொன்னி விட்
டாம். அசராத் திறும்பித் கேட்டாவனத்தி
தான் விண்ணவத் மகமால் தொட மார்
டென். உன் மீது ஆணை” என்று அரு
வெண்பத் சொன்னிட்டு.

அன்றிருந்து தான் புது மதுவியாசு
மாதிரி விட்டேன். வெகு கீழ்நிலை என்
கைவருக்குப் பணியிடை புரிவிலும் குரூ
புதல்கள் கைவிடப்படும் சமயமே
என் மராமது என் போக்கைப் புரிந்து
கொண்டு விட்டார். என் மீது கடைபிடி
போனதைக் கேள்வியுற்ற என் தந்தை சீ
ரெததில் அதைவிட ஒரு நல்ல வீதி செய்து
அனுப்பி விட்டார். அதை நான் கையாள்
கொட்டு மிட்டுக்கூட விட்டேன். பூனை சாமான்
களுடன் வைத்துப் பூனை செய்கிறதேயன்றி
அதை கார்டிக் விட்டேன்.

பேரேமா சிறித்தநிலைத்து என்னுடைய
மாமனாகும் தோய்க்காய்ப்பட்டுப் படுத்த படுக்க
செய்து விட்டார்.

இரு தரங் அங்குக்கு உடம்பு கலங்கிவிட
மாக - நுழிற்று. என்னையும் அவையையும்
கிட்டே - அனாதைகார், அவரது பஞ்சடைத்து
இரு வீதிக்கும் அன்புடன் எங்கள் பிராந்தியம்
"கிட்டு! தான் இன்னும் அகில தேயம்
உயிருடன் இறுக்க மாட்டேன், எங்கள் தந்தை
மரண பெண், வீட்டை வினக்க வந்த பெண்
தென்னம்மா. அவளது அருமை, எங்கள் தந்தை
தெரிய விட்டது, அனாதை எவ்வளவு இவ்வளவு
பாராது. நுழிக்கக் கருங்கிறது, அகில ஆழ்ந்த
விட்டதன் கருங்கிறது ஒன்றும் தெரியாது
அவளது சந்திக்கும் அறிவாமலிருக்கிற உங்கள்
செயல்பெறும். அகாலதன் அவன் வீதி

வாசிப்பதைத் தடுக்கக் கூடாது. எங்கே, எங்கு கிளக்குறதி அனீ. உன் கோபத்துக்குப் பயந்து அவன் கிணையைக் கையால் தொடக் கூட அஞ்சுகிறான். இது திபாயமல்ல. உன் வாயாலேயே அவனைத் திணம் வாசிக்கச் சொல்லீக்கேள். அப்போதுதான் என் அத்தமா சாத்தியமையும். என்ன? நான் கூறியபடி நடப்பாலா?" என்று.

தூக்கம் தெஞ்சை அடைக்க அவர். "அனீ" என்பதற்கு அதிசூதியாகத் தலையாட்டினார். பெரியவருடைய மரண காளம் தெருங்கி விட்டதைக் கண்ட எங்களுக்கு அழகைப் பீறிட்டுக் கொண்டு வந்தது. சில விநாடிகளில் அவர் புன்னகை நலுங்கும் முகத்துடன் மீளா நித் திரையில் ஆழ்த்து விட்டார்.

அவரது புனைப் படத்தைப் பெரிதாக்கி என் பூஜையறையில் உலாவிப் படங்களுக்குத் தருகின் மாட்டி வைத்தேன். எழுந்ததும் அவர் படத்தை வணங்கி விட்டுத்தான் இகர அது வக்கிள் நான் வலிப்பது வழக்கம்.

ஒரு வருடம் ஓடி ஒளித்துவிட்டது. அன்று அவரது வந்த ரொத்தம். என் கணவர் பிதூர்க் காரியங்களை வேறு சித்ததைப்புடன் செய்தார். நானும் அவருடன் எங்காக் காசீ வங்கிலும் கவந்து கொண்டேன். சாய்பா டானதும் அனுப்பிவைத்த நான் பூஜையறையிற் படித்துக் கொண்டு கண்ணாத்தேன்.

"கஷ்மி! எங்கே சிலாமனா தண்டமம் லாசி, கேட்கலாம்?" என்று குரல்க் கேட்டுத் திடுக்கிட்டேன். என்வ விஞ்சை? புன்முறுவ் துடன் வாய்ச் படியில் என் மாமனார் நின்று கொண்டிருந்தார்! "தீங்கன். தீங்கன்!" என்று நுழறினேன். அவர் சிரித்தவாறு. "நான் சாகனீகை, கஷ்மி! உன் பாட்டைக் கேட்காமல் என் கழிர் போகாது. நான் இங்கேதான் இருக்கிறேன்!" என்று.

முதுகில் யாரோ தட்டியதும் கடக்கென்று விழித்துக் கொண்டேன். என் கணவர் அருகில் நின்று கொண்டிருந்தார்.

நான் கண்டது பகற் கைவு என்பதை உணர்த்தேன். ஏனெனக்கொருகித் தவிரக் கச்சதுண்டாயிற்று.

நான் கண்ட கணவன் பற்றி அவரிடம் கூறினேன். அவர்சத்தோஷத்துடன் "கஷ்மி, பயப்பாடுகே! அப்பாவின் ஆவணப் பூர்த்தி செய்வது நான் கடமை. நானே கொங்க வேண்டுமென்று இருத்தேன். அவர் இறந்து ஒரு வாதைத்திற்கும் ஒரு தன்வ காரியமும் ஆரம்பிக்க வேண்டாம் என்று இருத்தேன். இன்று விசேஷ தினம். வந்திடு வேங்கீக் கிழமையிலிருந்து ஆரம்பித்து விடு. அன்று திபாவனியும்கூட!" என்று அனவந்தமகிழ்ச்சி யுடன் கூறினார்.

என் உள்ளம் சத்தோஷத்தால் துண்டிக் குதித்தது. வெள்ளிக்கிரமம் திபாவனியை வேறு சிறப்பாகக் கொண்டாடினோம். என் தகப்பனார் திபாவனிக்காக எனக்கு ஒரு நீள வர்ணப் பட்டுப் புடவை அனுப்பி விருந்தார்.

ஒரத்தில் காரியமாக கிணையை அணங்கித்துப் பூஜையில் வைத்தேன். மாமனார் படத்துக் கும் கிணைக்கும் புஷ்ப மாலைகள் தூட்டியபின் நான் மற்ற ரேவிகளைக் கவனித்தேன். குழத் தைகள் என்னென்ன தேய்த்துக் குனித்து விட்

டானிக் எதற்கு ?

- ★ ஆரோக்யத்தைப் பாதுகாக்க
- ★ விபாதிக்குப் பின் வலிவு பெற
- ★ இடனத்திரத்துடன் திகழ

மனித உடம் ஒரு இயத்திரம் போன்றதே ! இயத்திரத்திற்குக் காற்று, உஷ்ணம் கொழுப்பு எப்படித் தேவைப் படுகிறதோ அதைப்போன்றுதான் மனித தேகத்திற்கும் வசதம், பித்தம், கபமும் மிக அவசியமாகும்

இவைகளின் சமதீவதான்.....வாழ்க்கை
இவைகளின் சீர்குலைவு பிணி.....இறப்பு

கிராஸ்

பண்டிட்

தூர்க்காதத்த சர்மா

கவத்திய ராம்பரி

அஸ்கனாம்

கண்டுபிடிக்கப்பட்ட

வரத்ன கல்பம்

உபயோகிக்கும்

வாரம், கெம்பு, முத்து போன்ற ஒப்பது தகரத்தினங்களின் சேர்க்கை கொண்டது. உணவு புஷ்ப பெற்றது

- ★ காந், பித்த, கபங்கி ஒழுங்குபடுத்த
- ★ இழந்த நேகரோக்யத்தை க்கும் பெற
- ★ இவரையும், அநக் பங்க்கையும் பெற

மிகச் சிறந்த டானிக்

© ௨0

வேண்டுமோர் இவரைப்
பிரகாத்திற்கு எழுதவும்

NAVRATNA KALPA PHARMACY
JULLUNDUR CITY (India)

மண்ணுலகத்துப் பொருளும் பெருகவும் பிசு இழியுமடைய வாழினும் அவர் கைக் கடல் சோம்பலால் துறந்திருப் பவன் வந்தறி அடைபயாட்டான். உலரத் துத் தேடி அவர்தான் இயற்கையை அது பசித்துப் பரந்தது பின்பு துறக்க வேண் டும். பாருபட்டுத் தேடிப் பணத்தை அடைபயாதி உலி தீர்த்துச் சோம்பலில்லி. உலரத் போதாதத் துலிதீர்த்துப் பெருகவும் புடைபடுதல் தெனையிப் புதைத்து அவன் பவியைப் தீர்த்துச் செங்கிதர்.

இப் பட்டாடைகள் அணிந்து அப்பாவுடன் பட்டாசு வெடிக்கப் போனிட்டான். நானும் புதுப் புடைய புருத்தி வளர்த்து நமக் காரம் செந்து விட்டு விளைய எடுத்த நவத் தம் கொண்டு உட்கார்த்தேன். இரண்டு வருடங்களுக்கு அப்பறம் இன்றுதான் விளைய ஒதன் முதலில் தொடுகிறோம் என்பதை நினைத் தும் போது எனக்கு உடம்பெய்யும் புவரித் தது. இப்படிச் சோத்தாத்தொன் இரண்டு வருடங்கள் வாழ்க்காமல் நான் இருந்தது இதுதான் முதல் தடவை. என் கிரகம் விளைய பிட்டத் துடித்தது. ஒருநி உட்டி யோன். அதை முழுவதும் நாத வெளியை உரை புரையோடியது. இது முதலையும் ஏதற்பட்டுப் பனபன வென்று விளையும் முதல் விளக்கில் என் மாமனார் சிரித்த முகம் தெரிந்தது. என்னைப் பதத்து நாத வெளியில் சிரித்தேன். என் கிரகம் விளாத் தந்தோன் மேல் மேலும் மேலும் துடிக்கொண்டிருந்தனவே பந்தி நான் இன்னு தான் வாழ்க்கிறேன் என்று எனக்கே தெரிய வில்லை. என்னைதான் வந்தேன் விட்டான் இந்த உலகத்தையே மறந்து விடுவது போதத் தானே! வியாபார தண்டகத்தை ஆரம்பித் ததும் நான் இந்த உலகில் இல்லை. ஆகையத் திற் பதப்பது போன்ற உணர்ச்சி. இர. நேற்று உட்கிற் தென் கொட்டுவது போல் கரிர் என்னதும் விழித்துக் கொண்டேன்.

"ஐயோ, இதென்ன விபரீதம்! என் புத்தப் புது புடைய குத்து விளக்கில் பட்டுத் தீயித் தித் கொண்டு எரிந்ததை விளைய வைத்து விட்டு அவதில் புடைத்துக் கொண்டு எழுந் தேன். தலிப்பிவிருந்து நீ பரபரவென்று உடம்புமுழுவதும் பரவியது. நான் புடையவையி வந்தது விட முயற்சிப்பது என் கைகளில் தெருப்பு உட்கிற் பந்திப் புடையவைகள் களை முடிவாகினை. "ஐயோ!" என்று அவதியடி சிறிது கருண்டினேன். நீ கடுக விரைவாக பந்தித் குதையவில்லை. பாடி! விளைய ஒடுபந்திதலும் தீயித்தித் கொண்டதை நான் உலகில் கிழி. தன்னகைர கொண்டு கொட்டிக் கொடுக்காமல் என்ன கடிவான அனதக்குள் சென்றேன். அதற்குள் "உலக ல்தான் உலகம்!" என்று விசாரிக்கப்போன என் கைகளும் முழந்தகமும் அவதில்புடைத் துக் கொண்டு வந்தன.

அதற்குள் நான் கயமகினை விழித்துவிட்டேன். விழித்துக் கொண்டதும் கழித்துக்குக் கிழி

இருப்பு வரை இரண்டு கைகள். கைகள் என் கைம் உட்டுப் போடப்பட்டு. என துலியல் துடித்துத் தோண்டிக்குதித்தேன். அகலி பவனாக கருகை கரித்து என். முகத்தை மட் டும் விசாரிப்படுத்தாமல் போய்விட்டான்.

என் விளையும். கொல்கெயிட்டது. கிரக கழும் கொல்கெயிட்டது. என் என் கயமகி கொல்கெயிட்டது. கழுமெ பழாவினிட்டது போலிருந்தது எனக்கு.

அருட்கண் கருண்டன. பிரேமன தெனத் தரிப்பி பழையவாறு வளர்த்து வந்தான். அவருடன் கங்கிதமும் ஒலிவிட்டது. தானு லைய விளைய வைத்துக் கொண்டு வாழ்க்கை யானது. நான் வாழியைக் கொடுவதை அவன் கைகள் உட்டுவ வாழித்துவிடும். வாழித்துக் காட்ட என் கைகள் துடிக்கும். ஆனால் அதை திறவினத்தும் திறவித் நான் இரகியே?

விமலாக்கவின் பிரேமன விளையாடுப்பதில் பிரதிபலிப்பதைத் தான். ரேடியோவிலும் பன பெரிய வளர்க்கலிலும் அவனது கட்டுவகை இடம் பெற்றது. வளர வளத்திலும் ஒரு தகவ கையவையும் பார்க்கு அவருக்கு மனங்குடித்து வைத்தோம். அவன் வளவளும் தன் ரகி குடி இருத்ததான் அவனது கங்கிதம் வளர்த்து தென்குட்டிக் விளைய வாழிப்பதில் திறத்தவன் என்று பெயர் வாங்கிவிட்டான்.

என் மேல் ராஜ்யம் படித்துப் பட்டம் பெற்ற தன் உத்தியோகத்தில் இருத்தான். அனாருக்கும் கல்யாணமாகி நாட்டுப் பெண் வந்த சோத்தான். நாட்டுப் பெண் இரகி கைவிட்ட சிவமகன தடுத்துக் கொண்டான்.

"இப்போது ஸ்ரீமதி பிரேமன அவர்கள். வியாபார தண்டகத்தை ராஜ்யாணிகையாக வாழிப்பார்கள்" என்று ரேடியோவிலிருந்து வெளிப்பட்ட சொந்தன் என்னைச் சித்திரவி விருந்து கிழிபடச் சென்றது. அவருடன் எழுந்த உட்கார்த்துக் கொண்டேன். "மாணிக்க வினும்" என்று விளையுடன் இழைத்து வந்த அவன் குரலில் இனிமை என்னை மேல் சித்திரக்கச் செய்தது. ரேடியோ வில் அவன் இந்த கலையகத்தை வாழிப்பது இதுதான் முதல்தடவை! என் காதல்களையே நம்ப முடியவில்லை. பிரேமனவா வாழ்க்கிடுக்கு? என் குரலில் பிடிவன் அவனிடம் எப்படி அடங்கிட்டுக் கொண்டது? என் கற்பனாவின் வெள்ளம் அவன் விளையின் இழைத்துக் கொட்டி விட்டான்.

"காடி! உன் பெண் உன்னை கிழிவி விட் டான். உனது மனக்குதல் அவனாக நீர்ந்து விட்டது. அம்மா காரித்தொடுவான்? பெண் தாசித்தாவென்ன? நீ மட்டுமே இப்போது விளைய வாழ்க்கைகடிய திணைமையில் இருத்தான் அவன் ஒரு தானும் இவ்வளவு முன்னுக்கு வந்திருக்க முடியாது. உன் வாழிப்பைக் கொட்டு விட்டு உன் எதிரில் வாழிப்பைப் பறத்துகொண்டு போகும் இருத்திருப்பான்" என்று உதிக் கொண்டேன் என் கைகள் உன்னை துழைத்தான்.

"எக்காம் அப்பாவிச் சூழிவாதம்" என்னைக் கம்பிய குரலில். என்னைவதிகாமக் என் கைகள் என் மாமனார் படத்தைத் தொக் கிட்டுப் பிழை. அடிப் படத்துக்குப் போடப் பட்டிருந்த ரோஜாப்பூ மாணியிலிருந்து ஒரு மகர் சிழி விழுந்தது. அதை எடுத்து என் கைகளில் ஒத்தித் கொண்டேன்.

செய்தப்படி செய்வதை நினைவி!

செய்வதை மனப்பாடி குழந்தை! அவர்
தலப்பஞ்சு அப்போதுதான் இரண்டாம்
மேயி மவுன்ட் வாகனம் கண்டுபிடித்தார். மகன்
பெயரால்! சமீப குழந்தை! அதே
குழந்தையின் எழுந்தெழுந்த செய்வதை
இதிலிருந்து!

Johnson's
BABY POWDER

இரண்டாம் மேயி மவுன்ட்

இருவரும்: குழந்தை பராமரிப்பு புத்தகம்
இருவரும் பின்பிடுவது எழுந்தெழுந்த. பெண்
குழந்தைக்கு குழந்தை அனைத்து கிடைக்க
இருவரும் அடக்கிவிடுவது. அப்போதுமே
புத்தகம் குழந்தைக்குமே இருவரும்
பராமரிப்பு எழுந்தெழுந்த.

இருவரும் அங்கு இருவரும்
சி.பி. மார்ச் 1978, புதுச்சேரி 307
மார்ச்

பி 3024

Johnson's
BABY
POWDER

இவ்வறம்

தீவம் செய்து கொண்டிருந்த ஒரு ரிஷி பறவைகளைப் பார்த்தார். தானும் ஒரு பறவையானால் வாழ்க்கையில் கைம் காணலாம் என்று எண்ணினார்.

அவர் செய்து வந்த தலத்தின் பரத்தினால் அவர் என்னிய எண்ணம் உடனே கைகூடி விட்டது. அவர் ஒரு குருவியாடி ஒரு பெண் குருவியோடு சந்தோஷமாகப் பறந்து சென்றார்.

கூட்டிலிருந்த தம் குஞ்சுகளுக்கு இரண்டு குருவிகளும் சிறு புறாக்கள் கொண்டு வந்து தந்து தாரும் தமக்கு வேண்டிய உணவைச் சம்பாதித்துக் கொண்டு சில நாட்கள் வாழ்ந்து வந்தன. ஒரு நாள் ஆண் குருவி கூட்டுக்குத் திரும்பி வரவில்லை. வேறொரு பெண் குருவியோடு பறந்து போயிற்று.

“இந்தக் குருவி மனித ஜன்மத்து நடவடிக்கையை என் னிடம் காட்டி விட்டது” என்று துயரப்பட்டது பெண் குருவி.

சிலகாலம் கழித்து ஒருநாள் காலை சில ரிஷிகள் குருவி தன் பழைய காதலியைச் சந்தித்தது. ஒரு மரக் கிளையில் உட்கார்ந் திருந்த பெண் குருவியைக்கூட மூலையில் கொஞ்சம் எட்டி உட்காரிற்று. மெள்ள மெள்ள அதன் அணைகை நகர்ந்தது.

“இக்க இக்க! இக்க இக்க!—தயவு செய்து துரவே ரில். என்னிடம் வரவேண்டாம்” என்றது பெண் குருவி.

“இக்க இக்க—ஏன் இப்படிச் சொல்லுகிறாய்?” என்றது ரிஷிக் குருவி.

“ஈ உணவையான பறவையல்ல. நிறுமான குருவியாயிருந் தால் இப்படி என்னையும் என் குஞ்சுகளையும் விட்டு விட்டு இன்னொரு மனைவியைத் தேடிச் கொண்டு போவாயா?” என்றது பெண் குருவி.

ஆண் குருவி வெட்கமடைந்து பறந்து போயிற்று. பறந்து போய் ஒரு மரத்தின் மேல் தனியாக உட் கார்ந்து கொண்டிருந்தது. அங்கே ஒரு பூனை மென்சப் பதங்கிக் கொண்டு பறவையை நொருங்கிற்று.

குருவி பயந்து போய்த் துள்ளிக் கீழே உயி ரற்று விழ்ந்தது. விழ்ந்ததும் குருவி ரிஷியாகப் போயிற்று. அங்கேயே மறுபடி தவம் செய்து கொண்டு ரிஷி உட்கார்ந்தார்.

பூனை ரிஷியுண்டை மெதுவாகப் போய் மோந்து பார்த்தது. பறவை வாகனை இன்னும் கொஞ்சம் இருந்தபடியாகப் இப்படிச் செய்தது. ரிஷி பூனையை ஒன்றும் செய்யவில்லை. பூனையும் அவர் பக்கத்தில் தபலி போல் கண்ணை மூடிக் கொண்டு உட்கார்ந்தது.

“மனிதனும் பறவையையும் போல் நற்குணம் அடையக் கூடாதா?” என்று ரிஷி துக்கப்பட்டு தியானித்துக் கொண்டு தவம் செய்தார்.

“அது முடியாது” என்றது பூனை. ரிஷியின் யோசனையை அது அப்படியோ தெரிந்து கொண்டது.

“ஏன் அப்படிச் சொல்லுகிறாய்?” என்றார் ரிஷி.

“மியாங்! மியாங்! கபாவம் என்பது ஒரு கொடிய சக்தி. நானும் நல்லவன் ஆகவேண்டும் என்று எவ்வளவோ பார்க்கிறேன். ஆனால் பறவையோ எவியோ கண்டால் உடனே எல்லாம் மறந்துபோகிறது. அதைப் போலவே உன்னுடைய தூதி விசேஷமும், மனித ஜன்மத்தில் ஆண் மகனாகுமைய உன்னம் நிலையில் சிந்தித்திருக்கிறேன். பூனைகளாகிய நாய்களும் இந்த விஷயத்தில் உங்களைப் போலத் தான் இருக்கிறோம்” என்றது பூனை.

ரிஷிக்கு வெட்கம் இன்னும் அதிகமாயிற்று.

“தயவு செய்து நீ அகன்று போ. நான் தவம் செய்ய வேண்டும்” என்றார்.

“மியாங்! மியாங்! — இதைவும் அதையும் என்னாகக் கொண்டு சஞ்சலப்பட்டுக் கொண்டு நீர் என்ன தவம் செய்யப் போகிறீர்?” என்று சொல்லி விட்டுப் பூனை ஓடியுப் போயிற்று.

ரிஷிக்கு தேவி பிரசன்னமாகி, “அப்பனே! உனக்கு ஆகாச நீங்க வில்லை. நீ முதலில் இவ்வறம் சரியாக நடத்தப் பயிற்சி அடைந்து, அதன் பிறகு தவம் செய்!” என்றான்.

ராஜராஜி

இந்த இக்கட்டான
நேரக்கு ஆதாயங்கள்!

உங்கள் செலவை உடல்
மீதுப் பொருத்தாமல்
கருத்துவதைத் தடுக்க
'சான்ஃபொரிஸ்ட்' அடை
பாத்திரத்தை அணிவதே

சந்தர்ப்ப துணிவின் சந்தர்ப்பப்பட்ட
பொருத்தமான செலவை. சிறிது
கருத்துவதை, அதன் தாதுதல் செலவு
விடும் ஆனால் சிலரை வந்ததும் தம்
செலவு உடலிலும் 'சான்ஃபொரிஸ்ட்'
அடைபாத்திரத்தொருவருடையவற்றித்
தான், உடலின் அங்குதல் தாது
சிலரை வந்ததில் தாதுபட்டதே.

'சான்ஃபொரிஸ்ட்' அடைபாத்திரத்தின்
மேல் துணிவின் மூலம் தாதுபட்டதில்
கருத்துத் தாதுபட்டதால், ஆனால்
அதில் வந்ததில் தாதுபட்டதில்
உடலின் உடலின் உடலின்
மேல் தாதுபட்டதால் தாது
பொருத்தம் கருத்துத்.

சான்ஃபொரிஸ்ட் 'சான்ஃபொரிஸ்ட்'
அடைபாத்திரத்தை அணிவதே!

சான்ஃபொரிஸ்ட் ஸர்வீஸ், ஸர்வீஸ்.

செலவுத் தாதுத் தாதுத் செலவுத் தாதுத், தாதுத் தாதுத்

சான்ஃபொரிஸ்ட், தாதுத் தாதுத் தாதுத் தாதுத் தாதுத் தாதுத்
சான்ஃபொரிஸ்ட் தாதுத் தாதுத் தாதுத் தாதுத் தாதுத் தாதுத்
தாதுத் தாதுத் தாதுத் தாதுத் தாதுத் தாதுத்

வேலை நேரம்

குரோவை

அந்த நாளும்
வகுப்பு அதைவிட
ஒரே அளிக்கணம்!
நபயங்கன் எங்கே
ரும் குதித்துக் கொண்
தான் அடித்துக் கொண்
டிருந்தான். உபாத்தியாயர்
சேம தா உமையின் உட்
கர்த்தபடியே அவர்
களை வேடிக்கை பார்த்துக்
கொண்டிருந்தார். அந்தவரையம் என்ன
தெரியுமா? வகுப்புத்
நிர்வாகிப் பட்ட நபயங்கன்
வாரும் அன்றுடன்
மூடித்துவிட்டன. இங்
னும் இரண்டு நிமிஷ
களைச் சேவை விடுவதற்காகப் பன்
னிக்கூடத்தை மூடப்போகிறார்கள். அந்
னத்தான், நபயங்கன் அவரவர்களை
விருப்பப்படி விட்டிருந்தார் ஆசிரியர்!

சிறிது நேரத்துக்குப் பின் இரண்டாம்
அதிமாலையே, அவர் தம் கையிக்குத்த
பிரம்மப மேனஜரின் மீது ஒய்வித் தட்டி
னார். உடனே நபயங்கனின் கையால் எத்தம்
செய்வதற்கு உட்கார்த்தான். உபாத்தி
யாயர் சொன்னார்: "டேய், நபயங்க
னா! இன்னும் இரண்டு நாள்தான்
உங்களுக்குப் பன்னிக்கூடம். அப்படித்
தற்பது நாட்களுக்கு உங்களுக்கு
லீவு! இப்போது நீங்கள் கையால்
எத்தம் போடாமலிருந்தால், உ3 நாள்க
தை சொல்லுவேன்."

நபயங்கன் இன்னும் அதிமாலையே
அவரவர்களுடன், "சார், கதை சொல்
லுவேன் சார்!" என்று விடுத்த ஆ
வத்துடன் செட்டார்கள்.

"விக்கிரமத்தின் கதை சொல்
லுவேன் சார்!" என்றும் கேடி மூல
யின் இருந்த குண்டு மானிக்கம்.

"போடா, போடா! பிம்போனன்
கதையை விடமா அது ஓரத்தி?"
என்றும் சார்பதி.

"அதெல்லாம் வேண்டாம்; வேறே
புதுக்கதை எதாவது சொல்லுவேன்
சார்!" — இவ்வாறு வகுப்பின் சி
ஞ்சர்கள் மனத்தான்.

ஆசிரியர் கையை அகத்தியப்படியே,
"எய், பிம்போனன் கதை வேண்டுமென்
பயர்களைக் கையை உபாத்தி துக்
குடிகன்!" என்றார்.

நபயங்கன் கைதூக்கிவிட்டான். சி
நபயங்கன் அடுத்தவர்களை எத்தெக்
துடன் பார்த்தபடியே தூக்கிவிட்டான்.

சார்பதி தம் பக்கத்தி
விடுத்த நபயங்கன்
கைதூக்கியாது இடித்
துக்கொண்டே, தம்
இரண்டு கைகளையும்
உபாத்தி தூக்கிவிட்டான்!
ஆனால், உபாத்தியாய
ரின் கைகளிலிருந்து அது
தெரியாமல் போய்
விடுமா? அவர் சொத்
தாயைப் பன்னிரண்டு
கைகளிதான் என்
னினார். பிம்போனன், புதுக்
கதை வேண்டுமென்
பயர்களைக் கைதூக்கித்
கொண்டார். அவர்களை
பத்தொன்பது பேர்
கள் இருந்தார்கள்!

"புதுக் கதைக்குத்தான் ஆராய் அநி
யம், சார்!" — இவ்வாறு நபயங்கன்
குருக்கித் கூறிவிட்டுக் கை தட்டி
னான். உபாத்தியாயர் கதை சொல்
வதற்காகத் தம் தொண்டையை ஒரு
நடையை களைத்துக் கொண்டார்.

நாளைபுறங்கனினும் இருத்த மாண
வர்கள் சொத்தாற்போல் உபாத்தியாய
ரின் மேனஜரையர் கத்தினும் தெருக்கி
யத்து உட்கார்த்து கொண்டார்கள்.
அப்போதுதான் எத்தமே இருக்க!

"நீங்கள் கையிலும் சேர், சேர்
சாஜாக்கிப் பத்தி இத்த வகுப்பின்
புத்திசாலிகளா? அதுமாதிரி, ஒரு
சாஜாக்கிதான் இப்போது சொல்
போகிறேன். ஆனால், நான் சொல்
போவது ஒரு 'காமம் சாஜா'யின்
கதை!" என்று சொல்வதாயிற்று.

"காமம் சாஜாவா? அப்படியானால்
அவனுக்கு எப்படி சார் சாஜாயின் தத்த
மூடித்தது?" என்றும் பார்த்து.

"மண்டா அவரது குடுக்கைப் பார்த்தி
யார் சொல்வதற்குள்ளே என்னடா
அவரார்?" என்று சிறிதுக் கட்டாயம்
பிம்போனன். தங்களுக்குள் அநி
யத்தான் அவன் அவ்வாறு சொட்டினான்.

உபாத்தியாயர் மீண்டும் பிரம்மப
மேனஜரின் மீது அடித்தார். "நபயங்க
னா! இப்போது நான் சொல்
போகும் கதையை சொல் இங்குள்ள
மாக்கதான் சொல் போகிறேன்.
அதாவது - புத்தாத்திரிகை படிக்கிறார்
போலே. கைவித்துக் கொண்டனும்!
தெரிந்ததா?" என்றார்.

நபயங்கன் ஒரு முகமாகத் திகைய
அவரவர்கள். உபாத்தியாயர் கதை
யைச் சொல்வதே தொடங்கினார்!

1. அரசரின் குறை

பெரிய காவத்துக்குமூன், நம் தேசத்தின் - மைசூர் நாட்டுக்கு அருகில் ஒரு சிறு சான்றுவம் இருந்தது. அங்கு ஆண்டு வந்த அரசரின் பெயர் மிக்கி ராஜன். அவர், அநேகவிதமான சான்றுவங்களையும், சான்றுவத்திரங்களையும் அறிந்தவர். அவர் நம் குடிமக்களிடம் சொல்ப விவகாரத்தாலும், நீதியுடனும் நடந்து கொண்டிருந்தார். நாட்டில் அவருக்கு நன்மை செய்வாக்கும் புறமும் இருந்தன. ஜனங்கள் அவரிடம் பயபக்தியுடன் இருந்தனர். இவையெல்லாமிருந்தும், அவருக்குக் கடவுள் ஒரு பெரும் குறையை வைத்திருந்தார்.

விக்கிராஜனுக்கு இரண்டு பட்ட மடிகள்கள் இருந்தனர். அவர்களில், முத்தவனான 'துதிமை' என்பவன், ஓர் அழகான ஆண் குழந்தையைப் பெற்ற ஒரு வருஷத்துக்குப் பின் இறந்து விட்டான். ஆகவே, அக்குழந்தையை வளர்க்கும் பொறுப்பை ஒரு சேடிப் பெண்ணை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி தேரிட்டது. அதே வருஷத்தின், இரண்டாம் பத்தினியான 'மகிமை' என்பவளுக்கு மூன்று ஆண் குழந்தை பிறந்தது. இந்த இரண்டு சான்றுவர்களும் மிகவும் செல்வத்துடனும், அருமைபுடனும் வளர்க்கப்பட்டு வந்தனர். அவர்களில் மூத்தவனுக்கு 'விஜயன்' என்றும் இரண்டாமனுக்கு 'விமலன்' என்றும் பெயரிடப்பட்டிருந்தார்கள்.

சான்றுவர்களும் இருவரும், செல்வமாக வளர்ந்து வந்தார்கள். மூன்று வருஷங்களுக்குப் பின், சிறியவனான விமலன், தன் குடிச் சிறித்து விளையாடியும், மழைக்கள் பேசியும் பெற்றிருக்கிற ஆனந்தத்தின் ஆழத்தினால். ஆனால், செவிலித் தாயின் மூலம் வளர்க்கப் பெற்ற விஜயனோ - விளையாடாவிடும்; மழைக்கள் பேசாவிடும். ஏன்! அருவதும் கூட இல்லை. ஏதோ, பித்துக் கொண்ட

வன்போல் உட்கார்த்து கொண்டும், வெற்று வெளியையே உற்றுப் பார்க்க்பதுமாக இருந்து வந்தான். இதன் காரணத்தால் அநிய மூடியாத அரசரும், சான்றுவப்பதினாலும் அக்குழந்தைக்கு ஏதேனும் தோய்மாக இருக்குமோ என்று வெகு நாட்கள் யோசனா சந்தேகத்துடன் இருந்தனர். சில நாட்களிலேயே, அரசன்மீது வைத்தியர்களின் மூலம், அக்குழந்தை 'ஊமை' என்பதை அரசர் அறிந்து மிகத் துயரத்தில் ஆழ்ந்தார். இந்தையை பெரும் குறையைத் தான் கடவுள் விக்கிராஜனுக்கு வைத்திருந்தார்.

நான்கு, நான்கு அரசரின் கைகளிலும் அநிமையின, அரசன்மீது வைத்தியர்களின் மூலம் சான்றுவர்களின் பிறவி தோய்யைப் போக்க அரசர் மிகவும் பிரயாசை எடுத்துக் கொண்டார். ஏறக்குறைய இரண்டு வருஷங்கள் முயன்றும், அந்த ஊமைக் குழந்தை, ஊமை யாகவே இருந்தான். ஊமை யாக இருப்பவர்களுக்குச் சான்றுவமாகக் காணும் கோபாதிக்கை அக்ஷரம் மாக இடைசனம் கொண்டிருந்த அக்குழந்தையின் மீதுயாவரும் பரிதாபம் அடைந்தார்கள்.

ஒரு நாள், அரசரின் அரசன்மீதுக்கு ஒரு புலவர் வந்திருந்தார். அவர், கவிதம் இயற்றுவதில் மட்டுமின்றி, கூட சோக சான்றிரத்தினும் மிகத் தேர்ச்சி பெற்றவர். அரசர், புலவரை மரியாதையுடன் வரவேற்று அவருக்கு ஆசனமளித்தார். அவர்கள் இருவரும் வெகு நேரம் வரையில் உரையாடியவர்களுக்குறித்துப் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். கடைசியில் அரசர், நம்முடைய குறைவான ஆராய்ந்து உறுமாறு வேண்டுகிறார். புலவர் வெகு நேரம் வரையில், சான்றுவர்களின் கூட சோகைகள், காரணங்கள், மேல் தெற்றி முறையாக வைக்கக் கிடைக்காத ஆராய்ச்சி செய்தார். பின்னர், நாக்கை வெளியே நீட்டிச் சொல்லியும் பார்க்கு விட்டுச் சித்தனாயின் ஆழ்ந்தார். சற்று நேரத்துக்குப் பின் அவர், "மன்னர் பெருமானே! இது குழந்தைதான் வருவகை விவகார அரசன் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனாலும் அவன் அதற்குள்ளாக என்னவற்ற கஷ்டங்களை அனுபவிப்பான்—" என்று.

இதைக் கேட்டதும் அரசரின் உயர்த்துக்குள் மெழுகியும், விசாரங்களும் போட்டியிடத் தொடங்கின. அவர் பார்ப்பது புலவரை தோக்கி, "புலவர்

பொருளாயே! இக் குழந்தையின் தலக்கு
மதையது எப்போதும் உண்டா? இதை
தயைத்திடக் ஏதாவது பரிசாகக் கொடு
கிறார்களா? இவ்வந்தம் மி
டத்தை வகிப்பதன் என்று எவ்வாறு
உறுதிப்படுத்தும்? இவனுக்கு என்னைக்
கொடுக்கக் கேட்கும்?" என்று சாஸர்
யான கேள்விசா அங்குமிங்கு.

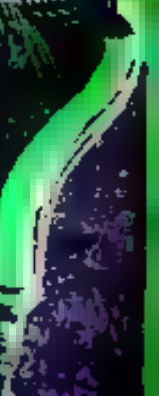
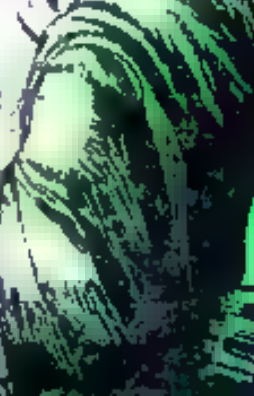
புரையி லென்று நெற்று நோன் செ
தலையின் குழங்கு. பின்னர் அரண்
நோக்கி, "மன்னவா! இவனது கண்ணி
றுள்ள சங்கு நோக்காரும், நெற்றிவி
றுள்ள மகுட நோக்காரும் இவன் அர
ணையான் என்பதை அறிவிக்கென்பது.
ஆனால், காலியுள்ள சே அருமை வர
கமேன இவனுக்குள்ள கொடுக்கென
அறிவுறுத்துகென்பது" என்று.

அவ்வான் எவ்வாறு நெற்று மத்தி
யான மத்திரேன, புரையான நோக்கி,
"பொய்யே, தாய்க்க அகனது
தானை நோக்கியி' மக்கேன, அதன்
பொருள் என்ன? அதின் தங்களுக்கு
என்ன நோக்கியது?" என்று மக்கள்
அடக்கமன குறையின்.

"அதன் மத்தித்தான் ஆரம்பி
யுடன் செத்திரேன. இக் காலியின்
என் அறிவுத்திரை பொருது என்று
தான் உறுதியாக விரும்புகிறது. ஒரு
விஷயம் மட்டும் தான் சாஸர்
மக்கக் கூற முடியும் — இவன் பிறவி
காலமாக இருக்க முடியாது என்று
மட்டும் கூறுகிறேன். ஆனால்,
'காலியின்' என்ன பான் மட்டியே?"
என்று புரையின்.

அரண் நெற்று செ
தெறித்த வண்ணம் புர
யின், "காலியின்,
தாய்க்க இவனது
தலையின், 'காலியின்'
என்ன அறிவுத்தான்
மத்திரேன. மத்தி
தான் செத்திரேன,
பொருள் மக்கக் கூற
பொருள் மக்கக் கூற
தலையின் மத்திரேன
பொருள், செத்திரேன

மேட்டான் இவனது ஒரு
காலியின் பிறவியின் என்
வாறு அறிவுத்தான்?
இன் பொருள் மக்கக் கூற
அறிவுத்தான் பொருள்
காலியின் மத்திரேன
மத்திரேன. இக்
தலையின் இவனது வகு
காலியின் மத்திரேன
மத்திரேன தலையின் என்

வடிவக் கூறுதெரிந்தால்?—” என்று கேட்டார் மனக் கவனிப்புடன்.

புலவரின் விழிகள் அப்பொழுது கம்பிரத்துடன் கைபையை நோக்கின. அவர் ஒரு தட்டைய குரலில் “கிடைத்துக் கொண்டவாறு, “ரஜாஜிதாசி! தான் தபிரவாஸிமை கொண்ட முனிவரே, அருங்காசத்தையாகக் கூறும் குரலியோ இவ்வீ. ஆனால், ஆன்மீகமான குருவக்தியின் மூலம் தேவக சாஸ்திரத்தை மட்டிலும் ஓரளவுக்கு அறிவக்கூடிய பாக்கியம் பெற்றவன். இப்பையவரின் திட்டசன்யமான அந்த தேவகாசிரியும், மருட தேவகாசிரியும் கொண்டு, துவரே நடைபுறவான் என்பதை மட்டிலும் திட்டவாகக் கூற முடியும்!” என்றார்.

ரஜாசபையில் அப்பொழுது பரிபூரணமான நிசப்தம் சூழ்ந்திருந்தது. அவ் இருத்தோரின் முகங்களிலெல்லாம் பிரமிப்பே மிகுந்திருந்தது.

மத்திரியாவு மித்திரமேது மீண்டும் எழுந்து நின்று, “மகாராஜா! தங்களுடைய மூத்த குமாரனின் கை தேவகாசிரியைக் கொண்டு பெரிவவன் இவ்வாறு கூறி விட்டார். இதே போன்று, இரீய குமாரனையும் அகழித்து வந்து, அவனது கை தேவகாசிரியையும் இம் முடியவரின் மூலம் அறித்து கொள்ள வேண்டுமென்று எனக்கு அவரது தேவன்று கிறது” என்றார். சபையில் இருந்த சிலர் மத்திரியின் பேராளியை வரவேற்ற

னர். மற்றும் சிலர் ருரோஷ ஆரவாரம் செய்து அந்த ஆமோதித்தனர்.

மகாராஜா எதையோ கூறுவதற்காக வாயைத் திறந்தார். ஆனால், அதே கணம்—எங்கிருந்தோ எழுந்த அவன் கோமளரவ கூச்சக்கல் ராஜ சபை வாயை களக்கச் செய்து விட்டது. என்னோரும் திடுக்கிட்டவாறு தரைய புறம் கிளையும் நோக்கினார். ராஜ சபை மண்டபத்துக்கு தேரேயிருந்த மேன்மடைத் திருதான்—அத்தகைய கூச்சங்கள் திகழ்ந்து கொண்டிருந்தன.

சில பணிப் பெண்கள் “என்ன என்று?—” என்று கூவிய வண்ணம் ஓடிக்கொண்டிருந்தனர். சிலர், “தண்ணீர், தண்ணீர்” என்றும், மற்றும் சிலர் “விசை, விசை” பெண்டும் (கூறுக்கும் தெருக்குமாய் ஓடினர். இக்காலகடன், மேல் புறத்துச் சாணாய்களின் வழியே கீழே இருந்தவர்களுக்குத் தெரிந்தன.

நிசப்தமாக இருந்த ராஜாசபையில் ஆரவாரமும் கூச்சமும் மிகுந்தன. சிலர் செல்லத்தியாவு தத்தளித்தபடியே அவ்வுயிர்க்கும் ஓடிக்கொண்டிருந்தனர்.

அவர்கள் ஆசனத்தை விட்டுப் பரபரப்புடன் எழுந்து சென்றார். அவரைத் தொடர்ந்தவாறு சில முகவியாஸ்தர்கள் விரைவுடன் ஓடினர். அவர்களை—இரீய சாணியான மல்லிகா ஈர்த்தவாய் துக்கி விட்டதான்! (தொடரும்)

பலே, பையன்!

கண்ணாடி அகப்பவர்:—தம்பி! உயிரெல்லாம் விருகி என் விழைந்திருக்க?

தம்பி:—நீதான் இந்த இடமெல்லாம் கண்ணாடி அடிக்கப் போகிறாயா? அது கணக்கும் விடுக்கி வைக்கிறேன்!

சமநிலைப் படுத்துதல் பிரச்சனை...

ஒரு பைகைகிள்மீது சமநிலை யாக வீற்று சவாரி செய்வது சுலபமே. ஆனால் உங்கள் பைகைகிளின் விலையையும் அது கொடுக்கும் சேவையின் மதிப்பையும் சரிகட்டுவது அவ்வளவு சுலபமல்ல. மூலப்பொருள்களை விரும்பாத கவனத்துடன் தெரிந்தெடுத்து உபயோகித்து, தயாரிப்பு நிலையில் ஒவ்வொரு உறுப் பையும் கடுமையான பரி சோதனைக்கு உட்படுத்து வதால், ஸென்-ராலே பைகைகிள்கள் மிக நன்றாக உழைப்பது மட்டுமன்றி, செப்பனிடும் செலவும், புதுப்பிக்கும் செலவும் மிகக் குறைந்து, இதன் பயனாக, அவற்றின் விலைக்கு சரிசமான மான மதிப்புடையதாக விளங்குகின்றன.

ராலே ராபின் ஹூட்

SRC-397M

பற்களைப் பரிசுத்தமாக்கும் மக்ளீன்ஸ்!

இம் முன்று கோப்பைகளை பற்கள் என பாவனை செய்கின்றன என இவையாவின் வெளிப்புறம் மற்றும் உட்புறத்தைத் தவிர, ஊதாத்த செர்த்து அபாயகரமான கிருமிகளின் வசிக்கும் இடுக்குகளை சுத்தம் செய்வது மிகக் கடினம். பற்களைப் பாதுகாக்க விரும்பினால், 'மெப்பாமிட்ஸ்' என்னும் ஏற்படுத்தும் அபாயத்தை அநிய வேண்டியது அவசியம்.

மக்ளீன்ஸ் எனிலில் துணைக் முடியாத பற்களின் இடுக்குகளில் முண்டிப் புகுத்து துணக்குகிறது. எனவே பற்சிதைவைத் தவிரக்க சிறந்த சாதனமாக இருப்பது மக்ளீன்ஸ் ஒன்றே

பற்களின் மேல் படர்ந்திருக்கும் 'மெப்பாமிட்ஸ்' கலத்த பாகி பரப்பாதந்த அரிக்கமுமிருப்பதோடன்றி அபாயகரமான ஊங்கிட மன்று பல் பாகுக்கள் திருவிட கின்றன. 'மெப்பாமிட்ஸ்' எனிலில் சுத்தம் செய்ய முடியாது. இவை நவநுமல் சுத்தம் செய்வதால் வேண்டும் இலகியேஸ் இவையாவின் உட்புறத்திற் கங்கும் திரவமாக சர்த்த பற்களை அரித்த விடுகின்றது. இத்தகைய 'மெப்பாமிட்ஸ்' அறவே அகற்ற ஒரே வரிதான் உண்டு. அதாவது இதை உறைய செய்வ வேண்டும். 'மெப்பாமிட்ஸ்' கலக்கக் கூடிய மிகச்சிறமான திரவம் மக்ளீன்ஸின்

இருப்பதால், ஊரில் துறை உட்டாமல் மக்ளீன்ஸ் 'மெப்பாமிட்ஸ்' கருவாக ஜாக்கோதாடன் துரிதமாக களையச் செய்கின்றது. பற்களின் சிதைவைத் தவிர்க்க இது மிகவும் முக்கியம்.

மக்ளீன்ஸ் பொருளைப் பற்பாசனம் தினத்தினாலும் இத்தகைய உபயோகிப்பு கள், பற்கள் வெண்மையாகவும், ஆரோக் கிவந்துடனும் கிளங்கும்.

க்ளோரோபில் சேர்ந்த
வகையும் கிடைக்கும்

NTV-01 1AM

இதன்மேல் எங்கே வித்தா ஒய்யாப்பு ஆகச் 33-சி.பி. மங்குடி ரித் தங்கச்சிமேல் தோடி 1-10 ரூபை 5 மைல் கை ஒய்யாப்பப்படுக. "சர்த்தகை ரித்திமேல்" கைத் தங்கச்சிமேல் கைரார் தேவகை

வைதேவி மாட்டுக் கொட்டிவைச் சுத்தம் பண்ணுவதில் முனைந்திருந்தாள். வேலைக்காரன் அவளுடன் வேலை செய்வதற்கொண்டிருந்தான்.

தோயல்பு

ஸோமாஸ்

மாடிக் மணி இத்துக்கு மேல் இருக்கும். அஸ்தமன சூரியனின் தங்க திறம் கிரணங்கள் தோட்டம் முழுவதும் படிந்து போன மலமாகிவிடக் கொண்டிருந்தது. தோட்டத்தின் பூத்துக் குழாய்கள் பூங்கொடிகளும் பசுமையான நெடியுயர்த்த மரங்களும் ஆதவன் ஒளிவினால் தங்க திறம் பெற்றுத் தனி எழிலுடன் விளங்கின.

மாட்டுக் கொட்டியுக்கு அருகில் இருந்த மரத்தின் கட்டப்பட்டிருந்த வெள்ளை திறப் பசுவும், அதன் அடுத்துத் துள்ளித் துள்ளி விளையாடிய கழிவ நிறக் கன்றுக்குட்டியும் கூடத் தங்கமலமாகி விட்டன. பால் சுறத்து கொண்டிருந்த வைதேவியும் மாடிக் சுதிரலன் ஒளியில் தன் இயற்கையான பொன் திறத்துக்குப் புது மெருகிடப்பட்டுப் புதுப் பொலிவுடன் விளங்கினான். ஸ்வர்ண லக்கிரகம் போல் விளங்கிய அவளது குழந்தை பக்கத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தது.

அப்பொழுது வைதேவியைக் காண வந்த ஒரு எந்திர வாசற்படியருகிலேயே நின்று அவள் வேலை செய்வதை விடப் புடன் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான்.

பால் சுறத்து ஆனதும் வைதேவி பால் செம்பைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு உள்ளே போனாள். வழியில் தின்ற அத்த எந்திரவைக் கண்டதும் வைதேவி மகிழ்ச்சியுடன், "வாருங்கள், மாமி! ரோம்ப நேரமாக நீங்கள் நின்று கொண்டிருக்கிறீர்களா? கூப்பிடக் கூடாதோ! நான் உங்களைக் கவனிக்கவே பிடுக்கே!" என்று கூறி வருவேற்றான்.

"பத்து நிமிஷத்துக்கு மேலே நின்று உன் வேலைகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன், வைதேவி! நீ ரோம்பவும் பொறுமைகளி, விட்டு மனிதர்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் வைத்துக் கொண்டு போராடுவதே மிகவும் கஷ்டமா யிருக்கிறது. இதெல்லாம் போதாத குறைக்கு நீ மாட்டை, வேறு கட்டிக் கொண்டு போராடுகிறாய். எனக்கு என்னவோ இதெல்லாம் பிடிக்கிறதே யில்லை, அம்மா!" என்று மிகவும் அலட்சியமாகப் பேசினான் அந்த எந்திர.

வைதேவி பால் செம்பை உள்ளே வைத்து விட்டு வெளியே வந்து அந்த மரானுடன் தோட்டத்துக்குப் போய்க் குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு ஒரு பெஞ்சியில் அமர்ந்தான். அந்த

அம்மாளும் அவள் பக்கத்தில் வந்து அமர்ந்து கொண்டாள்.

“நீங்கள் என்னவோ அப்படிச் சொல்லி விட்டீர்கள், மாமி! இந்தப் பசுவிற்கு இருக்கிற அறியும், அன்பும் மனித ஜன்மங்களிடம் இருக்கிறதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. பசு இருக்கிறதனுமே விட்டுக்கேட்டு ஒரு வங்கி விலாஸம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. குழந்தைக்கும் பாக்கைக்கும் நல்ல பால் கிடைக்கிறது. டாக்டர் ‘டீக்’ சூலைத்திருக்கிறது. பசு சமீரகணைக் காரியங்களாகக் கவனிக்கும் போது மனைக்கு எவ்வளவு நிரும்பியா யிருக்கிறது. தெரியுமா? பாக்காரன் பண்ணுகிற அக்கிரமத்தைச் செக்ஸ் முடியாமல் தான் ‘இவர்’ இந்தப் பசு மாட்டை வாங்கினார்!”

“பசு சமீரகணைமாவது இன்னொன்றே! இதைவளம் வீண் உபத்திர

வத்தை விடக்கு வாங்கிக் கொள்ளுகிற காரியம்தான். இருக்கிற பிஞ்சுக்கள் போதும். என் கணவருக்குத் தானும் சிரமப்படப் பிடிக்காது. விட்டில் இருப் பலாக்களும் அதாவசியமாகச் சிரமப்படு வது பிடிக்காது!” என்று கூறி அந்த மாயி அழுத்திக் கொண்டாள்.

“அப்படி பெல்லாம் பார்த்தால் ஒன்றுமே முடியாது. மாமி! யாருக்காகக் கஷ்டப்படுகிறோம்! நம்முடைய குடும் பத்தில் நம்மங்களாக ஏன் பாடுபடு கிறோம். எனக்கு என்னவோ இந்தக் காரியங்களெல்லாம் செய்வதில் கொஞ் சங்கட அது அப்படித் தொன்றுலதே இல்லை!” என்றுள் வைதேவி.

“நீ ஒரு தெய்வப் பிறவிதானம்மா! இந்த நாளிலே என் இந்தக் காரியங்க ளெல்லாம் செய்திருக்கிறீர்! சரி, எனக்கு நாழிகையாகிறது. நான் போய் வகு

கிறேன்” என்று சொல்லி விட்டு அந்த அம்மான் போய் விட்டாள்.

வைதேவி வேலைகளை பெல்லாம் முடித்து விட்டுக் குழந்தையை எழுத் துக்கொண்டு கூடத்துப் பக்கம் வந்து உட்கார்த்தாள். மாட்டுக் கொட்டி லைச் சுத்தம் செய்து, பால் சுறத்து. மாட்டுக்குத் தினி வைத்து எல்லாக் காரியங்களையும் ஒழுங்காக முடித்து விட்டதில் நிரும்பி ஏற்பட்டிருந்தது. நிம்மதியாக உட்கார்த்ததும் அவள் மனத்தில், அந்த அம்மான் சொல்லி விட்டுப் போனதெல்லாம் நினைவுக்கு வந்து விட்டது.

ஒன்பெல்லாம் வைதேவியும் அந்த மாதிரி மனப் போக்கைக் கொண்டவ னாகத்தான் இருந்தாள். பசு மாட்டி னிடம் அவளுக்கு இந்தனை அன்பு ஏற் பட்டதற்கு அவளுடைய குடும்பத்தில் நிகழ்ந்த ஒரு நிகழ்ச்சிதான் காரண மாக அமைந்தது.

மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு வைதேவி கர்ப்பமாக யிருந்தாள். லாழக்கையில் எந்த முதல் அறுபவ றும் இன்பம் பயப்பதாகத்தானே இருக்கும்? தன்னுள் வளர்ந்து வரும் சிங்கை மாணசீகமாக உருவகப் படுத்திப் பார்த்து, வைதேவி அந்த இன்ப அறுபாவத்தில் பூரித்துப் போனாள். சோந்தம், வளிகாப்பு முதலியவை களெல்லாம் முடித்து வைதேவியை அவள் பெற்றோர்கள் ஊருக்கு அழைத்துப் போனார்கள்.

உரிய காலத்தில் வைதேவி ஒரு அழகிய ஆண் குழந்தையைப் பெற் றெடுத்தாள். அவன் ரொம்பவும் செவ்வனமாக இருந்ததால், அவன் பெற்றுப் பிழைத்ததே புனர்ஜன்மம் அடைந்தது போலாவி விட்டது.

வைதேவியின் குழந்தையும் ரொம்பப் பவ்வீனமாகத்தான் இருந்தது. கடைசி யில் அது பிறந்த ஒருவாரத்துக் கெல் லாம் இறந்து விட்டது.

குழந்தை இறந்து போனதற்காக வைதேவி அடைந்த துக்கம் தாங்க முடியாததாயிருந்தது. அவள் தானாகும் தகப்பனாரும் வக்கீசாவோ விதத்தில் சமாதானம் சொன்னார்கள். அவள் கணவன் கண்ணிலும் சில காலம் அவளைப் பிறந்தக்கூடுவெயை விட்டு வைத்திருந்தான். பிறந்த விட்டில் எத் தனியோ செனகரியமாக இருந்தம்கூட அவள் உடம்பு தேர விட்டே. இரண்டு மாதங்களுக்கெல்லாம் வைதேவி பெற் றோரிடம் பிடிவாதமாகச் சண்டையிடித் துச் சென்னைக்கு வந்து விட்டாள்.

உங்கள் அழகை அதிகரிக்கிறது பாதுகாக்கவும் செய்கிறது!

அற்புத நறுமணமுடைய சாப்ஸில் ஸ்னோ உங்கள் சருமத்தை அழகுறச் செய்கிறது. பாதுகாக்கிறது. எல்லா பருவகாலங்களிலும் சருமத்தை யிருதுவாகவும், வெல்வெட் போல வழுவழுப்பாகவும் வைக்கிறது. பவுடருக்கு ஆதாரமானது. எண்ணப் புகையில்லாதது. சார்மிஸ் ஸ்னோ சொற சொறப்பும், வரிகளும், கோடுகளும், புண்களும் ஏற்படாமல் திறந்த மூலையில் தடுக்கிறது. பூச்சிக்கடிகள், வெடிப்பு களினின்றும் பாதுகாக்கிறது.

90 கார்ட்டை
உயர்ந்த சாக்கு

சார்ம்ஸ் ஸ்னோ

C5G/3

சார்ம்ஸ் புகழ்நிலை உரிமையும் புகளும் படிபாசையும் பரிசீலித்திருக்கிறீர்களா?

இப்போது இந்தியாவில் உங்களுக்கு கிடைக்கிறதே

பாமாலிவ்

டால்கம் டீ-லக்ஸ்

நீங்கள் எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த டால்கம் பவுடர்! உண்மையிலேயே நேரத்தியான டால்கின் சகலகுணங்களுடன், ஒரு புதியரம்மிய வாசனையும் சேர்ந்தது வெறியூட்டும் 17 ஸென்டுகளின் அற்புதக்கலவைசேர்ந்த பாமாலிவ் டால்கம் டீ-லக்ஸின் நறுமணம் உங்களை மகிழ்வித்து புளகாங்கிதம் அடையச் செய்யும் ... மணிக் கணக்காக உங்களுக்குக் குளுமையும் புத்துணர்ச்சியும் அளிக்கும்

அள்ளியல் உத்தரம் செல்கையழும்

குழந்தைக்கு இதம் அளிக்க அதைத் தராமலாகப் புகவுகள்

எரிக்கவித்தடுக்க மேலெங்கும் அதை உபயோகியுங்கள்

சேலந்த மாதங்களுக்கு இதமும் புத்துணர்ச்சியும் அளிக்க

பாமாலிவ்

டால்கம் டீ-லக்ஸ்

வைதேவியின் மனம் இறந்து போன குழந்தையை நினைத்துச் சதா ஏங்கியது.

"வைதேவி! நீ என்ன கெட்ட அட்டாவிற்குக் கிறுயே! உன்கொண்ட அப்படி வயதாதி விட்டது? இருபது ஆகிறது. இனிமேல் குழந்தையே உனக்குப் பிறக்காதா? ஏன் இப்படி அனாதையினைத்து, நினைத்து மறுகிப்போகிறாய்?" என்று அவன் மாமியார் அவளை அன்போடு கடிந்து கொண்டாள்.

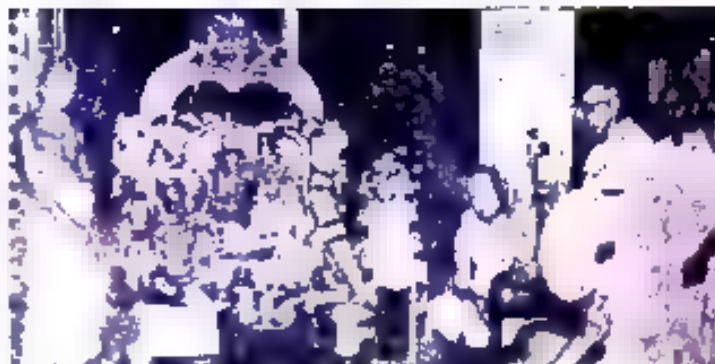
ஆனால் வைதேவியின் மனம் மட்டும் மோதான மடைய வில்லை. அவன் மனவெதனைக்கு ஏற்றந்த போய், அவன் பிறந்ததை நினைத்து புகைகெடுத்துக் கூத்த சில நாட்களுக்கெல்லாம் ஒரு திழ்ச்சி தந்தது.

வைதேவி ஊர்விலுந்து வந்த மறு நாளே அவன் வணவன் அவளுக்குள்ளே பால்காரனை ஏற்பாடு செய்து, தனம் காணவிலும் மாணவிலும் விட்டு வானில் கெற்று விட்டுப் போனமாத் தொகை விலுந்தான். பால்காரன் அதிகாணியில் வந்து விட்டுப் போய் விடுவதாக, தெவலி பால்காரனையோ பக மாட்டையோ பார்த்ததில்லை. மாணவிலும் அவன் மாமியார் பால்காரன் வந்ததும் பானத் தானே வாங்கிக் கொண்டு வந்தான். இரண்டு மூன்று நாட்கள் இப்படிச் செய்தான்.

அன்று மாமியார் ஏதோ காரியமாக இருக்கவே, வைதேவியைப் பால் வாக்க வாசனுக்கு அனுப்பி வைத்தான். பால் செகைப் எடுத்துக் கொண்டு வானம் திண்டிணியில் அமர்ந்தான் வைதேவி.

பகமாடு மிகவும் திடமாய்த்தான் இருந்தது. ஆனால் இது என்ன, கன்றுக்குட்டி வெறுத் தோனாக இதைத்திருக்கிறதே! ஆ! அது உயிருள்ள கன்றுக்குட்டியா? வைக்கோலை அடைத்த வைத்த 'மாடல் கன்றுக்குட்டி' அல்லவா அது! பானம், பக அந்தப் பொய்க் கன்றுக்குட்டியை உயிருள்ள கன்றுக்குட்டி என்று நினைத்துக் கொண்டு எத்தனை அன்போடு நக்கிக் கொடுக்கிறது!

வைதேவிக் குட்டியை இறந்து போன தன் குழந்தையின் நினைவு வந்து

செவ்வை புரகையாக்கப் ஸ்ரீ சீனிவாச பக்த சபையின் ஆதரவில் 18-7-56-ல் சித்தூர் ராமாயண சங்கீதர ஸ்ரீ ஸீனிவாசராமகண்ணகலியாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ராமாயண கதா களையேற்புப் பத்தொன்பது நாட்கள் வரையில் நடத்த, பட்டாபிரஷ்டத்தடும் முடிவற்றது. மேற்படி கதாபாஷையேற்பத்தை கவர்ம் கோர்ட் திற்பதி ஸ்ரீ டி. எஸ். வெங்கடராம ஸ்வர் துவக்கி வைத்தார், இவற்றோடும் துற்றுக்கொண்ட பக்தர்கள் விறுவும் செய்தனர்.

விட்டது. தனக்குப் பிறக்கப் போகும் குழந்தையைப் பற்றி அவன் என்ன வெவ்வாய் கவலு கண்டான்! தன் செகவத்தை மாட்போடு அணைத்துப் பாதுரட்ட அவளுக்கு எத்தனைய ஆர்வம் பொங்கி எழுந்தது!

பொய்க் கன்றுக்குட்டி நிறே எய்த்து கெற்றுத் தாரம் விளகி விழுந்து விட்டது. பகமாடு "அம்மா, அம்மா!" என்று கத்தி இப்படியும் அப்படியும் ஆடியது. பால் கெற்று கொண்டிருந்த பால்காரன் கோபத்தோடு எழுந்து தொனில் போட்டுக் கொண்டிருந்த கவிரை எடுத்துக் கெற்றிப் பகவை இரண்டுதரம் வாக்கிலும், பிறகு பொய்க் கன்றுக்குட்டியை எடுத்துக் கொண்டு வந்து மாட்டினிடம் வைத்து விட்டு மீண்டும் பால் கெக்க ஆரம்பித்தான்.

இதைக் கணமாய்க் பார்த்துக்கொண்டிருந்த வைதேவிக் கு மனவெதனை தாக்க முடிவாத அவளுக்கு அதிகமாயிவிட்டது. இதயத்திலிருந்து தக்கம் பொங்கியது. அவன் ஆகப்பத்திரியில் இருந்தபொது, பொங்கிப் பெருகும் தாயன்போடு குழந்தைக்குப் பால் ஊட்டுவான். குழந்தை இறந்தபோனது வைதேவிக் குத் தெரியாதது. அப்பொழுது அவன் அவர்த்த தூங்கிக் கொண்டிருந்தான். விழித்துக் கொண்டு அவன் பார்த்த பொது பக்கத்தில் குழந்தையைக் காணவில்லை. வைதேவி திருக்கிட்டான். தானின் மூலம் தன் குழந்தை இறந்தவிட்ட செய்தியை அறிந்ததும், அவன்

திருச்சி வக்கில் ஸ்ரீ வி. பி. கமோச அவர் அவர்கள் சூயஸ் ரோஸ். டைரெக்டரும், புதுநிக்கி ரயில்கள் போர்டு ஸ்ரீ டி. என். நடராஜன் அவர்களுக்கும் திருச்சியில் சமீபத்தில் திருமணம் சிறப்பாக நடவடிக்கை. வாழ்க மணவர்க்கம்!

அடைந்த துக்கம் கொஞ்சமல்ல: துக்கம் தாளாமல் அவள் இதயமே வெடித்து விடும் போல் இருந்தது. பெற்றெடுத்த குழந்தைக்குப் பாலூட்டும் ஆர்வத் தோடு அதை அணைக்கப் போனவளுக்கு இந்தச் செய்தி தூக்கி வாரிப்போட்டது; லிம்மி லிம்மித் தணிந்த அவள் மார்பில் பாதுகாக்கலை வைத்தமாதிரி வீருத்தது. அதிலிருந்தே வைதேவியின் உடல் தீவிர சரியாயிற்று. பிறந்தகம் போய் வந்த தில் அவள் உடம்பு சிறிது தேறியிருந்தது. மனமும் கொஞ்சம் மாறியிருந்தது.

இப்பொழுது கன்றை இழந்த பகவையும்தான், பொய்க் கன்றைத் தன் குழந்தையாக எண்ணி ஏமாந்து பாலைச் சுரக்கும் அதன் அறிவாமையையும் எண்ணிப் பார்த்தபோது வைதேவியின் மனம் துக்கம் தாளாமல் துடித்தது. அடிவயிற்றிலிருந்து பத்து மாதிரி ஏதோ ஒன்று கிளம்பி அவள் நெஞ்சை அடைத்தது. தன் நினைவு தப்பி, வைதேவி 'தபார்' என்று திண்ணையிலிருந்து கீழே விழுந்து விட்டாள். நல்ல வேளையாக அவள் கணவன் கண்ணன் ஆயினிலிருந்து அப்பொழுது வந்து விட்டபடியால், ஓடிவந்து அவளைத் தாங்கிப் பிடித்துக் கொண்டு உன்னை கொண்டுபோய்ச் சேர்ந்தான். அதன் பிறகு வைதேவியின் உடம்பு தேறுவதற்கு ஒரு மாதமாகிற்று.

கிள்ளஞ் சிறு வயதில், தாய்மையின் புதிய அறுபவத்தில் அவள் மனம் ஒரே ஆனந்தமாகத் துள்ளியது. பட்டணங்களில் நடக்கும் இந்த அக்கிரமங்களை பெய்வாறும் அவள் சிறிதும் அறிவாதவன்; கிராம வாசத்தில் அவள் மிகவும் செளகரியமாக விருந்தவன்; அவன் பிறந்தகத்தில்

தாவித்து பசமாடுகள் இருந்தன. பசுக்களையும் அவர்கள் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மனிதர்களைப் போலவே கருதி மிகவும் அன்பாக அவன் தகப்பனார் பராமரித்து வந்தான். மாடுகளைப் போலவே கன்றுக் குட்டிகளும் 'கொழு கொழு' வென்று வளர்ந்து ஆனந்தமாகத் துள்ளித் திரிந்து விளையாடும்.

பால் விவாபாரம் என்றால் மாடுகளை இவ்வாறு கொடுவாம்படுத்தி, சுரப்பற்ற தெஞ்சோடு இறந்த கன்றுக் குட்டியை மாட்டின் முன் நிறுத்தி அந்த வாய் இவ்வாறு துத்துவை ஏமாற்றிப் பால் சுதக்கும் வித்தைதான் என்று அவளுக்குத் தெரியாது. இந்தக் கொடுமையைத் தெருக்கு நேராகப் பார்த்ததும் அவளால் தாங்க முடியவில்லை.

இந்தத் தடவை வைதேவியின் தேக ஆரோக்கியத்தில் அவள் கணவன் ரோம்பவும் அக்கறைவா விருந்தான். இந்த நிலையில்தான் அவளுக்கு இரண்டாவது குழந்தை பிறந்தது. வைதேவியின் பூவினும் மென்மையான உள்ளம் அவள் கணவன் கண்வனுக்கு நன்கு தெரிந்திருந்தது. ஆகவே, ஒரு அழகான பசுவை வாங்கினான். பசுவையும் கன்றையும் வைதேவி அளவு கடந்த அன்புடன் பராமரிக்க ஆரம்பித்தாள். பசுவைக்கு 'வக்ஷி' என்று பெயரிட்டுச் சதா அதன் வளர்ச்சியிலேயே ஈடுபட்டாள். இந்த இனையற்ற மன நிறைவின் காரணமாகத்தானே என்னவோ, வைதேவியின் உடம்பு மிகவும் ஆரோக்கியமும் திடமும் கொண்டு மினுமினுப்பான காத் தியுடன் விளங்கியது.

வீட்டுப் பின்புறத்திலிருந்து வக்ஷி 'அம்மா' என்று ஆதுரத்தோடு அழைத்தது. அந்தக் குரலைக் கேட்ட வைதேவி, "அடடா! வக்ஷிக்குப் புல்லும் தண்ணீரும் வைக்க வேண்டியே!" என்று கூறிக் கொண்டே எழுந்து, 'பால் நினைந்து ஊட்டும் தாயினும் சாலப் பரிந்து' வக்ஷியை நோக்கி ஓடினாள். அவள் மனத்தில் ஓட்டமாகச் சென்று கொண்டிருந்த நினைவுச் சங்கிலி அறுத்தது. பசுவைக்குப் புல்வெகுத்துப் போட்டு அதன் பட்டுப் போன்ற தேகத்தைத் தடவிக் கொடுத்தாள் வைதேவி. 'குழந்தையின்பத்தைப்பெறக்கொடுத்து வலக்காத எதிர்த்த விட்டு மாமிக்குப் பசுவையும் கன்றையும் பராமரிப்பது பெரிய பாரமாகத்தான் தோன்றும்' என்று அவள் உள்ளம் நினைத்தது. அதை ஆமோதிப்பது போல், கட்டவிழ்த்துக் கொண்டு துள்ளி ஓடி வந்த கன்றுக் குட்டி வைதேவியை தெருங்கி அவள் மீது உரிக் கொண்டு நின்றது.

சொந்த உடமையின் பெருமை

பொதுவாக சொந்த உடமை எவ்ருக் மனம் பெருமை அடைகிறது. அதிலும் ஆய்வுக்கூடம் வாகனம் சொந்தமாக இருந்துவிட்டால் அந்தப் பெருமை பன்மடங்கு அதிகமாகிறது. அது ஒரு தோழியைப்போலும் மிழ்ச்சி அளிக்கிறது. அதில் வேகமாகச் செல்லும்போது ஆனந்தம் ஏற்படுகிறது. குறிப்பிட்ட நேரத்தில் குறிப்பிட்ட இடத்துக்குச் செல்லுகதே ஆனந்தம்நானே!

ARMSTRONG

THE BETTER CYCLE.

DISTRIBUTORS:-
ROYAL CYCLE & MOTOR CO.
13/14, BROADWAY, MADRAS-1.

BRANCH.
THE PIONEER CYCLE HOUSE
47/49, WEST TOWER STREET, MADURAI.

அழகான, உறுதியான
கட்டிட வேலைகளுக்கீது

**சங்கர் பிராண்ட்
போர்ட்லாண்ட் ஸிமெண்ட்** - - -

கித்திலும், தரத்திலும் தேர்ந்தது

தென்னாட்டின் ஒவ்வொரு முக்கிய நகரத்திலும்
I. C. ஸ்டாக்கிஸ்டுகள் மூலம் விநியோகிக்கப்படுகிறது

இந்தியா ஸிமெண்ட்ஸ் லிட்... மதராஸ் - I

உள்ளத் தூய்மை

மகாத்மாஜி மகாத்மாஜி

வேதபாத்திரம் குண்டாகிய என் ஒரு பாரதீயி திருக்கிறார். அவருக்கு வயது ஐம்பதே, அறுபதே, எழுபதே, எண்பதே யிருக்கும் தெரியாது. அவர் உயரம் நான்கு அடி பிறக்கும். குறுகிய. குண்டு கட்டையைப் போல் மூடம். உடம்பில்லாத வயிர்க் கட்டை போலே தன் உறுதியைப் போதுகிறார்.

அவருக்கு விபாதி எண்பதே மூட வயது. சென்ற பத்து வருஷங்களில் ஓரே தானை அவர்மேலே போட்டுப் சொத்திரங்கு வந்தது. பத்துநாளுக்குத் தங்கி விட்டது. அந்த மனுஷ்யன் ஐட பாதருடைய நிலைமையிலே இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். பேசினால் பரித்தியக்காரன் போலவது போலிருக்கும். இழுத்திருக்கிற, திக்கித் திக்கி, குள் பிள் எப்பத்த ரீதியைப் போலவர். நெரு வினே படுத்துக் கெட்டவர். படுத்தியாது எங்கேனும் போய்ப் பிணை வாய்க்கிச் சாப்பிடுவார். மண்ணிலே புரளுவார். தாய்வுடைச் சண்டை போடுவார்.

விதியிலே பெண் பிள்ளைகளுக்கிடையே அவரைக் கண்டால் இரக்க மூண்டாலும், திடீரென்று ஒரு கீட்டுக்குள் துடிக்கிறது. அந்த கீட்டகிருக்கும் குழத்தையன் தெத்தியிலே திருத்தகைப் பூசிகிட்டு ஒடிப்போவார். யாராவது திட்டிகுறும், அடித்தாலும் பொறுத்தும் போண்டு உடனே அங்கிடத்தை கீட்டு ஒடிப் போய் விடுவார்.

காலாடவ ஐயக்கன் அவருக்கு தூது வயதுக்கு மேலே ஆகிவிட்டதென்றும், நெடுங்காலமாக, இப்போ திருப்பது போலவே, தாப்பது, ஐப்பது வயது போலே தான் இருக்கிறார்கள் தும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இந்த வாகத்தையன் தாய்மரவு தூய் நினைவென்பதை நினைக்க இடமில்லை.

அவர் காலாக விழித காலம் இப்பூசிக் போண்டான் தோய் தீர்த்த விடுவென்ற தம்பிக்கையன் பனி போண்டுகிருக்கிறார்கள். மேற்படி குண்டக்காரியார் ஒரு தான் தான் விதியில் நடத்த வரும் போது, குறுகியமேலே கிறித்த

பழக்கத்தையே போலவான் ஒரு பெரிய அழுக்கு மூட்டையாகக் கட்டிக் கமத்த போண்டு வந்தார். இந்தச் சாரியாவைக் கண்டால் தான் குப்பிடுவது வழக்கம். அப்படியே குப்பிட்டேன். சேவனது பங்கைக் கட்டிக் போதை சிப்பித் தெத்தார். கண்டிப்பே பரத்தான் அதில் குதம்பு கத்தாடுகிறது.

"ஓ சாரி, உனக்கென்ன பரித்தியமார்? கத்தையாகக் கட்டி என் குறுகியே கமக்கிருக்கிறேன்?" என்று கேட்டேன்.

"நீ தெத்தெத்தென் கமக்கிருக்கிறேன், தான் குறுகியமேலே கமக்கிறது" என்று சொல்லி ஒடிப்போய் விட்டார். உடனே தான் பொருள் தெரித்த போண்டேன். அஞ்ஞானப் பழக்குப்பை கிடையும், பழக் கைகலையும், பழத் துண்டங்களையும், பழஞ் சிறுமைகளையும் மனத்திலே கீறுவர் கமத்த நினைவு காலாகவாய் மனத்தருடைய அதிசைத்தகை கிணக்கும் பொருட்டு மேற்படி சாரியார் இந்த திருத்தத்தையன் சொல்லுகின்ற தெத்தெத்தெண்டேன்.

பின்பிறகு தான் அவரிடம் பரிசாக வாங்க தான் "சாரி, இப்படியே பிணை வாய்க்கி தண்டிக்கிறது தின்றுகொண்டு ஜீவனம் பண்ணுகிறேன், எடுத்தும் தெழிக் கொண்டு பிணைக்கக் கூடாது!" என்று கேட்டேன்.

அந்தப் பாரதீயி, "தம்பி, தானும் தெழிக் கொண்டுதான் பிணைக்கிறது. வாகத்து வண்ணம் போகி, ஐப்புகன் காலாகவாய் குறுகியமேலே கமக்கிறது. அந்த வாகவாக தான் குண்டகை போண்டுகிறது" என்று.

ஆம், பரிசுத்தப் படுத்தெத்தெனே ஆரம்பம். அவனுடைய சொல்லி வந்தவர். ஆரக்க போண்டும். மேலே சாரியாவைப் புத தண்டம் குடிப்பம் நடத்தும் திரு துண்டத் துண்ட குத் தரு நி வகை. ஆனால் அவருடைய உண் தண்டம் உகத்த

தாச் பின்பற்ற வேண்டும். ஐயுறவுகள் களைய கருவிகளை மீதிச் சொன்னதையடி அட்டுப்படுத்தி ஆன் வேண்டும். உன்னத்தை மாசிடவாது. சுத்தமாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

அழகுக்கு நீர்க்கும் தொழில் செய் வேர் நமது தேசத்தில் மாகாணத்துக்கு வகைப் பேர் வேண்டும். ஐந்தாண்டுகள் தற்காலத்தில் குப்பைக்குள் முழுசெய் போய்க் கிடக்கிறார்கள். விட்டையும்தெருவையும் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ளவில்லை. ஐந்தாண்டுகள் குப்பைப் படுத்தவில்லை. கிணறுகளையும், குளங்களையும் கண்களையும் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ளவில்லை. கோயிற் குளங்களில் ஜலம் புழுத்து நென்கிறது. நார்தம் குடும்பப் பிடுங்குகிறது.

மனுஷ்யாபிவிருத்தி யாவது யாது?

புழுதியை நீக்கித் தரையைச் சுத்தமாக்குதல். அழகுப் பேசுதல் துணியையும், நார்தயின்னதையடி குளத்தையும், பொதுவாக எல்லா விஷயங்களையும் சுத்தமாக்கி வைத்துக் கொள்ளுதல்.

நான் மேற்படி சாமியாரிடம், "சாமியாரே! ஞான தெரியிலே சொல்ல விரும்புவோன் முக்கியமாக எதை ஆரம்பத் தொழிளாகக் கொள்ள வேண்டும்?" என்று கேட்டேன்.

ஞன்னச்சாமி சொன்னாருக்கு:—

"முதலாவது, தாக்கை வெளுக்க வேண்டும். பொய் சொல்லக் கூடாது. புறஞ் சொல்லக் கூடாது. முன்னுறி கூடாது. தற்புகழ்ச்சி கூடாது. வகுத்தச் சொல்லவாது. பயத்து பேசக்கூடாது. இதுதான் வன்னாள் தொழில் ஆரம்பம். பிறகு அந்தக்காணத்தை வெளுத்

தல் உடையம். கிணறுகளில் பொய் சொல்லித் திரும்படியாக இருந்தால், அப்போது மெளனத்தைக் கொள்ள வேண்டும். மெளனம் ஸர்வார்த்த ஸாதகம். அதை விட்டுப் பேசும்படி நேர்த்தால் உண்மைய சொல்ல வேண்டும். உண்மை வீரதம் தவறக் கூடாது. தவற வேண்டிய அவசியமில்லை; உண்மை கூறின் தீயத் தேரீடுமென்று நினைப்பார் தெய்வம் உண்மை யென்பதை அறிய மாட்டார்கள். தெய்வம் உண்மை. அதை விட்டப்படி உட்கம் நடக்கிறது. ஆதலால் பயப்படுகிறவன் மூடலிகாசமணி. அந்தக்காணத்தை வெளுத்தவராவது அறிவுள்ள பயத்தை நீக்குதல். அந்தக்காணத்தை சுத்தி செய்து விட்டால் விடுதலை யுண்டாகும்."

பின்னு மொரு சமயம் ஞன்னச்சாமி என்னிடம் வந்து, "தம்பி, நீ இதைக் கணக்காரனுக்கே! 'வன்னாள்' என்ற வார்த்தையை உடைத்துப் போருன் சொன்னாயா?" என்று கேட்டார்.

நான் தடைத்து:— "சாமி. உடைக்கிற இலக்கணம் எனக்குத் தெரியாது" என்று சொன்னேன்.

அப்போது ஞன்னச்சாமி "வன்-ஆன்! வன்னாள். ஆன் என்பது சிஷ்யம். வன்னாடிய சிஷ்யம் தந்திரேகரர், அருளுயர்தொழில் சுத்தஞான முர்த்தியாகிய சிவன் த் கமத்து கொண்டிருத்தல். தயிற் நாட்டு ஞானசார்வர்களுக்கு ஆகிரார்த்தியும் வன்னாளுமாகி திறகும் இந்த தந்திரவகாணையதொழிளாகிய ஆசார்யத் தொழிலிலே நான் வன்னாள் தொழி மென்று சொன்னேன். எனக்கு வன்னாள் தொழில்" என்று.

சென்னையில் பாரதி விழா

பாரதியார் சங்கத்தின் ஆதரவில் சென்னை தியாகராயநகர் வாணி மறாஸில் செப்டம்பர் 11, 12 தேதிகளில் மாலை 6-மணிக்கு நாமக்கல் கிளர் செ. டீமயிங்கம் பிண்டி அவர்கள் தலைமையில் நடைபெறுகிறது.

சென்னை கவர்னர் ஸ்ரீ ஸ்ரீபிரகாசா, ராஜாஜி, திருவாளர்கள் தெ. பொ. பிஸ்ட்ரெக்தரம், அ. சீனிவாச ராகவன் ஆகியவர்கள் முதல் நாள் விழாவிலும், சி. வா. ஐகந்தாதன், ஏ. ஜி. வேங்கடாச் சாரியார், ஆர். மகாதேவன், கராஜி. ம. பொ. சி., மராமத்து இலாகா மந்திரி கனம் சேதுபதி, ப்ரமதி ஏ. ஆர். இத்திரா எம். ஏ., ஸ்ரீமதி எஸ். விஜயலக்ஷ்மி ஆகியோர்கள் இரண்டாவது நாள் விழாவிலும் பங்கெடுத்துக் கொண்டு பாரதி விழாவைச் சிறப்பிக்கிறார்கள்.

இரண்டு நாள் விழாவிலும் மூலவில் 12ர்பல சங்கீத, நாட்டியக் கலைஞர்கள் இசை விடுத்தும், நாட்டிய விடுத்தும் அளிக்கிறார்கள்.

பாரதி அன்பர்கள் அனைவரும் வருக!

டி. பி. கைத் தடுக்கும் ஆராய்ச்சியை நடத்து முன் போது மக்களிடையே உலாவும் இன்ஞெரு எண்ணத்துக்கு விடை கூற வேண்டும். டி. பி. நோயென்றால், கவாசக் கருவியைத் தப்பிட்டது என்று சிலர் மதிக்கின்றனர். இது தவறான எண்ணம். டி. பி. பூச்சி சாதாரணமாகக் கவாசக் கருவியைத் தான் பிடித்துக் கொள்ளும் என்பது விடையாது. டி. பி. பூச்சி கவாசக் கருவியை, எலும்பை, கோண்களை (Glands), நோயை எவ்வாறு தாக்கும். இதன் தாக்குதலுக்கு உகந்தவாறு நோயானது, வயிற் டி. பி. அதாவது பல்மனரி டி. பி. பி. குவாஸிஸ் (Pulmonary Tuberculosis), டி. பி. க்ளாண்ட்ஸ் (T. B. Glands), நோய் டி. பி. (Skin T. B.) எலும்பு டி. பி. (Bone T. B.) என்றெல்லாம் பெயர் சூட்டப்படுகின்றது.

எவ்வாறாக டி. பி. க்களும் நீவனுக்கு வயிற்றான். மானிட சரீரத்தை கோர மான மாறுதலுக்கு உடனாகும். எலும்பு டி. பி. இரக்கச் செய்து, விரக்கச் செய்து, முறிபச் செய்து, படாதபாடு படுத்தும். நோய் டி. பி. யானால், அதன் புண் எத்தனை மாதங்க ளானாலும் ஆரது. டி. பி. இளாண்டுகள் என்பவை இன்னும் கோரமானவை. வெகு சீக்கிரத்தில் விபத்தை விளைக்கும். எந்த அம்ச டி. பி. யும் மற்ற அம்ச டி. பி. யாக மாறிவிடுவது உண்டு. கவாசப் பையைத் தாக்கினால் மிக்க மோசமான தீவி சம்பவிக்கும். மற்ற டி. பி. களைக் காட்டிலும், டி. பி. 'க்ளாண்ட்'வை, 'வயிற்' டி. பி. க்கு அடுத்தபடியாகக் கூறலாம். டி. பி. க்ளாண்ட்ஸ் அனேகமாக வயிற் டி. பி. யில் சேர்ந்து விடுகிறது. இந்த டி. பி. இளாண்டினால் மரணம் ஏற்பட்டு விடுவதும் உண்டு.

நெயர்களுக்கு ஒரு சத்தெகம் ஏற்படலாம். 'டி. பி. கலிம் கொடியதான டி. பி. க்ளாண்ட்ஸ் வந்தால் அதை யோக சிகிச்சை குணப்படுத்துமா? இதற்கும் மருத்துவமே விடையாது?' என்று வினவலாம்.

மற்றவித டி. பி. க்களை, நுரைவீரல் டி. பி. கைக் கவனித்தபிறகு, ஆராய்ச்சி செய்யலாம்.

டி. பி. க்ளாண்ட்ஸ்க்கு மருத்து விடையாது. ரணசிகிச்சை ஏற்பதால், நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்றென்பது நோயாளிகள் மரணமடைகின்றனர். இந்த ரணசிகிச்சை, டி. பி. கை வேறு அம்சங்களுக்கு மாற்றது என்றும் கூற இயலாது. இந்த டி. பி. க்ளாண்ட்ஸ் சாதா

யோக சிகிச்சை
சுந்தரம்

4. டி. பி. கை வென்ற குழந்தை!

ரணமாகக் குழந்தைகளை அதிகம் தாக்குகிறது. டி. பி. தாக்கக்கூடிய இளாண்டில், உடலில் பல இடங்களில் இருந்தாலும், கழுத்தைக் கற்றி உன்னையதான் பெரும்பாலும், டி. பி. விஷம் ஏற்று வதையுறும்.

இத்தகைய டி. பி. இளாண்டில், ஒரு தான் ஒரு குழந்தையைப் பற்றிக் கொண்டது. ஏன்? இந்த ஜென்ம செயலாலா?—ஆம்! முன் ஜென்ம காரணத்தால் இருக்க வேண்டும். குழந்தை பிறக்கும்பொழுது, பிறந்த பிறகு பலதனை, கோர உருவமாக இருந்திருந்தால், ஏன் டி. பி. தாக்காது என்று வினவலாம்.

குழந்தை எத்தனையதாக இருந்தது? திடீராகத் திரத்திலோ, அழலிலோ குறைவாக இருந்ததா? குழந்தையின் உருவப்படம் கொண்ட முதல் சித்திரத்தைக் கவனியுங்கள்! அக் குழந்தை ஆரோக் கியவத்துடன் நிகழுவதைக் காணலாம்.

இத்த உருவம்தான் குழந்தை சாரதா! இந்தப் படம் முதல் வருஷ முடிவு கொண்டாட்டத்தன்று எடுக்கப் பட்டது. புகைப்படம் பிடித்த மறுநாள்

இதற்கு ஜூரம் கண்டது. ஜூரம் வலுத்தது. இது டைபாய்டு (Typhoid) என்று நிச்சயிக்கப் பட்டது. இருபத்தொரு நாட்களுக்கு அடித்த ஜூரம் குழந்தையை மரணவாயினில் கொண்டு வந்து விட்டது. குழந்தைபிழைத்தது. ஆனால் இதன் ஆரோக் கியமும், திடமும் அழகும் திரும்பவே இல்லை. நாளாளுக்கு நான் காரணம் இல்லாமல் இளைத்துப் போய், எலும்பும் தொலுமாக கோரக் காட்சி அடைந்தது.

குழந்தைக்கு இரண்டு வயதாயிற்று. மூன்று வயதில் இதன் கழுத்திலும், பிடரியிலும் கவனிக்கப் படாது தோன்றிய உருண்டைகள் பெரிதானன. மிகப் பெரிதாகி, சரிவுடன் தொங்கும் போலாயின.

குழந்தை உற்சாகத்தை இழந்து, பசியின்றிப் போயிற்று. உணவைப் பகைத்தது. எந்த குசிரமான உணவும் இதை வசிகரிக்கவில்லை. விளையாட்டே இல்லை.

எலும்புகளை எண்ணக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டது. முடிவில் ஈரான வேளைகளில் ஜூரம் குறைவாக ஓரத் தொடர்வது. வைத்திய தீபுணர்ச்சிகள் கேட்டதில், 'நல்லுணவும், விளையாட்டும் கொடுப்பதுதான் சிகிச்சை. கட்டிகளிடில் கைவைக்காதீர். விபத்து உண்டாகும்' என்றனர். காந்த மிரளங்கள், ஒளிகள் வைத்தும் நிலைமை மாறவில்லை.

இச்சமயத்தில்தான் யோக சிகிச்சை உதவ முன் வந்தது. இதில் நம்பிக்கை அதிகமாக இல்லை. ஆனால் வேறு சிகிச்சை - வழியும் இல்லை. குழந்தைக்கு எப்படிக் கொடுப்பது? இந்த இடைபூறுகளை எவ்வளவு தாண்டப் பட்டன. சிகிச்சை 1944-ம் வருஷத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

நாற்பத்தைந்து நாட்களுக்கு எந்த விதமான நம்பிக்கைக் குறியும் ஏற்பட

வில்லை. அதன் பிறகு ஜூரம் விட்டு வர ஆரம்பித்தது. மனத்துக்கு வியப்பும், சந்தோஷமும் உண்டாயின. ஜூரம் முற்றிலும் நின்றது. உணவைச் சாதுர்யமாகக் குழந்தைக்கு அளிக்க, எலும்புக்கூடு மறைய ஆரம்பித்தது. சிகிச்சையும் அந்தக் குழந்தைக்குத் தொடர்ந்து அளிக்கப்பட்டது.

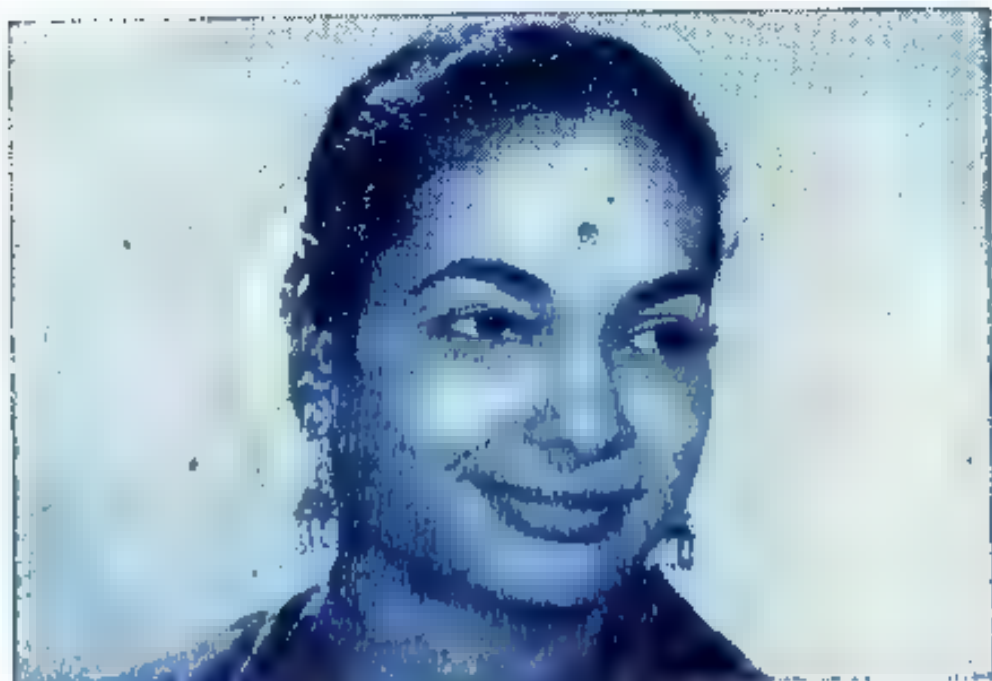
கழுத்து, பிடரிக் கட்டிகள் நிறுத்தன. ஒரு வருஷத்தில் சில இடங்களில் முற்றிலும் மறைந்தன. பிறகு தாளாகவே வெடித்து, ஆறின. குழந்தைக்கு ஆறு வயதுக்குள் டி. பி. கிளாண்டு நோய் முற்றிலும் ஒழிந்து விட்டது.

குழந்தை சாரதா குமாரி சாரதாவாக மாறினாள். சோம்பல் நாட்களைத் தவிர, மற்ற நாட்களில் ஆசைங்கள் செய்து வந்தாள். 'சமூகத்திலிருந்து டி. பி. யை ஒழிக்கிறேன் பார்!' என்று டி. பி. யின் மேல் கோபமாக, பத்மசனத்தில் அமர்ந்து அவள் விடாய் பிடி

குமாரி சாரதாவின் பிழைப்புகளாக

யாகச் செய்து கொண்டு வந்த யோக சிகிச்சை பலனைத் தந்து விட்டது. இரண்டாவது சித்திரத்தில் குழந்தையாய் டி. பி. யை வெல்ல உபயோகித்த முக்கிய ஆசனமான சர்வாங்காசனத்தைச் செய்து காட்டுகிறாள். தன் வெற்றி சரித்திரத்தை யார் நேரில் வந்து கேட்டாலும் அவள் சொல்லவும் தயாராக இருக்கிறாள். (தொடரும்)

**உங்கள் அழகிற்கு இந்த
ஒழுங்கான பராமரிப்பு அவசியம்**

சுருட்டிவை செல்லுபடியாகக் குட்டி 'இந்த உரிமை உங்கள்'

உருமத்தாநகர் சுத்தநகர் செய்யவதுடன் அங்கு அழகுநகர் செய்வதென

[illegible]

தமிழக அரசு இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு உயர்நீதிமன்றத்தின் தீர்மானத்தின்படி பிழைக்காத - அதன் விளைவு எதுவுமில்லை - தொகுதித் தரமான, தரவாரக்குத் தொகையாக - அங்கத்தினர், தனக்கென முதலீட்டும் செய்து கொள்வதற்கு வசதியாக ஏற்பாடு செய்து உதவி செய்து வருகிறது. அதன் விளைவு என்னவாக இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[illegible][illegible]

பாண்டிஸ்

கோவ்டு க்ரீம்

நாகநாடு சீறுகிறது

சாத்தாராமசாமி

அனாதைகள் செத்த மனித பிரதேசத்திலிருந்தும் தாங்களிடம் பற்றிய செத்தவர்களைப் பல மாதங்களுக்கு திரும்ப பெரிய தலைப்புகளாகப் பத்திரிகைகளில் வந்தவனாக மாட இருக்கின்றன. அதற்குப் பின்னால் பின்பும் "நாங்கள் வேறு, நீங்கள் வேறு" என்று மனப்பான்மையுடன் மக்கள் செத்தவர்களைப் பாசுவாசியாகப் பிரித்துவிட்டு வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகிறார்கள் அனாதை! அது போலவே நாகநாட்டில் மோர், "நாங்கள் எங்கள் கண்களாரும் வேறு, எங்களுக்குத் தனிநாட்டும் வேண்டும்" என்று மோர், நாக நாட்டில் இடைவிடாது குரலெழுப்பிப் பிள்ளைகள் செய்து பணத்தையே நடவடிக்கையாகத் தரும் எழுப்பி வருகிறார்கள்.

இவர்கள் ஆயுதங்கள் ஏதே மக்களையும் ஏக்கரை உத்தியோகத்திற்கெனவும் எவர்களை மிகுந்த தாக்கமும், பணிதமையான கோரல் செய்கள் புரிந்தும் வருகிறார்கள்.

கமார் இரண்டரை வருடங்களுக்கு முன் அங்கு மோர் என்ற இடத்தில் நாகர்கள் எப்போது ஏக்கரை அதிகாரமையும் அவர் களுடைய ஆட்சியையும் கொள்வதற்குச் செய்த வெளியானது சூப்பாயிருக்கலாம்.

இந்தப் புரட்சிக் கட்டத்திற்குப் பிறகு என் பலர் தலைவராக விளங்கி வருவர். இவர் அனாதை தலைவரான கிளியாக் கூடத் தாக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறாராம்! இவர் தமது விபரீத நோக்கம் திறமையான அங்கு நாட்டு உதவியையும் தருவதாகத் தெரிகிறது.

நாகநாடு இந்தியாவின் எங்கிலுப்பது நாடு என்பதால் இதன் பாதாளப்பு பற்றி இந்திய ஏக்கரை அநேக கணம் செலுத்த வேண்டி இருக்கிறது. எனவே இதற்கென பெரிய பிரச்சினையைப் பற்றி நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமல்லவா?

இந்தியாவின் கட்டமைப்புப் பிரதேசத்தின் காரணம் அநேக மனித ஜாதியினர் தாக்கமும் ஒரு பிரிவினர் ஆவர்.

நாகர்கள் என்று அவர்கள் பொதுவாக அழைக்கப்பட்டாலும் அவர்கள் எட்டு வேறுபட்ட ஜாதியினர் கூடும்

முகவார், முகியோக, அனாதைகள் செத்த தாவிய ஜிவ்வாவில் உண்மையானதால் தனி ராஜ்யம் கொண்டும் எம்மது திரைக்கேட்கக் காரணமாக இருந்து வருகிறார்கள்.

நாகர்கள் வேறு வாயும் வகையிலே நாட்டு மிளாய்க்காளாயே வாழ்ந்து வந்தார்கள். சிந்தும் இருக்கமின்றி மனிதரிடமிருந்து தொன்று தொன்று செத்த வகையும் கொடிய வழக்கம் அவர்களிடையே வேறு நாட்டின் வகையான வகையிலும், இப்போது அவர்கள் இப்போதிப் பலவகையான செய்கைகளைச் செய்து விட்டார்கள். எனினும் கட்ட, வாழ்க்கை மூதகைய சம்பந்தப்பட்டவர்களை நாகர்கள் அகற்றித் தோண்டி அழித்தவராக இருந்து வருகின்றனர்!

நாகர்கள் மட்டுமல்ல, இன்னும் பல வேறு மோர் கொண்ட மனித ஜாதியினர் இப்போது நிலத்தில் வளிக்கின்றனர். அவர்கள் இவர்களிடம், மோர் இவை பற்றி தனக்கு அறிந்த கொள்வதற்கென்றே இந்திய ஏக்கரை அதிகாரமும் நிலமித்திருக்கிறார்கள். அவர் களுடன் தமதுதடி ஏற்புவதற்காகக் கைக் கை அவர்களுக்குப் பல வாதிகள் செய்து கொடுத்த வருகின்றனர். ஆனால், இவை

கிள, நாகர்களின் ஒரு பகுதியினர் பலம் படுத்தித் கொள்ளாமல் மதிப்பிழந்து விண் விளர்க்கிகள் செய்து, கட்டி மனப் பாக்கமையையும் பணத்தார வெதிலையும் வளர்த்து வருகின்றனர்.

இந்தியாவின் ஆய்வின அரகாட்டி நடந்து வந்த காலத்தில் எங்கிலுப்பதுப் பகுதியின் பற்றி அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்ட வகையிலும், நாகர்களிடம் போகிறவர்களுக்கும் அப்போது எவ்வித செலவிற்குமற்றும் செய்து கொடுக்க வகையிலும், அதன் பணமாக உலகம் எவ்வளவு முக்கியத்தையும் அடைந்தும் நாகர்கள் அகற்றித் தலைவியெனவே இருந்து வருகிறார்கள்.

சூப்பாவியர் நாகமில் அங்கு யுத்யாக இந்தியாவின் மீது பாடப்பெடுத்த பொழுதுதான் இப்பகுதி கிளப் பற்றிய கவனம் இந்திய ஏக்கர்களுக்கு உண்டாயிற்று. பிறகு

நாகம் மென்மன்

இப்போதில் சீன ஆட்சி ஏற்பட்ட போது சர்க்காரின் கைக் கீழ் இரண்டு அதிகமாகிற்று. எனினும் இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்து அரசியல் திட்டம் உருவான பிறகுதான், இங்கிலாந்தில் சர்க்காரின் சர்க்கார் ஆட்சி திறமையுடன் நடைபெறும் மக்களுக்கும் இந்தியப் பிரஜை உரிமை முதலியவற்றின் அங்கீகரிக்கப்பட்டன.

இந்திய அரசியல் திட்டத்தில் சீன ராஜ்யத்தில் பிரதிநிதியாக அங்கு கவர்னர் இப் பிராந்தியத்தில் தீர்மானத்தைக் கையாற்றும் உத்தரவு. இப் பிராந்தியம் காமம், காமச்சி, கோலித், கிளாசு, திரப், பூங்காசு என்பது பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒரு அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். மேலும் குறைந்த காலத்தில் இங்கு சர்க்கார் அதிகாரம் தனித்தனியாகப் பரவி விடுகிறது.

மேலும் மனிதரை அநியாய நிலை மீட்டுவதற்கு இந்த ஆட்சி பிரிட்டிஷ் ஆட்சியைப் போல் செயல்படக் கொடுக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் மனத்தில் ஏற்படும் வெறுப்பை அகற்றுவதே அங்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரிகளின் முக்கிய கடமையாக இருந்து வருகிறது.

எனினும் போக்குவரத்துக்கு அநியாய சலுகைகள் ஏற்படுத்தியும், அங்குள்ள வசதிகள் செய்து கொடுத்தும், பங்களிப்புடன் திறமையும் தாக்கீதில் மனத்தைச் சர்க்கார் மீது நம்புபவருக்குச் செய்து வருகிறார்கள். எனினும் சீன புரட்சிகாரர்களின் சிபிந்த்செய்க்களால் சர்க்கார் அந்த மூலநிலையில் பூரண வெற்றி அடைய முடியவில்லை.

தாக்கீதிலுடைய வாழ்க்கை முறையிலோ அங்கு பழக்க வழக்கங்களிலோ சர்க்கார் நிலையிடச் சிறிதும் கிரும்பவில்லை.

அவர்கள் காட்டுவிராண்டித் தன்மையுடைய பழக்க வழக்கங்களிலிருந்து, சுதந்திர இந்தியப் பிரஜைகளாக வாழ வேண்டும் என்பதை சர்க்காரின் குறிக்கோளாக இருந்து வருகிறது.

1880-ம் ஆண்டு வரை அங்குள்ள சர்க்காரை அப்பிராந்தியத்தில் நேரடியாக ஆட்சி செய்து வந்தனர். அங்குள்ள சர்க்காரின் கொள்கைகள் திருத்தமாக இங்கிலாந்து நாடுகளில் விரைவு கருதியதால், அதிகார வர்க்கத்துக்கும் குடி ஜனங்களுக்கும் இடையில் நல்லதற்கு மிகவும் அநியாயமும் உட்படாத மத்திய சர்க்கார் உணர்ந்தனர்; தான் பகுதியான பூங்காசுக்கு மேலும் காலிய எதிர்ப்பைத் தக்கச் பிரதிநிதியாக நியமித்தனர். இவர் அங்குள்ள சர்க்கார் படைப்பிடு இருந்தவர் என்பது மட்டுமன்றி, தான் எழுந்ததைச் சேர்த்தவர், இப்போல் தான் ஜாதிபிணாரையே அங்கு மேல் அதிகாரி

“உதி” என்றும் தாக்கீதின் தடைய

களை நியமித்தால் தாக்கீதிலுடைய தாக்கீதும் இந்தியக் கூடம்க்களை என்ற மனப் பங்கும் வரை இடம் உண்டாகும்.

மத்திய சர்க்கார் அப் பிராந்தியங்களில் அரசியல் தீர்மானத்தை அங்குள்ள சர்க்காரிடமிருந்து மாற்றித் தாக்கீதின் ஏற்றுக் கொள்ளுனர். அதன் பகுதிக்கு அங்கு ஒருவாறு அமைதியும் நிலை தாட்டப் பட்டிருக்கிறது. அங்குள்ள உண்மைகள் தாக்கீதின் கைத் திரை வேண்டுகோற்று புரட்சி செய்கிறார்கள். அவர்கள் பிரஜைகள் மீது மிக ஜாதிபிணாரைப் பாதிக்காமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்; தாக்கீதின் தீவிரத்திற்குரிய அடக்கத் தீர்மானமே போதுபு இந்திய சர்க்காரைச் சீர்திருத்திடுகிறது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியைப் போல் இதுவும் அங்கு ஆட்சி என்ற தகுதன் என்னும் தாக்கீதிலுடைய வேறுபாடு விழும்பிடு, அவர்களின் எதிர்ப்புக்குக் காரணம் எனலாம். அந்த எண்ணத்தை மாற்றி, அவர்கள் மனத்தில் தேவத்தி ஏற்படுமபடி செய்ய வேண்டும். ஒரு புறம் உருவமான முறை களைக் கையாளும சர்க்கார் மற்றொரு புறம் அங்கு வழிவழியும் பின்பற்ற வேண்டும்.

இடைவிடாத பெரும் கையவிலாக இருந்து வரும் தாக்கீதின் பிரதிநிதியைச் சர்க்கார் கருத மாக்கத் தீர்ப்பாளர்களாயிடு, சுதந்திர இந்திய சர்க்காரின் மாபெரும் வெற்றிகளில் அதுவும் ஒன்றாகத் திரும்பும் என்பது நிச்சயம்.

PILOT PEN & INK

கப்பல் பேனாவும் கலையுமான
தொழில், இவ்வொருவரும்
சுதந்திர சேவை. கப்பல்
பேனாவின் வடிவத்தை கையால்
தாதுவது எட்டில் கையால்
கப்பல் பேனாவும் இவ்வொரு
வரும் வடிவமாகுமாம். எல்லா
வகை வடிவங்களும் கிடைக்கும்

உலகம்: 1950

த கப்பல் பேன் கெபென் (இந்தியா) பிரைவேட் லிட்.
ஆபீஸ் "சென்னை 1", ஆகியவற்றில் கிடைக்கும்.

FOLDELUXE

போல்டி லக்ஸ்
நாற்காலிகள்

★ நிமிஷத்தில் மடிக்கக் கூடியவை ★ நிடித்து உழைக்கக் கூடியவை
★ உயர்ந்த விலை குழாய் வட்டங்கள் ★ பற வண்ணத்தில் கிடைக்கும்
கோட்டங்கள், கிண்புகள், ஆஸ்பத்திரிகள், சினிமா, தாடகத்
கொட்டடங்கள், ஆம் திவ்யங்கள், விடுகள் முதலான இடங்
களுக்கு உபயோகமாகுபடி வீரத்திடுகமாகத் தளரீகப்பட்டுவை

தென்னிந்தியாவுக்கு விநியோக ஜனங்கள்:

அடிஸன் & மெம்பனி பிரைவேட் லிமிடெட்

10 தரன்

சென்னை 1

மாணவர்களின்

கொட்டாவி கனகம்
கும் குறையைக்கும்
நடுவே மாத்தியார்
வாழ்வியின் இராய்
பள்ளிக்கூடம்வெகு
மும் முரையாக
தட்டிட்டு கொண்
டித்தது. இதற்
கிடைப்பின் கொடி
வெண் கண்கள் எதிர்
வரிசையில் கட்ட
கார்த்திருந்த ரங்
கம்மாவிட்ட பொரு

தும் பிறகு அவன் முன்னிருந்த புத்தகத்
துக்குத் திருப்புவதுமாக இருந்ததைக்
கண்ட வாத்தியார் அவனிடம் எப்படி
அதைச் சொல்லுவதென்று தெரியாமல்
விழித்தார். அத்தனை பேர் எதிரியேயும்
"பார்க்குமா? பார்க்காதே" என்று
சொல்ல முடியுமா? கொஞ்ச நேரம்
யொருந்து விட்டுக் களைவிக்.
"கொடி! என்ன துக்கம் வருகிறது?
புத்தகத்தைப் பார்த்தேன் பாட்டுடன்
எவ்விதமோ!" என்றார் பொதுவாக.

கொடி ஒரு அசட்டுச் சிரிப்புடன் தலை
வாய்க் குவித்து கொண்டான். ஒரு
நிண்ட பெருமூச்சு அவனையும் அறியா
மல் வெளிப் பட்டது.

"பாவம், கொடி எட்டாக் காலிக்
காக ஏங்குகிறேன்" என்று அவனுக்காகப்
பச்சாத்தாய் பட்டது வாத்தியாரின்
மனம். "கூலி என்று சொன்னால்
என்ன அர்த்தம்? ரங்கம்மா, நீ
சொல்லு, பார்க்குவாள்!" என்று கேட்
டதும் திடுக்கிட்டு நிற்கிறது நோக்கினால்
ரங்கம்மா. அவன் கவனம் பாடத்தி
லேயே இடில் என்பது அவருக்குத்
தெரிந்து விட்டது.

"கூலி என்று சொன்னால் அர்த்தம்
என்ன?" என்று கேட்டார் மறுபடியும்.

"அர்த்தமா?"

"ஆமாம், என்ன அர்த்தம் என்று
தான் கொடுக்கேன்."

"அது என்னமோ? நானு கண்
டென்?" என்று அவன் தன்முனைய
வழக்கமான பதிலைத் தந்தான்.

"பார்க்குமா, இதுமாதிரி சொல்லக்
கூட தென்று எவ்வளவு நடவை
சொல்லியிருக்கிறேன்?" என்று சொல்லி
விட்டு, வாத்தியார் விளக்கிக் சொல்ல
ஆயிரத்தினார். ரங்கம்மா திரும்பவும்
அவன் சொல்வதைக் கவனிக்கவேயில்லை
எவ்வளவுக் கீழே வயித்த அவனது
ஆழ்க்க பார்வை அறிவித்தது. அதற்கு
பேரில் சொல்வதற்கு அவருக்குச் சலித்
தும் போய் விட்டது.

"சரி! இன்று பாடம் பொதும்,
நாளைக்கு இதை பாடத்தை நம் ரகப்
படித்துக் கொண்டு வாருங்கள்" என்று
கதிரை வாத்தியார்.

அவரது மாணவர்கள்-அறுபது வயது
மாரிகாமியிலிருந்து பதினெட்டு வயது
சரம்பன் வரை-கொட்டாவி விட்டுக்
கொண்டே கொள்ள எழுத்து போம்
விட்டார்கள். வாத்தியார் பாணத்
தட்டி கதிரை விட்டு அனைத் பதிறுத்
கட்டிலின் மேல் விடுக்கப் போவவர்
ஏதோ சத்தத்தைக் கேட்டுத் திரும்பி
நோக்கினார். கதவிட மும் தயங்கியவன்னைம்
நின்று ரங்கம்மா.

"அட்டே, ரங்கமா! வாய்மா,
என்ன சமசாரம்? ஒகோ, கதிரை
வந்ததா? அதுதான் இன்னொருப்
பாடத்திலேயே கவனமில்லை!" என்று
சொல்லி விட்டுச் சிரித்தார் வாத்தி
யார் வாழ்சி. நவாசிக் கோணிக்
கொண்டே முகத்தைத் திருப்பிக்
கொண்டான் ரங்கம்மா.

"சரி, கொண்டா, படிக்கிறேன்"
என்றார் அவர்.

அவன் தன் மடிவிலிருந்து ஒரு கவரை
எடுத்து அதி அக்கனையாய் அதிலிருந்த
கடித்ததை அவிடம் கொடுத்துவிட்டுக்
கீழே கட்டகார்த்தான்.

"நீ மட்டும் இன்னும் கொஞ்சம் அத்
கனையோடே படித்தால், கத்தல் எழுது
கிற கடிதரசினைய பெய்லாம் நீயே
படிக்கலாமல்லவா? இப்படித் தினம்
எவ்விடம் ஓடிவர வேண்டியிருக்காது."

"இனிமேல் கவனமா படிக்கிறேன்
ஐயோ, அத்தக் கடிதாசியிடமே..." என்று
அவன் மெதுவாக இரக்கினார்.

"கம், கம், என் அவசரப்பாட்டு?
என்ன வாழி யிருக்கப் போகிறது
-அவன்? தி அவ்வாறு திருப்பலாம் "என்
கவனமே நினைத்துக் கொண்டிருத்
கிறேன். நீ வண்ணியை நினைத்துக்
கொண்டிருக்கின்றாயே சொல்லு
போகிறேன். இது அவன் கடிதாசியின்

எழுதியிருந்தான் தெரியுமா?" என்று கேள்வி செய்தார் வாஞ்சி. கத்தன் என்ன எழுதியிருக்கிறான் என்று அறிய அவளது மனம் துடிதுடித்துக் கொண்டிருந்ததென்று அவருக்கா தெரியாது? எவ்வளவு ஆவலாண்டபோதிலும் ரங்கம்மாவுக்கு வெட்கமாக வேறு இருந்தது. அவள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

"ஆறு மாசமா உனக்கு அவன் எழுதுகிற அழகு கடிதாசனைய பெல்லாம் வாசிக்கிறேனே, எனக்கு என்ன தருவாய் நீ?" என்று மேலும் விடாது கேட்டார் வாத்தியார்.

"ஐயா! ஐயா! நோம் ஆயிடுத்து. ஆயா என்னைக் காணாட்டி. கூப்பாடு போட்டு ஊரைக் கூட்டிடும்" என்று கெஞ்சினாள் அவள்.

"கூட்டட்டுமே, எனக்கென்ன?... ஐயோ பாவம், நான் இப்போ படிக்கா விட்டால் மனம் முறிந்து உட்கார்ந்து விடுவாய் போயிருக்கே!" என்று சொல்லி விட்டு, குறும்புத்தனமாகச் சிரித்துக் கொண்டே அந்தக் கடிதத்தை மெதுவாகப் பிரித்தார்.

"என் அண்ணன்... புள்ள... ரங்கத்துக்கு" என்று குறித்தும் அபிநயத்தோடும் படிக்க ஆரம்பித்தவர். "ஐயய்யோ" என்று கத்தி விட்டார்.

"ஐயோ, என்ன கார், என்ன எழுதியிருக்கிறது?" என்று பதறிப் போய்க் கேட்டாள் ரங்கம்மா.

அவளை வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டே, "ஒன்றுமில்லை, ஒன்றுமில்லை, பயப்படாதே, வந்து, வந்து..." என்று மென்று விழங்கினார்.

"ஐயோ! சீக்கிரம் சொல்லுங்க!"

"ஒன்றுமில்லையம்மா, உனக்கு ஒன்றுமில்லை. அவன் ஒரு சேதி எழுதியிருக்கான்; லங்காவிலே ஒரு பெரிய மனிதர் கெத்துப்போய்விட்டாராம். அதனாலே அவனுக்குச் சீக்கிரத்திலே இந்தியா

வுக்கு வர முடியாதாம்!" என்று சொல்லி விட்டு அவளை நோக்கினார்.

"இதுக்காகவா ஐயா இப்படிச் சூச்சல் போட்டிங்க... எனக்கு உயிரே போயிட்டதே!" என்று அந்த அப்பாவிப் பெண் முறைவிட்டாள்.

"அந்தப் பெரிய மனிதர் ரொம்ப நல்லவர் ரங்கம்மா, எனக்கு அவரிடம் விசேஷமான பிரியம் உண்டு. அதனால்தான் அப்படி வருத்தப்பட்டேன். அது சரி, நேரமாகி விட்டது. நீ போக வில்லையா?" என்று கேட்டார் வாஞ்சி.

"நீங்க கடிதாசனைய எனக்கு முழுக்கம் வாசிக்கக் காண்பிக்க வில்லையே" என்று அவள் ஆவலோடு.

"நாளைக்கு நீச்சயம் படிக்கிறேன் ரங்கம்மா. எனக்கு ஒரே தலைவலி, இந்தக் கடிதம் இங்கேயே இருக்கட்டும்" என்று அவர் சொன்னதும் தயங்கிக்கொண்டே அரை மணத்துடன் எழுந்து அங்கிருந்து போனான் ரங்கம்மா.

அடுத்த நாள் மாலை கோயிலுக்குப் போய்விட்டு விட்டை லோக்கித் திரும்பிக்கொண்டிருந்த வாத்தியார் வாஞ்சி, "வாத்தியார் ஐயா!" என்று யாரோ கத்தினை கேட்டுத் திரும்பினார். இரைக்க இரைக்க ஒடிவந்த ரங்கம்மா, "ஐயா! இப்போ அந்தக் கடிதாசனையப் படித்துக் காண்பிக்கிறீர்களா?" என்று மகிழ்ச்சி பொங்கும் கண்ணாடல் அவரைக் கேட்டாள்.

எத்தனை மணிதேரம் அவரைக் காணத் தவம் விடத்தானோ, அவளைப் படைத்த வனுக்குத் தான் வெளிக்கம்.

அவரது முகத்தில் கவலை படர்ந்தது. ஒரு நிமிஷம் அவளைப் பார்த்த வண்ணம் எதையோ நினைத்துக் கொண்டு நின்ற அவர், பிறகு மெதுவாக, "ரங்கம்! கொஞ்சம் இந்த மரத்தடிக்கு வா, சொல்விறேன்" என்றார். மரத்தடியில்

நட்சத்திரம் பல்பாடி
54 ஆகும்பு ஹாஸ்டல்
சென்னை-1

சேவல் வாங்கு
சென்னை-1
சென்னை-1

காஷ்மீர்-குளம்
சென்னை-1
சென்னை-1

சென்னை-1
சென்னை-1
சென்னை-1

"செவ்வெண் கட்டுத் திசும் உன் செவ்வெண் யானு செவ்வெண் செவ்வெண்" என்ற மொகி பாரதியார் பாக்கம் திரைப்படத்தின் இடது அதுபுது நயம் உலாத்தியாய்க்கப் பூர்ப்பட்டதயாராக இருக்கிறதாம். கனகா, கனகம்மா மொகி இத்தியம் பாடகர்களின் தொண்டாத்தி வரும் இந்த ஆசிரியர்க்கு தென் இத்தியவிலும், இவ்வெண் விலும் கற்றுப் பிரயாணம் செய்வப் போகிறார்கள். வரும் கனகம்மா மாதக் கடைகளில் புறம் பட விரட்டும் இந்தப் பிரயாணக் கழகத்தின் திரு. ஏ. என். பாரததாரம் தலைவராகத் தேர்த் தேர்தெய்யப்பெடுக்கிறார். தென் இத்திய இவ்வெண் கற்றுப் பிரயாணத்திற்கு கற்று மொகி பாரதியார் நயம் ஆசிரியர்க்கு மேலே படத்தின் வண்ணம்.

வந்ததும் அங்கிருந்த கயிலிமேய் உட் கார்த்தாரி. அவரையும் தனரயின் உட் கார்த் சொன்னார்.

"என்ன பாடம் சொல்லித்தரப் போகிறீர்கள் எனக்கு? 'கத்திரை மதந்தியு' என்று மூன்று சொல்லம் எனக்குத்தினமும் பாடம் கற்றுத் தருகிறீர்களே. அந்தவா இப்படியும் சொல்லப்போகிறீர்கள்?" என்று புண்ணகவுடல் கேட்டார் அவன்.

அவன் பேர்ச்சையே கேட்டகாமல் மேற் குனிந்து -சூழ்ந்து போலித்தவாறு உட் கார்த்திருந்த வாத்தியார் கடைசியில் நிமிர்ந்து அவனைப் பார்த்தார். பிறகு மெள்ள, "ரங்கம்மா, நேற்று கத்திரை கருதாசியின் எழுதி விடுக்கிறதனு சொன்னேன் பாகு ஒரு சேதி. அது பொய்" என்றார்.

"என்ன ஐயா, எதுக்கு அப்படிப் பொய் சொல்லி..."

"இரு. இரு. அவன் எழுதிவிடுத்த சமாசாரம் ரொம்ப வருத்தமானது. அதை உனக்கு அப்போதே சொல்லி விடுந்தால் நீ அழுதிடுப்பாய். நீ விட்டுக் குப் போனும் உன் ஆயாவின் மனகம் புண்பட்டிருக்கும். அதுதான் சொல்ல வில்லை... இரு. அதைத்தான் சொல்ல வரேன். இந்தக் கத்திரை யோக்கியன் இவ்வெண் பென்று மூன்று உனக்கு தான் சொல்ல வில்லையா? பார்த்தவா, இப்போ நீ எதற்கு அழுதிடு?"

"ஐயா! நீங்க ஏன் விசயத்தைச் சொல்லாமல் என்னைத் தவிக்கவிட தீங்க?" என்று அவன் வியப்பினால்.

"சொல்லிநேண்டம்மா. அவன் வேலை செய்கிறதோட்டத்தினே லக்ஷி என்று ஒரு பெண் இருக்கிறாள். அவனைக் கல்யாணம் செய்துக்கிறயானு, அவன் அப்பாவே அவனிடம் கேட்டாராம்.

அதனாலே 'உனக்கு வேறே யானையா வது இஷ்டமிருக்கிறதானால் நீ அவனைக் கல்யாணம் செய்துக்கலாம். என்னைப் பற்றி வருத்தப்பட வேண்டாம்' என்று எழுதி விடுந்தான்."

அவர் எதிர்பார்த்தபடி ரங்கம் கூக்குர விடவில்லை. சத்தோஷமாகச் சிரித்துக் கொண்டே, "அவருக்கு எப்போதுமே தான் வேறே யானையாவது கல்யாணம் செய்து விடுவேன்னு பாய், நீங்க எழுதி விடுங்க ஐயா, அவருக்கு, இந்த மாதிரி பேசக் ஒண்ணும் இல்லை போல வேண்டாம், எனக்குக் கொபம் வருமில்லு" என்றான் அவன்.

"அவன் குணம் உனக்குத் தெரிய வில்லை. வெகுத்ததெல்லாம் பாகு என்று திண்த்துக் கொண்டிரு. மெள்ள உன்விடமிருந்து தப்பிக்கப் பாரக்கினான் அலோக்கியன். அந்த லக்ஷி என்ன ஓசத்தியோ?" -வாத்தியாருக்கு ஆத் திரம் தாங்க வில்லை.

அவனோ, "அப்படிச் சொல்லாதீங்க. அவரு என்னைத் தவிர வேறே யானையும் திண்க்க மாட்டார். அவர் குணம் எனக்கு தல்லாத தெரியும். என்னைப் பற்றித் தான் அவருக்கு எப்போதும் சத்தெகம். எனக்கு அவரை இஷ்டமில்லென்னு பாய். வேறே ஒண்ணும் இல்லை" என்று குறைத்து கொண்டே 'அவரது' கல்யாண குணங்களைப் பற்றி பெல்லாம் சொல்லி மகிழ்ந்தான்.

"எனக்கென்ன, நீ சொல்கிருப்பவே எழுதறேன்" என்று சொல்லி விட்டு எழுத்தார் வாஞ்சி. ரங்கம்மா குறுக்கி மிணுக்கிக் கொண்டு தன் விட்டை நோக்கி ஓடினான்.

அவன் பேரவனையே பார்த்துக் கொண்டு திண்திருந்த வாத்தியாசின்

இதயத்தை ஒரு நீண்ட பெருமூச்சு
பிளந்தது. அவரது மூக்கில் வேதனை
யின் சாயை படர்ந்தது.

அடுத்த வாரமே ரங்கம்மாவுக்குக்
கந்தலிடமிருந்து பதில் வந்து விட்டது.
வங்கியைப் பற்றி ஒரு பக்கம் வர்
ணித்து எழுதியிருந்தான். அந்தக் கடி
தத்தை ரங்கம்மாவுக்குப் படித்துக்
காண்பித்த வாத்தியாருக்குக் கோபம்
தாங்க வில்லை.

"அவனுக்கும் அவன் தகப்பனுக்கும்
அவனிடம் தவ்வ மதிப்பாம்-தடிவல்-
அவனுக்கு எப்படியாவது தன் பெண்
னைக் கல்யாணம் செய்வ வேண்டும்
என்று அவன் தகப்பனுக்கு ஆசை
வாய்-மனையன்-ரங்கம்மா! என்னை
மறந்து விடு. நான் வங்கியின் தகப்ப
னிடம் சரி என்று சொல்லிவிட்டுப் போகி
றேன்"-அயோக்கியன், ராண்கல்!"-
அவ்வளவு கோபத்திலும் வாத்தியாரின்
கண்களில் கண்ணீர் தெவிட நீண்டது.

ரங்கம் விம்மி விம்மி அழுதான்.
அழுது ஒய்ந்ததும் வாத்தியாரைத்
திரும்பவும் ஒரு கடிதம் எழுத வைத்
தான். அவனைக் கெஞ்சாதவண்ணம்
கெஞ்சினான். 'அவனின்னாமல் தன்னால்
உயிர் வாழமுடியாது. தன் வாழ்க்கையே
வினாவி விடும்' என்றெல்லாம் மிகவும்
பரிதாபமாகியிருந்தது. அந்தக் கடிதம்.
போன தடவை போல் இந்தத் தடவை
யும் வாத்தியார் தபாளுக்குப் பணம்
வாங்க ஒரேயடியாக மறுத்து விட்டார்.

"அவன் எங்கே இதற்கெல்லாம் மதி
யப் போகிறான்? இவர்களை வெண்ண உன்
விட்டுக்குப் பிள்ளைவெயாவிடுக்கு. உன்
விடம் அவன் பம்பட்ட?" என்று அவர்

சொன்னார். ஆனால் அவன், "அப்படிச்
சொல்லாதிருக்க ஐயா, அவர் குணம்
உங்களுக்குத் தெரியாது. யார் செய்த
வினையோ, இப்படி மாறிவிட்டார்"
என்று கதறினான் அவன்.

அடுத்த வாரம் வந்த கடிதமும்
இந்த போவ இருத்ததோடல்லாமல்,
ரங்கத்தைத் திட்டி வேறு எழுதியிருந்
தான் கத்தன். "ரங்கம்மாளின் கடிதத்
தைக் கண்டு நான் மயங்கப் போகி
றில்லை. அதனால் ரங்கம்மா இவியெல்
கடிதம் எழுதவேண்டாம்" என்றெல்
ளாம் எழுதியிருந்தான். ரங்கம் அழுது
அழுது உருகினான்.

"வினா என் அழுதிருள்? போகிறான்
கழுதை! உன்னை மூன்றேனையே கட்டிக்க
ஆசைப்பட்ட கோபுவை விட்டு விட்டு
வெளியூரிலிருந்து வந்த அவனைப்
பார்த்து மயங்கினாயே. பாவம், கோபு
எவ்வளவு தல்ல எப்போது! உன்னை
எவ்வளவு சந்தோஷமாக வைத்துக்
கொள்வான்?" விம்மி விம்மி அழுது
கொண்டிருந்த ரங்கத்தின் காதுகளில்
இதெல்லாம் விழவேயில்லை. ஆனால்
திரும்பவும் கத்தனுக்குக் கடிதம் எழுதச்
சொக்கி வாத்தியாரை அவன் தொந்
தரவு செய்யவில்லை.

கொஞ்ச நாட்கள் கழித்துத் திரும்ப
வும் கத்தனிடமிருந்து ஒரு கடிதம்
வந்தது. அவனுக்கும் வங்கியிலும்
தடக்கப் போகும் கல்யாணத்தில்
அழைப்பிதனை அனுப்பியதுடன்,
அவனைக் கல்யாணத்துக்கு வரவேண்டு
மென்று வேறு அழைத்திருந்தான்.
இதை அவனுக்குப் படித்துக் காண்பித்த
வாத்தியார், "அடாடா, என்ன நல்ல
குணம் இவனுக்கு. இவனை நீனைத்து
உருகுகிறாயே, நீதான் கெட்டிக்காரி"

□ * □ * □ * □ * □ * □ * □ * □ * □ * □ * □ * □ * □ * □ * □ * □ * □ * □ * □ *

பாடுகி வாக்கு:

ஐயோ! என்ன உலகமடா, இந்த மண்ணுலகம்! ஒர்பாத ஏமாற்று, ஒர்பாத
ஏழ்மை, ஒர்பாத கவலை. ஸாயிஸ்ஸி, ஸத்தும் கிடையாது. உன் குறப் பூர் அடுத்துக்
ஒர்பாதிருக்கும் வாழ்க்கை. ஒவ்வொருவரும் பற்றவன்பிது பழி உறுகின்றான்.
ஒவ்வொருவரும் தன்னிஷ்டப்படி விட்டு விட்டால் எல்லாம் போக உட்கரும் எந்த
வழிச்செய்தோதான் இருக்கிறது. ஆனால், "என் ஒருவன் சீராக இருந்தால்
போதுமா? மற்றவர்களை கம்புவதற்கு இடமிக்கியே!" எனறு கிணக்கிறது. பிறரை
கம்புவதற்கிடமிக்கியே வென்றெண்ண ஏமாற்றுகிறது. ஐயோ, ஏதா! உ ஏமாற்று
வதனால், குண்டாக உட்டிதும் எல்லா கம்பிக்கை அதிகரித்து விடுமென்றே கிணக்
கிறது? மனித ஜாதிக்ந்த தீராத கோல் ஒன்று சீடித்தருக்கிறது. இவர்களை
விடும், இதன் பெல் பணம்.

இப்பெயருக்கு உணங்கும்படி அவனைத் தூண்டுகிறவது விருப்பம், அதாவது
ருசி கிங்கவ விருப்பம்; அறிவற்ற விருப்பம். ருசி மெய்யிதமான் விருப்ப ருளடயோன்
கத்திவர்கள். அறிவு ஸத்பயினைக் கருவி.

* □ * □ * □ * □ * □ * □ * □ * □ * □ * □ * □ * □ * □ * □ * □ * □ * □ * □ *

1956 PLYMOUTH

with Aerodynamic styling

The 1956 Plymouth has the advanced **FORWARD LOOK**. It's a better-looking car with many new performance features.

Here are its most important features:

- ★ New 12-volt electrical system gives quicker, easier starting, longer spark plug life, plenty of current
- ★ Independent hand brake provides real emergency brake function

★ Maximum vision with new horizon windshield wrapped around top and bottom

★ Safety-rim wheels, tubeless tyres and many other features

★ New safety door latch for passenger protection

★ Redesigned sealed beam headlights extend zone of lighting on left side by 80 feet

More Economical Performance The 6-cylinder engine is dependable and economical. You will like its new pep with increased horsepower.

Progressively Manufactured by:
**THE PREMIER
AUTOMOBILES LTD**
KURLA, BOMBAY

New High-Sweep rear fenders contribute to impression of motion and speed

DEALERS

Messrs **SUNDARAM MOTORS PRIVATE LIMITED**
MOUNT ROAD, MADRAS

Messrs **T. V. SUNDARAM IYENGAR & SONS PRIVATE LIMITED**
WEST VELI STREET, MADURAI

பத்தியும் கவியும் ஒருவரே இயைந்த பொருள்கள் என்பதை விளக்குவதற்குக் கிறிஸ்தவ பாழிசார்வை உதாரணமாகக் கூறலாம். அவர்கள் மதத்தை விடுத்தி செய்வதற்காக வந்திருந்த போதிலும், பல இடங்களில் பெரிய பெரிய பாடல்களை ஏற்படுத்திக் கவி அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறார். ஆதலால் நம்முடைய ஆலயங்களில் பிழைத்த பணத்தை விட செலவு செய்யாமல் கவியிக்காக உபயோகப் படுத்தினால் மக்களுக்குச் செய்த மகத்தான சேவையாகும்.

என்று ஆத்திரத்துடன் கூறி அந்தக் கடிதத்தைக் கிழித்தெறித்தார்.

"பின்னே நான் என்ன செய்யட்டும் ஐயா?" என்று விரக்தியுடன் கேட்டான் ரங்கம்.

"கோபு இருக்கான்" என்று மிகச் சருக்கமாகப் பதிலளித்தார் அவர். அவன் கீழே குனிந்தான்.

"நானும் இந்த ராத்திரிப் பள்ளிக் கூடம் வைத்தது முதல் பார்த்தேன், தினமும் நீ கந்தனை நினைத்து உருகு கிறதும், கோபு உன்னைப் பார்த்துப் பெருமூச்சு விடுவதும்! இவ்வளவு நான் பள்ளிக்கூடம் வந்தீர்களே, உனக்கும் கோபுக்கும் ஒரு எழுத்து வந்திருக்குமா? உனக்கு வரும் கடுதாளியை யெல்லாம் படித்துக் காண்பிக்கிறேனே என்று என் பேச்சைத் தட்டமுடியாமல் நீ தினமும் பள்ளிக்கூடத்துக்கு வருகிறாய். நீ பள்ளிக்கூடத்துக்கு வருவாய் என்று தெரிந்ததும் கோபு தானும் வந்து சேர்ந்தான். நல்ல நாடகம். நான் சொல்வதென் கேள் ரங்கம்....."

"நீங்க சொல்ல வேண்டாம் ஐயா! நானே போய்ச்சொன்னேன். ஆனால்..."

"என்னிடம் பாடம் படித்து உனக்கும் புத்தி வந்து விட்டது. ரங்கம்" என்று சந்தோஷத்துடன் ஆர்ப்பரித்தார் வாத்தியார் வாசுசி. வானவில் யாரோ கவிதை சத்தம் இருவரையும் திடுக்கிட வைத்தது. புன்சிறிப்புடன் கோபுவின் சாத்தமான முகம் உள்ளே எட்டிப் பார்த்தது.

"சரியான சமயத்தில் வந்தாய். வா மாப்பிள்ளே" என்றார் வாத்தியார்.

"நமஸ்காரம் ஐயா! இனிமே நீங்க சொல்லித் தருவதை நன்றாகக் கேட்டுக் கிறேன்" என்று சொல்லிச் சிரித்துக் கொண்டே கோபு உள்ளே வந்தான்.

"உம், நான் சொன்னதை யெல்லாம் நீ ஒட்டுக் கேட்டுக் கொண்டு குத்தாய்லவா?" என்றார் வாத்தியார்.

"நீங்க ரங்கத்துக்கு எங்களைவிட அதிகமா சொல்லித் தரீங்கன்னு நினைக்க நானும் பாடத்தைக் கேட்கலாயின்னு கொஞ்சம் வெலியிவிடுத்துக்கேட்டேன்."

"ஆமாம், தினம் இரண்டு மணிதேரம் நான் தொண்டை வறண்டு கத்தும் போது தாங்கி வழிந்தாய். இப்போ உனக்குப் பெரிய அக்கறை வந்து விட்டதாக்கும் பாடத்திய்?"

"நிசம்மா ஐயா, இப்போ ரங்கத்துக்கு நீங்க சொல்லித் தந்தியங்க பாருங்க, அதைப்போல உபயோகமான பாடம் இதுவரையில் நீங்க சொல்லித் தரவேயில்லை" என்றான் கோபு இவ்வளவு நகைத்துக் கொண்டே.

நானிக் கொணிக்கொண்டு ரங்கம்மாவிட்டுக்குப் புறப்பட்டான். 'துகிச'க் காகத் தானும் அவனோடும் பின் தொடர்ந்து போனான் கோபு.

விரதத்தின் முன் நின்று வாத்தியார் அவர்கள் போகும் வரையில் பார்த்திருந்தவர், திரும்பி வந்து தமது கிரங்குப் பெட்டியிலிருந்து சின்ன கந்தனைக் கடிதங்களை எடுத்தார். ரங்கம் மாவின் விவாசமெழுதியிருந்த அந்தக் கடிதங்களின் உறையிலே அந்தக் கிராமத்தின் தபாலாயினின் முத்திரையே இரண்டு தடவைகள் போட்டிருந்தது. இதை யெல்லாமா பட்டிக் காட்டுப் பெண் ரங்கம்மா பார்ப்பாள்?

ஆனால் ஒரே ஒரு கடிதத்தின் உறையிலே மட்டும் இவர்களையில் கனுவாலுசிக் குடி என்னும் கிராமத்தின் முத்திரை இருந்தது. அந்தக் கடிதத்தை எடுத்து மீண்டும் ஒருமுறை வாசித்தார் அவர்.

"ரங்கம்மாவுக்கு,

"என் கீழேயே கந்தன் ஒருவராகக் கடும்கவியாகக் கிடந்து சேத்து அதிகமாகி இறந்து விட்டான் என்று வந்ததன்மேல் தெரிவிக்கிறேன். அவன் இறக்கும் என்னிடம் உனக்கு இதைப்பற்றி எதுவும்படி சொன்னான். ஒரு வரமாக உன்னுடைய பெயரையே அவன் திருப்பித் திருப்பிச் சொனிக் கொண்டிருந்தான்.

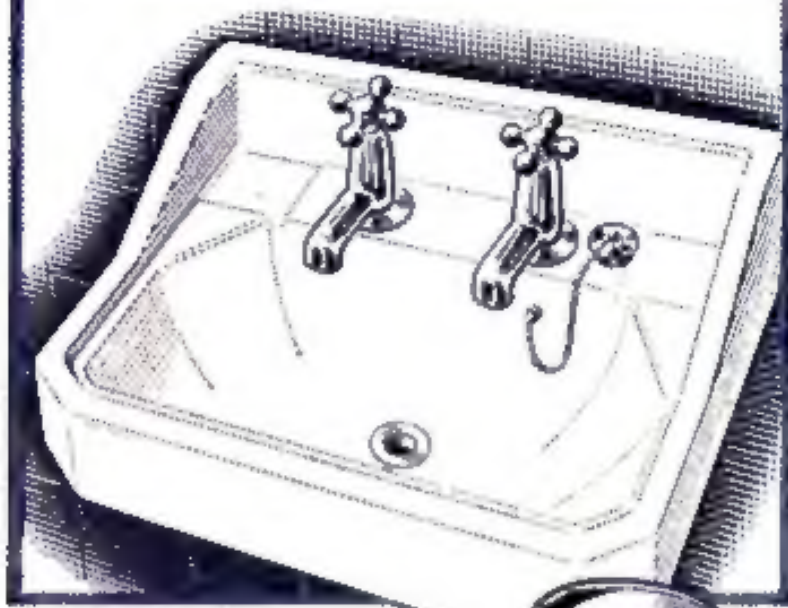
உனக்கு என் மனமார்த்த அனுதாபம்.

இப்படிக்கு

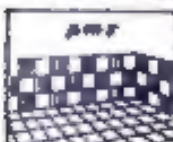
-ஆறுமுகம்"

கவியின் கண்களோடும் இதைப் படித்து விட்டு, 'கந்தா! நீ என்னை மன்னிக்க ஐயம்' என்று வாய்விட்டுச் சொல்லிக் கொண்டே, ஒரு நெடுப்புக் குச்சியைக் கிழித்து அந்தக் கடிதத்தைக் கொஞ்சத் தூரம் வரத்தியார் வாசுசி.

விம் உங்கள் வீட்டிக்கு அளவியம்
—சீக்கிரமாக, பிரகாசமாக சுத்தம் செய்ய

பிடுகுத அழகுதையும், என்
 னென்ப புகழையும் வெகு சீக்கிர
 ளாக சீக்கிரம், பிடுகுத ழுதையில் சுத்தம்
 செய்யும் விம்மம் ஒரு சாத்தனில்
 அவி, தேய்த்து, அணி, உலரவிட
 வேண்டியதான. என்ன பன பனப்பு பாடுத
 ளும், என்ன பாதிரிகளும், என்னவென்
 பாதிரிகளும், சாதாரண பீக்காஸ் என்ன
 ளும், என்னுடைய பாதிரிகளும், கைகள், பாத
 திரிகளும் அங்கும் போயினதும், பனிக்ருத
 துறையும் ழுதலிபன சுத்தம் செய் விம்
 உபயோகியும்கள், சிம்மமானதா
 ளுதெகதெய்யும்கள் ஒரு தனி விம்
 வெகுதான் சுத்தம் செய்நெது!

தரை

என்னுடைய
கண்ணாடிகள்

என்னுடைய
பாதிரிகளும்

விம்
பாதி
சுத்த
சுத்த

வித் தூய்மை முன்பாகத் தந்தார் செய்நார் பாடிச் சிறி

